ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး
(၂၁)ရက်မြောက်နေ့မှတ်တမ်း

၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲပြည့်ကျော် ၇ ရက်

(၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၄ ရက်)

[တနင်္လာနေ့]

အချိန်၊ ၁၀း၀၀။

နေပြည်တော်ရှိ အမျိုးသားလွှတ်တော် အစည်းအဝေးခန်းမတွင် ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး (၂၁)ရက်မြောက်နေ့ အစီအစဉ်ကို နံနက် ၁၀း၀၀ နာရီ အချိန်၌ စတင်ကျင်းပပါသည်။

[အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဦးခင်အောင်မြင့် က ဆောင်ရွက်ပြီး၊ အခမ်းအနားမှူးအဖြစ် ဦးသိန်းမော်၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး လွှတ်တော်ရုံး က ဆောင်ရွက်ပါသည်။]

အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ နေရာယူခြင်း

အချိန်၊ ၁၀း၀၂။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား။ ယခုအချိန်ကစပြီး ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေးရဲ့ (၂၁)ရက်မြောက်နေ့ အစီအစဉ် စတင်ပါတော့မယ်။

အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ကြွရောက်လာပါပြီခင်ဗျား။

[အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌ သည် ဥက္ကဋ္ဌ အတွက် သတ်မှတ်ထားသည့် စင်မြင့်ပေါ်သို့ ကြွရောက်နေရာယူပါသည်။]

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အားလုံးထိုင်နိုင်ကြပါပြီခင်ဗျား။

အမျိုးသားလွှတ်တော် အစည်းအဝေး အထမြောက်ကြောင်းနှင့် စတင်ကျင်းပကြောင်း ကြေညာခြင်း

အချိန်၊ ၁၀း၀၃။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား။ ဒီကနေ့ကျင်းပတဲ့ ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး(၂၁)ရက်မြောက်နေ့မှာ လွှတ်တော် အခွင့်အရေးကော်မတီရဲ့ တင်ပြချက်အရ အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ခွင့်ရှိတဲ့ ကိုယ်စားလှယ် ဦးရေ စုစုပေါင်း(၂၂၁)ဦးရှိပြီး ဒီကနေ့ အစည်းအဝေးကို (၁၇၇)ဦး တက်ရောက်ပါတယ်။

အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ခွင့်ရှိတဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေ စုစုပေါင်း၏(၈၀.၀၉)ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး တက်ရောက်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေဟာ အစည်းအဝေး အထမြောက်ရန်လိုအပ်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေ သုံးပုံတစ်ပုံထက် ကျော်လွန်တဲ့အတွက် အမျိုးသား လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၄၂ နဲ့ နည်းဥပဒေ ၂၀၊ နည်းဥပဒေခွဲ(ခ)တို့အရ အစည်းအဝေး အထမြောက်ကြောင်းနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေ၂၁၊ နည်းဥပဒေခွဲ(က)နဲ့(ဂ) တို့အရ အစည်းအဝေး စတင်ကျင်းပကြောင်း ကြေညာပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အစည်းအဝေးအစီအစဉ် ဖြန့်ဝေထားကြောင်းတင်ပြခြင်း

အချိန်၊ ၁၀း၀၅။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား။ အမျိုးသား လွှတ်တော်ဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေ ၄၊ နည်းဥပဒေခွဲ(ခ)အရ ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေးရဲ့ (၂၁)ရက်မြောက်နေ့ အစီအစဉ်ကို လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များထံ ကြိုတင် ဖြန့်ဝေထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ ခွင့်ပန်ကြားခြင်း

အချိန်၊ ၁၀း၀၅။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဒီကနေ့ခွင့်ပန်ကြားတဲ့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖတ်ကြားတင်ပြပါ့မယ်။

ဦးလှသိန်း၊ မကွေး(၃)၊ ဆေးကုသမှုခံ၊ ဦးထွန်းဇော်(ခ)ကိုပေါက်၊ ပဲခူး(၁၂)၊ မိသားစုကိစ္စ၊ ဦးလှဆွေ၊ မကွေး(၁၂)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးသက်လင်း၊ ဧရာဝတီ(၈)၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဦးဆားရယ်၊ ကယား(၆)၊ မိသားစုကိစ္စ၊ ဦးအောင်ထွန်း၊ မကွေး(၁၁)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးစိုးအောင်၊ မန္တလေး(၁၁)၊ နေမကောင်း၊ ဦးဌေးမောင်၊ မန္တလေး(၁၂)၊ မိသားစုကိစ္စ၊ ဦးတင်မောင်ဝင်း၊ မန္တလေး(၃)၊ နယ်မြေဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဦးမင်းလွန်းအောင်၊ မွန်(၃)၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဦးအောင်ဝင်း၊ တနင်္သာရီ(၄)၊ ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် (အစည်းအဝေး ပြီးဆုံးသည့်အထိ)၊ ဦးကော်ရိုင်း၊ ကယား(၉)၊ ဇနီးဆေးရုံတက်၊ ဦးမန်းကံညွန့်၊ ကရင်(၂)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးသိန်းဝင်း၊ စစ်ကိုင်း(၉)၊ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ၊ ဦးအောင်ချစ်လွင်၊ စစ်ကိုင်း(၁၁)၊ မိသားစုကိစ္စ၊ ဦးထွန်းကျော်၊ ရှမ်း(၁၀)၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဦးစိုးဝင်း၊ ဧရာဝတီ(၂)၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဦးမောင်မောင်အေး၊ ဧရာဝတီ(၁၁)၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဒေါက်တာဌေးနိုင်၊ ဧရာဝတီ(၇)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးကျော်ကျော်၊ ရခိုင်(၂)၊ သမီးနေမကောင်း၊ ဒေါ်နန်းနီနီအေး၊ ကရင်(၆)၊ မိသားစုကိစ္စ၊ ဦးဉာဏ်လင်း၊ ရှမ်း(၁)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးထွန်းလင်းအောင်၊ (တပ်မတော်)၊ အရေးကြီးတာဝန် (အစည်းအဝေး ပြီးဆုံးသည့်အထိ)၊ ဗိုလ်မှူးကျော်နုမော်၊ (တပ်မတော်)၊ ကျန်းမာရေးမကောင်း၊ ဦးမိုးမြင့်၊ တနင်္သာရီ(၇)၊ မိသားစုကျန်းမာရေး၊ ဦးလှိုင်ဦး၊ ဧရာဝတီ(၁၂)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးမင်းမျိုးတင့်လွင်၊ ကရင်(၁၀)၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဦးသိမ်းဆွေ၊ ဧရာဝတီ(၁၀)၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဦးမင်းဦး၊ ပဲခူး(၇)၊ မိသားစုကိစ္စ၊ ဦးအောင်ကြည်ညွန့်၊ မကွေး(၄)၊ ကျန်းမာရေး၊ ဒေါ်ခင်ဝိုင်းကြည်၊ ရန်ကုန်(၁)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးစိုင်းသန့်ဇင်၊ ရှမ်း(၄)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးဝီလ်ဆင်မိုး၊ ရှမ်း(၇)၊ ကျန်းမာရေး၊ ဦးခင်မောင်(ခ)ဦးအောင်ကျော်ဦး၊ ရခိုင်(၃)၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရန်၊ ဦးဝင်းသိန်း၊ ဧရာဝတီ(၉)၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဦးဇော်ဝင်း၊ မွန်(၁၀)၊ ကျန်းမာရေး၊ ဦးဖိုးဇော်၊ ပဲခူး(၂)၊ ကုတင်(၁၀၀၀)တွင် ဆေးကုသမှုခံယူနေ၊ ဦးဌေးဝင်း၊ ရခိုင်(၇)၊

မိသားစုကိစ္စ၊ ဦးဂျေယောဝူ၊ ကချင်(၁၂)၊ မိသားစုကိစ္စ။ ခွင့်အကြောင်းပြချက်တွေမှာ အခု Pattern ပြောင်းသွားတဲ့ကိစ္စ ကတော့ မိသားစုကိစ္စနဲ့ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး။

ယခုတင်ပြခဲ့တဲ့ ခွင့်ပန်ကြားချက်များနဲ့ပတ်သက်လို့ ခွင့်ပြုဖို့ လွှတ်တော်က သဘောတူပါသလား ခင်ဗျား။

[သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မေးမြန်းပါသည်။ လွှတ်တော်က သဘောတူပါသည်။]

သဘောတူတဲ့အတွက် ခွင့်ပန်ကြားချက်များကို လွှတ်တော်က ခွင့်ပြုကြောင်းကြေညာပါတယ်။

အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ အစည်းအဝေး တက်ရောက်မှု အခြေအနေကို မှတ်တမ်းတင်ခြင်း

အချိန်၊ ၁၀း၁၃။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား။ ဒီကနေ့ ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး (၂၁)ရက်မြောက်နေ့ကို တက်ရောက်ခွင့်ရှိတဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေမှာ(၂၂၁)ဦး၊ ယခင်ကခွင့်ပန်ကြားသဖြင့် ခွင့်ပြုထားသူ (၅)ဦး၊ ယနေ့ ခွင့်ပန်ကြားထားသဖြင့် ခွင့်ပြုထားသူ (၃၉)ဦးဖြစ်၍ လွှတ်တော်က စုစုပေါင်း ခွင့်ပြုထားသူ(၄၄)ဦးဖြစ်ပြီး ခွင့်မဲ့ပျက်ကွက်သူ မရှိပါ။

အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေ ၄၊ နည်းဥပဒေခွဲ(ဂ)၊ နည်းဥပဒေခွဲငယ်(၂) အရ ယခုလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များ အစည်းအဝေးတက်ရောက်မှုအခြေအနေ တင်ပြချက်ကို လွှတ်တော်ရဲ့ အတည်ပြုချက်ရယူပါမယ်။

အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ အစည်းအဝေး တက်ရောက်မှု အခြေအနေ တင်ပြချက်ကို လွှတ်တော်က အတည်ပြုပါသလားခင်ဗျား။

[သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မေးမြန်းပါသည်။ လွှတ်တော်က အတည်ပြုပါသည်။]

လွှတ်တော်က အတည်ပြုတဲ့အတွက် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ အစည်းအဝေးတက်ရောက်မှု အခြေအနေကို အမျိုးသားလွှတ်တော်က အတည်ပြုမှတ်တမ်းတင်ကြောင်း ကြေညာပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

ဦးကျော်ဒင် (ခ) ဦးထေးရယ်၊ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂) ၏ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စု အစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များက ဆွေးနွေးခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့် အဖွဲ့အစည်းဝင်က ပြန်လည်ဖြေရှင်း ဆွေးနွေးခြင်းနှင့် အမျိုးသား လွှတ်တော်၏ အဆုံးအဖြတ် ရယူခြင်း

အချိန်၊ ၁၀း၁၄။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အစီအစဉ်(၅)ဖြစ်ပါတယ်။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ ခင်ဗျား။ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် တင်သွင်းထားတဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို ဆွေးနွေးဖို့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် (၁၈)ဦး အမည်စာရင်း တင်သွင်းထားပါတယ်။ ဆွေးနွေးခွင့် မိနစ်(၂၀)ကို Board မှာ Count Down ဖော်ပြထားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိနစ်(၂၀) ပြည့်တဲ့အခါမှာ အလိုအလျောက် ပိတ်သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မိုက်ပိတ်သွားပြီဆိုလို့ရှိရင်တော့ ထိုင်လိုက်ဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဦးစွာ ကချင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁)မှ ဦးခက်ထိန်နန် ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၀း၁၄။

ဦးခက်ထိန်နန်၊ ကချင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံး မင်္ဂလာ အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံကြပါစေလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်သရင်းနဲ့ ဂါရဝပြုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကချင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဦးခက်ထိန်နန် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဒင် ရဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို ထောက်ခံ ဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ယခု အဆိုဟာ တိုင်းရင်းသားပေါင်းစုံ နေထိုင်တဲ့ နိုင်ငံအတွက်၊ တိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်များစုဖွဲ့ထားတဲ့ ပြည်ထောင်စုကြီးအတွက် အရေးကြီးတဲ့ အဆိုတစ်ခု ဖြစ်သလို တို့တာဝန်အရေး(၃)ပါးကို လက်တွေ့အကောင်အထည် ဖော်မယ့် တစ်ခန်း၊ တစ်ကဏ္ဍလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၊ ပုဒ်မ ၁၄၇၊ ပုဒ်မခွဲ(ဂ)အရ တိုင်းရင်းသားရေးရာကော်မတီ၊ အတွင်းရေးမှူးတာဝန် ပေးအပ်ခြင်းကို အင်မတန်မှ တန်ဖိုးထားသလို အရေးကြီးတာဝန်ဟုလည်း ခံယူပါတယ်။ လွှတ်တော် အသီးသီး တွင် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဟာ တိုင်းရင်းသားအရေးကို ပို၍အလေးထား ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန် ရှိတယ်လို့လည်းပဲ နားလည်ခံယူထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံဟာ ဒီမိုကရေစီ စတင် ကူးပြောင်းခြင်းကို ညင်သာစွာနဲ့၊ အောင်မြင်စွာနဲ့ ကူးပြောင်းလာနိုင်တာဟာ အင်မတန်မှ ချီးကျူး ဖွယ်ရာဖြစ်သလို၊ အင်မတန်မှလည်း ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေ့ဆက်ပြီးတော့လည်း အများ ကြီး ကြိုးစားပြီးတော့ ပြောင်းလဲသွားရဦးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး စသည်တို့သာမက Clean Government သန့်ရှင်းတဲ့အစိုးရ၊ Good Governace ကောင်းမွန်တဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး စသည်တို့အပါ ကဏ္ဍတိုင်းမှာ ပြောင်းလဲတိုးတက်ဖို့ ကြိုးစားဆောင်ရွက်သွားကြ ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုကြိုးစားဆောင်ရွက်သွားကြရမယ့်အထဲမှာ အရေးအကြီးဆုံးဟာ တို့တာဝန် အရေး(၃)ပါးဖြစ်ပြီးတော့၊ ဒီတို့တာဝန်အရေး(၃)ပါးကို ပြန်ပြီးတော့ ချုံ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ မွန်၊ ဗမာ၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း စတဲ့ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ အရေးပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကနေ့ နိုင်ငံတော်သစ်ကို လျှောက်လှမ်းရာတွင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများနဲ့အမီ ရင်ပေါင်တန်းလိုက်နိုင်ရေး အတွက် တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေး (National Solidarity) ဟာ အဓိကကျတာ ဖြစ်ပါ တယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ သူ့ကျွန်ဘဝ ဖြစ်ခဲ့ရစဉ် တုန်းက အဓိကအရေးအကြီးဆုံးဟာ လွတ်လပ်ရေးရရှိဖို့ဖြစ်တဲ့အတွက် လွတ်လပ်ရေးသည် ပထမ၊ လွတ်လပ်ရေးသည် ဒုတိယ၊ လွတ်လပ်ရေးသည် တတိယ ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားများ စိတ်သဘောတူညီစွာဖြင့် ပင်လုံစာချုပ် ချုပ်ဆိုကြပြီးတော့ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံး ညီညွတ်မှု အင်အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးရရှိပြီးတော့ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း

ဖြစ်ပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားများ စည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့် ပင်လုံစာချုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၂ ရက်နေ့ဟာလည်း ပြည်ထောင်စုနေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီးတော့ ပြည်ထောင်စု စိတ်ဓာတ်တွေလည်းပဲ စတင်မွေးဖွားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ လွတ်လပ်ရေး၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၊ ပြည်ထောင်စုနေ့၊ ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် အားလုံးဟာ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေး (National Solidarity) မှ မြစ်ဖျားခံ မွေးဖွားပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ မြန်မာနိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးရပြီးတော့ တိုင်းပြည် တိုးတက်အောင် စနစ်မျိုးစုံနဲ့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားကြသော်လည်းပဲ နိုင်ငံရဲ့ အရေးကြီးဆုံး၊ အခြေခံအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို မရရှိခဲ့နိုင်ဘဲနဲ့ တိုင်းရင်းသား များစွာဟာ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများအဖြစ်သာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တာ ကို တွေ့ရပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံဟာလည်းပဲ အရှေ့တောင်အာရှတွင် အတိုးတက်ဆုံး အနေအထားမှ အနိမ့်ကျဆုံး အနေအထားသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့တာကို ဝမ်းနည်းစွာ တွေ့ရှိရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာဟာလည်းပဲ ဒီနေ့အထိ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် မစိုးမိုးနိုင်သေးသော၊ မတည်ရှိနိုင်သေးသော အချို့နေရာဒေသ ရှိနေသေးတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ကမ္ဘာမှာ ဘိန်းများစွာ စိုက်ပျိုးတဲ့ နိုင်ငံများစာရင်းတွင်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ ပါဝင်တယ်လို့ ပြောဆိုခြင်းကို ခံနေရတဲ့အနေအထားကို ရောက်ရှိနေရပါတယ်။ ဒီလို အနေအထား၊ ဒီလိုအခြေအနေကို ရောက်ရှိလာရခြင်းမှာ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု အားနည်းခြင်း၊ အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေး (National Reconciliation) မဆောင်ရွက်နိုင်သေးခြင်း တို့ကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ အားသာချက်တွေ များစွာရှိသလို အားနည်းချက်တွေလည်းပဲ များစွာရှိသေးတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဥပမာ - အမှိုက်မပုံရ ဆိုတဲ့ နေရာမှာ အမှိုက်ပုံ ဖြစ်နေတယ်။ မြက်ခင်းပေါ်မနင်းရ ဆိုတဲ့နေရာမှာ နင်းတယ်။ ငါးမမျှားရ ဆိုတဲ့နေရာမှာ မျှားတယ်။ ကွမ်းတံတွေးမထွေးရ ဆိုတဲ့နေရာမှာ ကွမ်းတံတွေး ထွေးတယ်။ ဒီလို အခြေအနေမျိုးတွေဟာ Democracy Transition Period ကျွန်တော်တို့ ဒီမိုကရေစီစနစ် ကူးပြောင်းလာတဲ့ အချိန်အခါမှာ ဒီလိုဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်တတ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်၊ အမူအကျင့် များဟာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲသွားဖို့ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကြိုးစားသွားကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါမှလည်းပဲ တို့တာဝန်အရေး(၃)ပါးဖြစ်တဲ့ တိုင်းရင်းသားအရေးဟာလည်းပဲ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့ ဖြစ်မသွားဘဲ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း အောင်မြင်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အမျိုးသားညီလာခံဟာ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၃ ရက်နေ့တွင် အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်ခဲ့တာနဲ့အညီ ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး၊ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး၊ တရားမျှတခြင်း၊ လွတ်လပ်ခြင်း၊ ညီမျှခြင်း၊ လူမျိုးရေးတန်းတူမှုဖြင့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ကို ခိုင်မြဲစွာ မွေးမြူလျက် လက်တွဲနေထိုင်ရေးတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ချမှတ်ခဲ့တာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်းပဲ ပြည်လုံးကျွတ်ဆန္ဒခံယူပွဲ ကျင်းပရေးကော်မရှင်မှာ ပါဝင်ခွင့်ရလျက်နဲ့ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၉ ရက်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့အားလုံး အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ တိုင်းရင်းသားများနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အခန်းကဏ္ဍတွေ များစွာ ပါရှိပါတယ်။ ဒါတွေကို နိုင်ငံတော်အဆင့်၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်၊ တိုင်းရင်းသားအရေးအရာများ၊ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံအတွက် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာကဏ္ဍတွေကို ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့အတွက် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုခုနဲ့ တွဲထားခြင်း၊ ဒါမှမဟုတ် သမ္မတရုံးမှ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးနဲ့ တွဲထားခြင်းတို့ဟာ မသင့်ဘူးလို့ ယူဆပါတယ်။ ဒီလိုသာ တွဲထားခဲ့ရင် တိုင်းရင်းသားအရေးဟာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်သလို တို့တာဝန်အရေး(၃)ပါး ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ အပြောတစ်မျိုး အလုပ်တစ်မျိုး ဖြစ်သွားမှာကိုလည်းပဲ စိုးရိမ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ လွတ်လပ်ရေး မရခင်တုန်းက လွတ်လပ်ရေးဟာအရေးအကြီးဆုံး ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် လွတ်လပ်ရေးသည် ပထမ၊ လွတ်လပ်ရေးသည် ဒုတိယ၊ လွတ်လပ်ရေးသည် တတိယ စသည်ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ထားပြီးတော့ ကြိုးစားခဲ့တဲ့အတွက် လွတ်လပ်ရေး ရခဲ့သလို လွတ်လပ်ရေးရခဲ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာလည်း မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အဖြစ်အပျက်၊ အတွေ့အကြုံ အခြေအနေတွေကို ပြန်ကြည့်တဲ့အခါ အမှန်တကယ် တည်ငြိမ်အေးချမ်းပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့ဆိုရင် တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေးသည် ပထမ၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးသည် ဒုတိယ၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးသည် တတိယ စသည်ဖြင့် အရေး

အကြီးဆုံးဖြစ်နေတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဒါမှလည်းပဲ အမျိုးသားပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးနဲ့ ထာဝရငြိမ်းချမ်းရေးတို့ကို ရရှိလာမှာဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများဟာ တိုင်းရင်းသားအရေးအရာများနဲ့ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်အဆင့်အတိုင်းအတာအထိသာ ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အဆင့်၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာအနေနဲ့ တိုင်းရင်းသားအရေးအရာကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို အမှန်တကယ် တည်ဆောက်နိုင်ဖို့၊ တို့တာဝန်အရေး(၃)ပါးကိုလည်းပဲ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ဖို့အတွက်ဆိုရင် နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန အမှန်တကယ်ပင် လိုအပ်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ ထို့ကြောင့် ကယားပြည်နယ်မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင် ရဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံဆွေးနွေးရင်း နိဂုံးချုပ်အပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၀း၂၄။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဆက်လက်ပြီး ရှမ်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၈)မှ ဦးရှုမောင် ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၀း၂၄။

ဦးရှုမောင်၊ ရှမ်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၈)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများခင်ဗျား။ မင်္ဂလာပါလို့ ဦးစွာနှုတ်ခွန်းဆက် ဂါရဝပြုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ရှမ်းပြည်နယ်မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၈) ဓနုကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ဒေသမှ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကနေ့ ကယားပြည်နယ် အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဒင်(ခ) ဦးထေးရယ် ရဲ့ ဇန်နဝါရီလ ၃၀ ရက်နေ့က တင်သွင်းထားတဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးဖို့ အဆိုနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးတင်ပြလိုပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံဟာ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ ဖြစ်ပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်း (၁၃၀)ကျော်ရှိတဲ့ နိုင်ငံလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတိုင်းရင်းသားတွေဟာ နိုင်ငံအနှံ့အပြားမှာ ပျံ့နှံ့ပြီး နေထိုင်လျက်ရှိပါတယ်။ သို့သော်လည်းပဲ ကျွန်တော်တို့က ရှမ်းပြည်နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ချင်းပြည်နယ် စသည်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်တဲ့နေရာမှာ သက်ဆိုင်ရာလူမျိုးစုတွေ အများစုနေထိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းလူမျိုးတွေဟာ ရှမ်းပြည်နယ်တစ်ခုတည်းမှာ နေထိုင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရန်ကုန်မှာလည်း ရှိပါတယ်၊ မန္တလေးမှာလည်းရှိပါတယ် စသည် အားဖြင့်ပါ။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးစုတွေ ပျံ့နှံ့နေထိုင်တာနဲ့အတူ ဒါ လူမျိုးကြီးလို့ ခေါ်တဲ့ ပြည်နယ်ကြီးတွေ၊ အခုကျွန်တော်တို့က မကြာသေးခင်ကာလက ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့် ဒေသလို့ခေါ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးငယ်တွေ၊ ဒါတွေဟာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအသစ်အရ ကျွန်တော်တို့ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြတဲ့ လူမျိုးရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ ရှိပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီလိုနိုင်ငံအတွင်းမှာ နေထိုင်ရတဲ့နေရာမှာ လူမျိုး တော်တော် များများဟာ ဒါ ကျွန်တော်တို့ အရင်တုန်းက၊ ယခင့်ယခင်တုန်းက အတိတ်ကာလကို ပြန်ကြည့်လို့ ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ လက်နက်ကိုင် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေများမရှိခဲ့ပါဘူး။ လွတ်လပ်ရေး မရခင်ကတည်းက ကျွန်တော်တို့ မရှိခဲ့ဘူး။ လွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့ အချိန်မှာလည်း ကျွန်တော်တို့ ဒါအင်မတန်နည်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ကြည့်ရင် ဒါ တိုင်းရင်းသား ဆိုတဲ့နေရာမှာ ဗမာလည်း ပါပါတယ်။ ဒါ ဗမာ၊ ဗမာချင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတဲ့ ဖြစ်စဉ်ဟာ အများစုပါပဲ။ အဲဒီအချိန်အခါတုန်းက ၁၉၄၀ ကျော်ကာလကဆိုရင် ကချင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်မှာ လွတ်လပ်စွာ၊ အေးချမ်းစွာ သွားလာနေထိုင်ရတဲ့ အခြေအနေများ ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က ဘာကြောင့်မို့ ဒီလို ဒါအချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲပြားခဲ့ကြသလဲ။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ပြည်ထောင်စုကြီး စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ နေထိုင်ရင် မကောင်းဘူးလား ဆိုပြီးတော့ အခုကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်းဟာ လက်နက်ကိုင် လမ်းစဉ်စွန့်လွှတ်ဖို့၊ အချင်းချင်း ဒါ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေထိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့အခါမှာ အောင်မြင် လာတဲ့ အရိပ်အယောင်များ၊ အောင်မြင်မှုတွေများ တွေ့ရတဲ့အတွက်ကြောင့်မိုလို့ ကျွန်တော်တို့ လည်း အများကြီးဝမ်းသာပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဝမ်းသာရသလဲဆိုရင် အတိုက်

အခိုက် မရှိဘူး၊ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေတယ်၊ စည်းစည်းလုံးလုံး နေတယ်ဆိုတာ အင်မတန် ကောင်းတဲ့ အစဉ်အလာပါ။ အဲဒီတော့ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့လို လူမျိုးငယ်တွေဟာ ပိုပြီးတော့မှ ဒါကို ကျွန်တော်တို့ လိုလားပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကျွန်တော်တို့ထက် အင်အား ကြီးတဲ့ လူမျိုးတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်ရပါတယ်။ ဒီလူမျိုးကြီးတွေမှာ လက်နက်ကိုင်အင်အား တွေ ရှိနေပါတယ်။ တပ်မတော် ရှိပေမယ့်လည်း ကျွန်တော်တို့ နယ်မြေမှာ ဘာတပ်ရင်း၊ တပ်ဖွဲ့မှ ကျွန်တော်တို့ မရှိဘူး။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ နယ်မြေဟာ ခုအချိန်ထိ ဟိုယခင်ကတည်းက လက်နက်ကိုင်ဆန့်ကျင်မှုတွေ၊ နိုင်ငံရေးဆန့်ကျင်မှုတွေ မရှိဘဲနဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်း ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

သို့သော်လည်းပဲ တစ်ချိန်တစ်ခါက ကျွန်တော်တို့ ဒါ ဆက်ကြေးကောက်ခံရတာတွေ၊ နှိပ်စက်ညှင်းပမ်းခံခဲ့ရတာတွေ ရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် ထွက်ပြေးပုန်းရှောင်ရတာတွေလည်း ကျွန်တော်တို့ ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စည်းစည်းလုံးလုံး ညီညီ ညွတ်ညွတ်နဲ့ နေထိုင်လိုပါတယ်။ အမှန်အားဖြင့် အတိတ်ဖြစ်ရပ်တွေကို ပြန်ကြည့်လို့ရှိရင် စည်းလုံးညီညွတ်ရေးတွေ ကျွန်တော်တို့ ပျက်ပြားခဲ့ပါတယ်။ သွေးကွဲခဲ့ပါတယ်။ စိတ်ဝမ်းကွဲခဲ့ ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က ဒီအိမ်မက်ဆိုးတွေဟာ အခုချိန်ထိ ကျန်နေတုန်းပဲလို့ ကျွန်တော်တို့ ယူဆပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံအနေနဲ့ ဘာပဲပြောပြော အခြားနိုင်ငံမှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်တွေကို၊ မကြာသေးခင်က ပူပူနွေးနွေးဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကို ကျွန်တော်တို့ သင်ခန်းစာယူသင့်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ မနေ့တစ်နေ့က ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုကြီး ကျွန်တော်တို့ ပြိုကွဲသွားခဲ့ပါတယ်။ ဘယ်ကစသလဲဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သမ္မတကြီးကို နိုဘယ်ဆု ချီးမြှင့်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီကစပြီးတော့ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု ကျွန်တော်တို့ ပြိုကွဲသွားတယ်လို့ ပြောရင် မမှားနိုင်ပါဘူး။

အလားတူပဲ ကျွန်တော်တို့ ယူဂိုစလားဗီးယားလည်း ပြည်ထောင်စုအဆင့်ကနေ ပြိုကွဲ သွားခဲ့ပါတယ်။ ပြိုကွဲသွားချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဘာဖြစ်သလဲ လူမျိုးစုအချင်းချင်း သွေးချောင်းစီး တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ နိုင်ငံလည်း ပြားပြားဝပ် ကျွန်တော်တို့ ကြေမွသွားခဲ့ပါတယ်။ အခုအချိန် မှာလည်းပဲ ဒါ အာရပ်နိုင်ငံများကို ကြည့်လို့ရှိရင် လူမျိုးအချင်းချင်း တစ်နိုင်ငံထဲမှာ၊ အရင် တုန်းက ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေပေမယ့် အခုချိန်မှာ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ပုံးခွဲသတ်ဖြတ်နေတာ ကျွန်တော်တို့

တွေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီနမူနာတွေကို ကျွန်တော်တို့ ယူပြီးတော့မှ ကျွန်တော်တို့က ကောင်းတဲ့ အစဥ်အလာကို သွားကြဖို့ ကျွန်တော်တို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်းပဲ အင်မတန် လိုလားနေပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုဟာ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ပြဿနာဖြစ်ရင် မလွယ်ပါဘူး အခုအချိန်မှာ။ အဲဒီတော့ တကယ်ဖြစ်ကြပြီဆိုရင် ကျွန်တော် တို့က အရင်ထက် ကျွန်တော်တို့က လက်နက်တွေ၊ ပစ္စည်းတွေ၊ အသစ်အဆန်းတွေ များပြားလာတဲ့ အတွက်ကြောင့် သေကြေပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှုတွေ များပြားသွားနိုင်တဲ့ အနေအထားရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒါကို ကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့ လိုပါတယ်။ တကယ်လို့ ဒီလိုကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့ လိုတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့လူမျိုးအချင်းချင်း ချစ်ခင်ရင်းနှီးတဲ့ စိတ်ဓာတ် တွေ၊ စည်းလုံးညီညွတ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဒါ တရားမျှမျှတတ ပြောဆို ဆက်ဆံဖို့၊ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံဖို့၊ ပြောဆိုဖို့ အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ် ဒါတွေ။ ဒါမျိုး တွေရှိအောင် ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖွဲ့စည်းဖို့ မလိုအပ်ဘူးလား ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ စဥ်းစားစရာရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုး တွေဟာ ရှမ်းတို့၊ ဗမာတို့ စသည်အားဖြင့် ကွဲပြားနေသော်လည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆွေမျိုး တွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ အခုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဒါ ဆွေမျိုးတွေ စပ်ကုန်ကြပါပြီ။ ဒါ ဗမာနဲ့ ရှမ်းနဲ့ ယူတယ်၊ ကချင်နဲ့ ဗမာနဲ့ ယူတယ်၊ ချင်းနဲ့ ကချင်နဲ့ ယူတယ် စသည်အားဖြင့် အဲဒီ ကနေပြီးတော့ ကပြားကနေ၊ ဒီကပြားကနေ နောက် ကပြား အချင်းအချင်း ထပ်ယူတော့ သုံးလေး မျိုးတွေ ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်နေပြီ။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က အမှန်အားဖြင့် ကောင်းတဲ့အလား အလာ၊ ကောင်းတဲ့အစဥ်အလာတွေပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့က ခွဲခွဲခြားခြား ဆက်ဆံမှု ကျွန်တော်တို့က မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒါ ကျွန်တော်တို့ ဆွေမျိုးတွေတော်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အရင်တုန်းက ကျွန်တော်တို့မှာ ပြောစရာလေးတွေရှိပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာ တပ်စခန်းတစ်ခုက ညအချိန်မှာ ရခိုင် တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်က အဲဒီအချိန်အခါကတော့ ကျွန်တော်တို့ စဥ်းစားကြည့်တာ လျှပ်စစ် မီးလည်း ရှိပုံမပေါ်ဘူး။ သရဲတစ္ဆေလည်း ကြောက်ပုံပေါ်ပါတယ်။ မြို့ရွာ သေးသေးလေးဆိုတော့၊ သီချင်းအော်ဆိုပြီးတော့ ဖြတ်သွားတဲ့အခါမှာ တပ်စခန်းကနေ ရဲဘော်က ဘယ်သူသီချင်းဆိုနေ သလဲကွလို့ မေးတော့ မိုက်လို့ဆိုတယ်ကွလို့ ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ မိုက်တဲ့ကောင် လာခဲ့စမ်း

ဆိုပြီတော့ နားရင်းတစ်ချက်လောက် အုပ်လိုက်လို့ ပြောတယ်။ ဒါ ဥပမာလေး ကျွန်တော် ပြောတာပါ။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ရခိုင်စကားမှာ မိုက်တယ်ဆိုတာ၊ ည မှောင်တယ်ဆိုတာကို အဓိပ္ပာယ်ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နားလည်မှု မရှိတဲ့အခါကျတော့ အယူအဆတွေ လွဲမှားပြီးတော့ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်ကုန်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အလားတူပဲ ကျွန်တော်တို့ ဒါ ကျွန်တော်တို့ တောင်ပေါ်သားတွေဟာ ရေနွေးကြမ်း၊ လက်ဖက်ခြောက်၊ အခါးခြောက် ခေါ်တယ်။ ဒီ လက်ဖက်ခြောက်နဲ့ ရေနွေးကြမ်းသောက်တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ ဒီဟိုဟာကို အခါးရေလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီအခါးရေကို သောက်တဲ့ အလေ့အကျင့်က ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းပြည်မှာ အများဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ရန်ကုန်မှာ တိုင်းရင်းသားအသင်း၊ ကျွန်တော်တို့အသင်းက ရန်ကုန်မှာ မိသားစုတွေ့ဆုံပွဲလုပ်မယ်၊ တွေ့ဆုံပွဲလုပ်တဲ့အတွက်ကြောင့် တွေ့ဆုံပွဲအတွက် ကျွန်တော်တို့က အုပ်ချုပ်နေတဲ့ အဲဒီအချိန်အခါကတော့ မ.ယ.က စသည်အားဖြင့် အကြီးအကဲ အုပ်ချုပ်ရေးတွေကို ကျွန်တော်တို့ ခွင့်တောင်းရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားဓမ္မာရုံမှာ တွေ့ဆုံပွဲလုပ်ပါမယ်။ မိသားစု ကျွန်တော်တို့ အလှူပွဲ လုပ်ပါမယ်။ ဒီ တွေ့ဆုံပွဲ၊ အလှူပွဲမှာ ကျွန်တော်တို့ အခါးရေနဲ့ အကြော်စုံ ကျွေးမွေးဧည့်ခံပါမယ်။ လူဦးရေ(၂၀၀)လောက် တက်ပါမယ်ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အစီရင်ခံစာ တင်သွင်းပြီးတော့၊ ဒီအုပ်ချုပ်ရေးအကြီးအကဲက ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်လို ပြန်ပြောလဲဆိုရင် မင်းတို့ အခါးရေ သောက်တာကို ငါတို့ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး။ မင်းတို့ အခြား အရေးအသားနဲ့ ပြောင်းပြီးတော့ ရေးပါ။ မင်းတို့ အခါးရေဆိုတာ မင်းတို့ အရက်သောက်ကြမှာပဲ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ သောက်ခွင့်မပေးခဲ့ဘူး အခါးရေ။ အဲဒီတော့ ဒီအုပ်ချုပ်ရေးအကြီးအကဲတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ရိုးရာဓလေ့၊ အစဉ်အလာတွေကို နားမလည်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီလို နားလည်မှုလွဲပြီးတော့မှ ဓမ္မာရုံမှာ တောင်မှ အရက်သောက်မယ်ဆိုတဲ့ စွက်စွဲချက်မျိုး ရှိခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့စိတ်ထဲမှာ တော်တော်လေးမကောင်းဘူး ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ကျွန်တော်တို့က တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဒီလိုနားလည်မှုရှိရင် ဒီလို ဖြစ်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အမှန်အားဖြင့်တော့ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လေးလေးစားစားရှိအောင် တစ်ယောက်ရဲ့ အလေ့အထ၊

တစ်ယောက်ရဲ့ ဘာသာစကား၊ တစ်ယောက်ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှု စသည်အားဖြင့် ဒါတွေကို ကျွန်တော်တို့ လေ့လာဖို့၊ သိရှိဖို့ ကျွန်တော်တို့ လိုပါတယ်။ တစ်သီးတစ်ခြား မလေ့လာနိုင်တောင်မှ ဒါကို သိရှိနိုင်ဖို့အတွက် တစ်နေနေရာ တစ်ခုခုကနေပြီးတော့ ပြောပြပေးနေရင် ကျွန်တော်တို့ ပိုပြီးတော့ အဆင်ပြေမယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဝန်ကြီးဌာနများ၊ တိုင်းရင်းသားများနေထိုင်တဲ့ နေရာဒေသတွေမှာ ဝန်ကြီးဌာနများက သွားပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်လုပ်ကြရပါတယ်။ အများသောအားဖြင့် ဝန်ထမ်းတွေဟာ ပြည်မကနေလာတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေ များပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဒီနေရာမှာ ဝန်ကြီးဌာနနဲ့ နေထိုင်တဲ့ ပြည်သူလူထုနဲ့ နားလည်မှု လွဲမှားတာတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဥပမာအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေဟာ ဒါ လွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေး ဆုံးရှုံးသွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း၊ ဆုံးရှုံးပြီးတဲ့နောက်၊ လွတ်လပ်ရေးရပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဒီနေရာတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်မှုတွေ အများကြီးရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရှမ်း(ခနု)လူမျိုးများဟာ သီပေါမင်း၊ မင်းတုန်းမင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ စစ်မှုထမ်းခဲ့တဲ့ လူမျိုးများဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အင်္ဂလိပ်က ကျွန်တော်တို့ကို လွတ်လပ်ရေးကို သိမ်းပိုက်ပြီးတော့ စတင်အုပ်စိုးတဲ့အချိန်မှာ မန္တလေးမှာရှိတဲ့တပ်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းပြည်ကို ပြန်လာလို့မရတော့ပါဘူး။ ဘယ်ကိုသွားရလဲဆိုတော့ ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းအတိုင်း စုန်ပြီးတော့ ဧရာဝတီအတိုင်း၊ ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းနံဘေးမှာ စုန်ပြီးတော့ ခိုအောင်းနေရတဲ့ ဘဝမျိုးတွေ ကျွန်တော်တို့ ရှိခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးတချို့ဟာ အဲဒီမှာ ဧရာဝတီတိုင်းမှာ ရောက်နေတာတွေ ရှိတယ်။ တချို့လည်းပဲ ကယားပြည်နယ်ကို ရှောင်ပြေးသွားရတဲ့ အနေအထားတွေ ရှိပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းပြည်နယ်မှာ မိုင်းတုံ၊ မိုင်းလုံ၊ ကျွန်တော်တို့ ဒါ သုံးဆယ်စော်ဘွားနယ်မြေများဟာ ကျွန်တော်တို့ ပျက်စီးခဲ့ပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရရဲ့ အလိုကို မလိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ ဒါကြောင့် ဒီနယ်မြေများဟာ ဖျက်သိမ်းခံရပါတယ်။ စော်ဘွားမျိုးလည်း ကျွန်တော်တို့ ပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးစုတွေဟာ ဒါ တစ်နေရာကနေ တစ်နေရာ ရွှေ့ပြောင်း ခိုအောင်းနေထိုင် ကြရတယ်။ လူမျိုးကို ဖျောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ တချို့ဆိုလို့ ရှိရင် အင်းလေးဒေသကို သွားပြီးတော့ ဖျောက်ပြီးနေထိုင်ရတာ ရှိပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဥပမာအားဖြင့် ကျွန်တော် တင်ပြလိုတာကတော့ အခုမကြာခင်လည်းပဲ ဒါ သန်းခေါင်စာရင်း ကောက်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ သန်းခေါင်စာရင်းကောက်တဲ့ အရာရှိက အခု ကျွန်တော်တို့ နယ်မြေမှာ ဘယ်လိုကောက်နေသလဲဆိုရင် မင်းအဖိုးက ဘယ်ကလည်း မြန်အောင်က၊ ဒါဆိုရင် မင်းအဖိုးက ဗမာပေါ့၊ မင်းအဖွားကရော၊ ကျွန်တော့် အဖွားက အင်းလေးက၊ ဒါဆို မင်းအဖွားက အင်းသားပေါ့၊ မင်းအဖေကရော၊ ကျွန်တော့်အဖေက ဘယ်ကဆိုရင် မင်းက ဘာလူမျိုးပေါ့ စသည်အားဖြင့်၊ လွိုင်ကော်ကဆိုတဲ့အခါကျတော့ မင်း ကယားပေါ့၊ စသည် အားဖြင့်၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ မှတ်ပုံတင်လုပ်တဲ့ ကျွန်တော်တို့ ညီမအရင်း တစ်ယောက်က ဘယ်လိုဖြစ်လဲဆိုရင် ဗမာရယ်၊ ကယားရယ်၊ အင်းရယ် လူမျိုးနာမည်စာရင်း အဲဒီလိုဖြစ်သွား တယ်။ ဓနု ဆိုတဲ့နာမည် မပါတော့ဘူး။ မပါတော့၊ မရဘူး။ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ဒီလို ဒီလိုရှိ ပါတယ် ဆိုတော့ ဘယ်လိုမှပြောလို့မရဘူး။ မှတ်ပုံတင် မထုတ်ရင်လည်း ဒီမှတ်ပုံတင် မရရင် ခရီးသွား လာဖို့ အခက်အခဲ ရှိပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က ဒီဝန်ထမ်းတွေကအစ ကျွန်တော်တို့က တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ အနေအထိုင် ပြန့်နှံ့မှုတွေကို နားမလည်ခဲ့ဘူး။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က စစ်ပြီးကာလမှာ အချို့တွေဟာ တောင်ကြီးမှာ သွားနေတယ်။ အင်းလေးမှာ သွားနေတယ်။ သို့သော်လည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်းဟာ ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင်းပဲ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီအချိန်အခါ လက်ဆက် ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ လူမျိုးရောသွားခဲ့တဲ့ဟာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အခု ကျွန်တော်တို့ လူမျိုးတွေဟာ အထူးသဖြင့် ထူးကြီး - မြန်အောင် မှာ ကျွန်တော်တို့ ဆွေမျိုးတွေအများကြီး ရှိနေတယ်။ ဒါ ဧရာဝတီမြစ်ရဲ့ အရှေ့ဘက်ကမ်း ကျွန်တော်တို့ ဟသ်ာချောင် ဆိုတဲ့နယ်မြေမှာ ကျွန်တော်တို့ ဘိုးဘွားတွေ၊ သီပေါမင်းက ဒါ ပါတော်မူသွားပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ရောယောင် လိုက်သွားပြီးတော့ အဲဒီမှာ ကျန်ခဲ့တဲ့သူတွေ အများကြီး ရှိနေပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဒါကို မှတ်ပုံတင်ကောက်တဲ့အရာရှိက နားမလည်လို့ ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုရင် ဒါ ရှေ့လျှောက်ဖြစ်ဖို့ မကောင်းတော့ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီနေရာမှာ ဆွေးနွေးချင်တာကတော့ အမှန် အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဥမကွဲသိုက်မပျက်နေဖို့ ကျွန်တော်တို့ လိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်းပဲ နေချင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီတိုင်းရင်းသားအချင်းချင်းရဲ့ ဓလေ့စရိုက်တွေ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာဖို့ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ အများကြီးလိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီ လွယ်လွယ်ပြောလို့

ရှိရင်တော့ ရှမ်းပြည်မှာ ရှမ်းချည်း နေကြတာမဟုတ်ဘူး။ ကချင်ပြည်နယ်မှာလည်း ရှမ်းတွေရှိတယ်။ အဲဒီတော့ အချင်းချင်းဟာ အချိန်မရွေး ဒီလိုမျိုးမှားယွင်းတဲ့ အယူအဆနဲ့ အဆက်အဆံတွေရှိရင် အချိန်မရွေး ကျွန်တော်တို့ပဋိပက္ခဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ အရင်တုန်းကလည်း ဖြစ်ခဲ့တဲ့အလားလာတွေ ကျွန်တော်တို့ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါတွေကို အေးငြိမ်းသွားအောင် လုပ်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။

အလားတူပဲ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ပအိုဝ်းနဲ့ ရှမ်းနဲ့ ဒီလိုပဲ အရင်တုန်းက အလွန်ကြီး ကျယ်တဲ့ ပဋိပက္ခတွေ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အခုချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့က တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေထိုင်တယ်ဆိုပေမယ့် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စော်ကားမော်ကား ပြောကြတယ်၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နားမလည်ပဲနဲ့ ပြောကြဆိုကြဆိုရင် မကောင်းဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ မကောင်းတာ ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ကုန်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါ အလျဉ်းသင့်လို့ ကျွန်တော်တို့ ပြောပြရလို့ရှိရင် ကျွန်တော်တို့က အခုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က အင်မတန်ဆင်ခြင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆီကို ရောက်လာတဲ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ကရင်လူမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် တို့ဆီမှာ ပုရွက်ဆိတ်ကို ကျွန်တော်တို့က ကရင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ပုရွက်ဆိတ်ကို ကရင်လို့ခေါ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့က ကလေးတွေကို ကျွန်တော်တို့က တိုးတိုးတိတ်တိတ် အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ ပြောရတယ်။ ကရင်ကောင်၊ ကရင်ကောင် ကိုက်တယ်လို့မပြောနဲ့၊ မင်းတို့ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးက ကရင် ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ သူ့ကိုလည်းနားလည်အောင် ပြောပြပါ စသည်အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဒီလို ဆုံးမခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ ဒါ ဥပမာအနေနဲ့ ပြောပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အလားတူပဲ ကျွန်တော်တို့ ဒီလို အပြောအဆိုမျိုးတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နားလည်မှုတွေ လွဲနိုင်တယ်။ ဝတ်စားဆင်ယဉ်မှုမှာလည်း နားလည်မှုတွေ လွဲနိုင်တာတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော်တို့က ဒါကို ဦးတည်ပြီးတော့ ဖြေရှင်းဆောင်ရွက်ပေးမယ့် ဒါ ဝန်ကြီးဌာနအဆင့်တစ်ခုတော့ ကျွန်တော်တို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ကတော့ ဒါ ပြည်ထောင်စုအဆင့်၊ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး ဖွဲ့သင့်၊ မဖွဲ့သင့်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားများဟာ နယ်မြေဒေသ မဖွံ့ဖြိုးမတိုးတက်လို့ ကျွန်တော်တို့ ဒီအရေးကို ဆိုသလား၊ ဒါမှမဟုတ် နိုင်ငံတော်ကလည်း နယ်မြေဒေသဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ရေးအတွက် မလုပ်ပေးလို့ ဒီအရေးကို ဆိုသလားဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ပြောစရာရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော်တို့ ဒီအရေးကို

ဆိုတယ်လို့ မဟုတ်ဘူးလို့ ယူဆပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ သေးသေးမွှားမွှား ပြဿနာကနေ ကြီးကြီးမားမားဖြစ်လာနိုင်မှာ စိုးတဲ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့က ဒီအဆိုကို ဆွေးနွေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဒီတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အရင်တုန်းကရှိခဲ့တဲ့ သံသယတွေ၊ ကျွန်တော်တို့က လုံးဝပျောက်သွားအောင် လုပ်ဖို့လိုပါတယ်။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သဘောထားကြီးကြီးနဲ့ ဆက်ဆံဖို့ လိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဟန်ဆောင်တဲ့စကားတွေ၊ အတုအယောင်တွေ မလုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။ အတုအယောင်တွေလုပ်တယ်၊ ဟန်ဆောင်စကားတွေ ပြောတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒါတွေဟာ နောက်ဆုံးတော့ လိမ်ညာတာတွေ ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အမှန်အားဖြင့်တော့ ကျွန်တော်တို့က ဒီလူအများစုနဲ့ လူအနည်းစု၊ အဲဒီတော့ လူတွေကလည်း လူမျိုးစုကလည်း အများကြီးဖြစ်နေကြတယ်။ ဘာသာစကားပြောတာလည်း မတူဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဝတ်စားတာလည်း မတူဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဒီနားလေးမှာ ထိုင်နေတဲ့အချင်းချင်း သုံးလေးယောက်ဟာ တိုးတိုးနဲ့ပြောရင် ဒါ ကိုယ်ဘာသာစကားနဲ့ပြောရင် ကျန်တဲ့ သူက တစ်မျိုးထင်တယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ကျောင်းမှာ ဒီလိုပဲ ကျွန်တော်တို့ ကြုံခဲ့ဖူးပါတယ်။

ဘာပဲပြောပြော ကျွန်တော်တို့က တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အခုအချိန်မှာ အရင်တုန်းကဖြစ်ခဲ့တဲ့ သင်ခန်းစာတွေ၊ သူများနိုင်ငံမှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့သင်ခန်းစာတွေ ဒါတွေကို ကျွန်တော်တို့က ယူပြီးတော့မှ ရှေ့လျှောက် ကျွန်တော်တို့က ဒါတွေကို ဒီလိုမဖြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့က လုပ်ဖို့လိုပါတယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ တိုင်းရင်းသားအရေးအရာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အခုအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ ကွဲကွဲပြားပြား၊ ခွဲခွဲခြားခြား မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်လဲ ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်မှာ မှားခဲ့တဲ့အမှားတွေ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားတွေအပေါ်မှာ မှားခဲ့တဲ့ အမှားတွေအများကြီး ရှိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လည်းပဲ တပ်မတော်သားတစ်ယောက် နှစ်ပေါင်း(၂၀)လောက် တပ်မတော်မှာ ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်ချင်းလည်းစာပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီလိုအမှားမျိုးမဖြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့က ပြုပြင်သွားဖို့လိုပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်အမြင်ကတော့ ဒီအချိန်မှာ ပြည်ထောင်စုအဆင့်ရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန တစ်ခုဟာ လိုအပ်မယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ယူဆပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကယားပြည်နယ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် တင်သွင်းတဲ့ အဆိုကို ကျွန်တော် ထောက်ခံဆွေးနွေးရင်း နိဂုံးချုပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၀း၄၃။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဆက်လက်ပြီး ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁၂)မှ ဦးဆလိုင်းခွဲယန် ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၀း၄၃။

ဦးဆလိုင်းခွဲယန်၊ ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁၂)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ တိုင်းရင်းသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်အားလုံး၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်အားလုံးကို ဒီနေရာကနေ ဂါရဝပြုပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် ရဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန်ဆိုတဲ့ အဆိုနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီးမှ ဆွေးနွေးတင်ပြသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ ရပိုင်ခွင့်တွေရှိသလို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ ဖော်ပြမထားတဲ့ ရပိုင်ခွင့်တွေလည်း အများအပြား ရှိနေသေးတယ်လို့ ကျွန်တော်ခံယူပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ဒီအဆိုဟာဆိုရင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသေးသော တိုင်းရင်းသားရေးရာများနဲ့ စပ်ဆိုင်တဲ့ ရပိုင်ခွင့်တစ်ခုလို့ ကျွန်တော် ထင်မြင်ယူဆပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို လေ့လာလိုက်တဲ့အခါမှာကျတော့ တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ဆိုင်တဲ့ ပုဒ်မ(၁၀)ကျော်ရှိသလို၊ တိုင်းရင်းသား ယဉ်ကျေးမှုကို ထိန်းသိမ်းဖို့၊ စာပေကိုထိန်းသိမ်းဖို့ အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ချစ်ကြည်ရင်းနှီးဖို့ ဆိုတာ များစွာဖော်ပြထားပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဒီမှာ ထူးခြားတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရဲ့ အခြေခံမူများမှာ နံပါတ်(က)(ခ)ဟာ တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဓိကအချက်ကို ဖော်ပြထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး၊ တိုင်းရင်းစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး စသည်ဖြင့်

ဖော်ပြထားခြင်းဟာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေတစ်ခုလုံးရဲ့ အချုပ်အခြာ အရေးကြီးဆုံးအချက် တစ်ချက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေရဲ့ အချက်တွေမှာ တိုင်းရင်းသား ရေးရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့မှ အများအပြား ဖော်ပြထားသော်လည်း လက်ရှိ ကျွန်တော်တို့ ပြည်နယ်/တိုင်းအဆင့်မှာ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးနဲ့ ဆက်စပ်ပြီးမှ အခု ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးကို ခန့်အပ်နိုင်ဖို့အတွက် ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာ တိုင်းရင်းသား ရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ဖို့အဆိုကို တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုတင်ပြ ရခြင်းအခြေအနေကို ကျွန်တော်လေ့လာတဲ့အခါမှာကျတော့ ပြည်နယ်/တိုင်းအဆင့်မှ တိုင်းရင်းသား ရေးရာဝန်ကြီးရှိတာ မှန်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ချင်းပြည်နယ်မှာ ချင်းတိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီး မရှိဘူး။ ဆိုလိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ချင်းတိုင်းရင်းသား အရေးအရာကိစ္စများကို ချင်းပြည်နယ်အစိုးရက ဆောင်ရွက်လိမ့်မယ်၊ ဆောင်ရွက်ဖို့ တာဝန်ရှိတယ်ဆိုတဲ့သဘော ဖြစ်ပါ တယ်။

အဲဒီတော့ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာဆိုရင် ချင်းတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး ရှိပါတယ်။ ဆိုလိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ရခိုင်ပြည်နယ်အစိုးရဟာ ချင်းတိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စကို အထူးတလည် ဆောင်ရွက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးက ဆောင်ရွက်လိမ့်မယ် ဆိုတဲ့သဘော ဆောင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဆိုလိုတာက အနည်းဆုံးဖြစ်တဲ့လူမျိုးတွေရဲ့ အရေးအရာ ကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့အတွက် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေ ခန့်တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာရော မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဗမာလူမျိုးဟာ အများဆုံးနေထိုင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗမာလူမျိုးအရေးအရာကိစ္စများကို အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတော်မှာ လူများစုဖြစ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် အစိုးရက တာဝန်ယူဆောင်ရွက်လေ့ရှိသလို လူနည်းစုအရေးအရာကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပေးရန် ဝန်ကြီးတစ်ဦးလည်း လိုအပ်မယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်မြင်ယူဆပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းကို လေ့လာကြည့်မယ်ဆိုရင် မြန်မာ သမိုင်းဟာ ခေတ်(၃)ခေတ်နဲ့ သမိုင်းပညာရှင်များ သုံးသပ်ပါတယ်။ ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ တတိယမြန်မာနိုင်ငံတော် စသည်ဖြင့် သုံးသပ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်လို့ သုံးသပ်တဲ့အခါမှာ သမိုင်းရဲ့ အခြေအနေအရ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဆိုတဲ့ စကားလုံးအသုံးအနှုန်း တွေ့ရှိခြင်း မရှိပါဘူး။ ခေတ်ကာလအလျောက် ပဒေသရာဇ်နိုင်ငံငယ်

များသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၄၇ ရောက်ခါမှ ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်ဆိုတာ ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းဟာ ပင်လုံစာချုပ်ရဲ့ အနှစ်သာရကို ဖော်ဆောင်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်းပဲ ပင်လုံစာချုပ်ပါ အချက်အလက် အချို့တွေကို ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားညီအစ်ကိုအချို့က ခံယူချက်လမ်းကြောင်း မတူတဲ့အတွက်ကြောင့်၊ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့်၊ လမ်းခွဲခဲ့ကြတဲ့ သက်သေအထောက်အထားတွေကြောင့်၊ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ထိ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများမှာ ရှုပ်ထွေးလှတဲ့၊ အဖြေမထုတ်နိုင်တဲ့ အချက်အလက်တွေများစွာ ပါဝင်နေသေးတာကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါတယ်။

မကြာခင်ကပဲ ပြည်သူ့လွှတ်တော်မှာ မေးမြန်းသွားတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခုမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပါတယ်။ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်း ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို သက်ဆိုင်ရာဌာနက ဖြေကြားသွားတာကို အားလုံးသိရှိရပါတယ်။ သိရှိချက်အပေါ်မှာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အနည်းငယ်တင်ပြစရာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒီ(၁၃၅)မျိုးသော တိုင်းရင်းသားရေးရာ၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများဟာ အမှန်တကယ်ပဲ (၁၃၅)မျိုးရှိသလား။ အရင်လွှတ်တော်မှာလည်း ကျွန်တော်တို့ (၁၃၅)လို့ မသုံးပါနဲ့ (၁၀၀)ကျော်လို့ပဲ သုံးပါဆိုတာဟာလည်း ကြားနေရပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဘာကြောင့်ဒီအချိန်ထိ (၁၃၅)မျိုး ဟုတ်/မဟုတ်၊ (၁၀၀)ကျော် ဟုတ်/မဟုတ် တိကျသေချာသော အဖြေတစ်ခုကို ဘာလို့ မရရှိနိုင်တာလဲ။

ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ဆိုလိုချင်တာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ မြန်မာ့သမိုင်းအဖွဲ့တွေ ရှိပါတယ်။ ရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့လည်း ရှိပါတယ်။ ဒီရှေးဟောင်းသုတေသနအဖွဲ့ကလည်း ကျွန်တော်တို့ လွန်လေပြီးသော သမိုင်းကုန်းမှာ ရောက်နေတဲ့ လူမျိုးစုတွေရဲ့ အကြောင်းတွေကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါတယ်။ မြန်မာ့သမိုင်းကလည်း သက်ရှိထင်ရှားရှိနေတဲ့ လူတွေရဲ့သမိုင်းကို ရေးသလို၊ လွန်ခဲ့ပြီးတဲ့ လက်လှမ်းမမီနိုင်တဲ့ သက်ရှိထင်ရှားခြင်း မရှိတဲ့ လူမျိုးတွေရဲ့ သမိုင်းတွေကိုလည်း လေ့လာရေးသားပြုစုတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော့်အမြင်ကတော့ သက်ရှိထင်ရှားနေတဲ့ လူမျိုးအကြောင်းကိုတောင်မှ တိကျမှန်ကန်စွာ မဖော်ပြနိုင်သေးဘဲနဲ့ ဟိုသမိုင်းကုန်းမှာ ရောက်နေတဲ့ လူတွေရဲ့အကြောင်းကို ရေးတာဟာ ပိုပြီးမှသင့်တော်ပါ့မလား။ လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံမှာ တိုင်းရင်းသားစုပေါင်းနေထိုင်တယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိအမှတ်ပြုတယ်။ (၁၃၅)မျိုး၊ (၁၀၀)ကျော်ဆိုတာလည်း အားလုံး သိရှိပြီးပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒီလူမျိုးတွေရဲ့၊ မျိုးနွယ်စုတွေရဲ့ သမိုင်းအကြောင်းကို ပြုစုဖို့ဟာ

အရေး မကြီးဘူးလား။ တိကျသေချာသော အဖြေထုတ်ဖို့ဟာ အင်မတန်အရေးကြီးတယ်လို့ ခံယူပါတယ်။ ဒါဆို ဒီလိုတိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများကို ဘယ်သူက တာဝန်ယူဆောင်ရွက်မလဲ။ ဘယ်ဝန်ကြီးဌာနက ဖြေရှင်းမလဲ။ ကျွန်တော်တို့သတင်းစာမှာ တွေ့ရှိရတာကတော့ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ဖို့အတွက် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးလှထွန်း ကို တာဝန်ပေးတယ်လို့ တွေ့ရပါတယ်။ သို့သော်လည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတော်ပြန်တမ်းအနေနဲ့ ဘယ်လိုဘယ်ပုံနဲ့ တာဝန်ပေးအပ်ပါတယ်ဆိုတာ ထုတ်ပြန်ထားခြင်း မရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် အလေးထားဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ထင်မြင်ယူဆပါတယ်။

ဒီတိုင်းရင်းသားရေးရာလူမျိုးစု (၁၃၅)မျိုးနဲ့ပတ်သက်ပြီးမှ ဖြေကြားချက်အပေါ်မှာ ပြန်ပြီးမှ ကောက်နုတ်တင်ပြရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့အားလုံးက လက်မခံနိုင်တဲ့ အချက်အလက်များစွာ တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ကျွန်တော် ထုတ်နုတ်တင်ပြလိုတာကတော့ ကျွန်တော်တို့ ချင်းမျိုးနွယ်စုတွေရဲ့ လူမျိုးနွယ်စုစာရင်းထဲမှာလည်း (၅၃)မျိုးဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒီ(၅၃)မျိုး ဖော်ပြတဲ့အခါမှာ ချင်းဆိုတဲ့ မျိုးနွယ်စုတစ်ခုကလည်း ပေါ်လာပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ချင်းအားလုံး သိထားတဲ့၊ လက်ခံထားတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကတော့ ဘယ်ချင်းမျိုးနွယ်စု တစ်ခုကမှ ချင်းဆိုတာ ပိုင်ရှင်ခံထားတာ မရှိပါဘူး။ ချင်းဆိုတာ အားလုံးကို ချုံငုံခေါ်ဝေါ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ချင်း ဆိုတဲ့ဟာ သီးသန့်ဖြစ်လာတဲ့အခါကျတော့ ကျန်တဲ့လူတွေက ချင်း မဟုတ်ဘူးလား။ အဓိပ္ပာယ်တွေက အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ ဒါတွေကို ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်ဆန်းစစ်ပြီးမှ လေ့လာသုံးသပ်ပြီး ပညာရှင်တွေနဲ့ သုတေသနလုပ်ဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ဆက်စပ်ပြီးမှ ရခိုင်လူမျိုးနွယ်စု(၇)မျိုး ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပါတယ်။ ရခိုင်၊ ခမာ၊ ခမွီး၊ ဒိုင်းနက်၊ မရမာကြီး၊ မြို၊ သက် အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ သိရှိထားတဲ့ မျိုးနွယ်စုနာမည်တွေဟာ ဒီမှာပါလာတာ တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီနေရာမှာ ကမန်၊ မရမာကြီး ဆိုတာလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ဒီဟာ လက်ရှိအနေအထားမှာ သူတို့ဟာ ရခိုင်တိုင်းရင်းသား ဟုတ်/ မဟုတ်ဆိုတာ စိစစ်သင့်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဖော်ပြပါ ရခိုင်တိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်စုထဲမှာ မြို၊ သက်၊ ခမွီးဆိုတာ ပါလာပါတယ်။ ကျွန်တော်က ခူမီး ချင်းတိုင်းရင်းသားပါ။ ဒီမှာရေးသားထားတာသည် စာလုံးပေါင်း ခမွီး လို့ သုံးပါတယ်။ သို့သော်လည်းပဲ နေရာဒေသ အခြေအနေအရ စာလုံးပေါင်း ပြောင်းလဲခြင်း ရှိနိုင်သော်လည်းပဲ ဒီမှာဖော်ပြထားတဲ့ ခမွီးတို့၊ မြိုတို့၊ သက်တို့ဟာ ရခိုင်

တိုင်းရင်းသား ဟုတ်/မဟုတ်၊ အမှန်တကယ် ဟုတ်/မဟုတ် ကျွန်တော်တို့ စိစစ်လေ့လာ သုံးသပ်သင့်ပါတယ်။ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေကြောင့် ရခိုင်တိုင်းရင်းသားတွေထဲမှာ ပါရသလဲ ဘာသာဗေဒအရ၊ ဘာသာစကားအရ တူညီလို့လား၊ မနုဿဗေဒအရ တူညီခြင်း ရှိသလားကို ဒီဟာတွေကို ကျွန်တော်တို့က သေချာစစ်ဆေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ရခိုင်လူမျိုး စာရေးဆရာ ထွန်းရွှေခိုင် ကတော့ ဒီ သက်လူမျိုးတို့၊ ဒိုင်းနက်တို့၊ ခမွီးတို့၊ ခမီတို့ ဝေါဟာရအမျိုးမျိုး ဖော်ပြထားတဲ့လူမျိုးဟာ ရခိုင်တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စုထဲမှာ ထည့်ထားတာကို ချင်းနဲ့ ပိုပြီးနီးစပ်ပါတယ်ဆိုပြီးတော့ သုံးသပ်ပြထားပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာကတော့ တိကျသေချာခြင်း မရှိသေးတာကို ကျွန်တော် ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လူမျိုး ဟုတ်/မဟုတ်ကို ပညာရှင်များ လေ့လာသုံးသပ်သင့်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော် တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ရခိုင်မဟုတ်တဲ့အကြောင်း သေချာပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်တို့စကားဟာ ရခိုင်စကားနဲ့ အနည်းငယ်မျှ တူညီခြင်းမရှိတဲ့အပြင် ကျွန်တော်တို့ မျိုးရိုးဗီဇအရ စစ်ဆေးမယ်ဆိုရင် ဘယ်တော့မှ ရခိုင်မဟုတ်တဲ့အကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိနိုင် ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အရင်တုန်းက ကျွန်တော် ၂၀၀၁ ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ဖွံ့ဖြိုးရေးတက္ကသိုလ် မဂ္ဂဇင်းထဲမှာထည့်ဖို့ ရေးပါတယ်။ " မြို၊ ခူမီးနှင့် ယင်းတို့၏ဝိသေသ " ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးတဲ့အခါမှာ စာတည်းမှူးချုပ်ကတော့ လက်ခံပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကို ရခိုင်တိုင်းရင်းသားရေးရာဌာနမှာ သွားပြရမယ်ဆိုလို့ ရခိုင်တိုင်းရင်းသား ရေးရာဌာနက ကန့်ကွက်ပါတယ်။ ဒါ မြို၊ ခူမီး ဟာ ရခိုင်တိုင်းရင်းသား ဖြစ်ပါတယ်ဆိုတာ ဖော်ပြပါတယ်။ ဒီ ကျွန်တော်ရဲ့ ရေးသားတဲ့ ဆောင်းပါးကို မဂ္ဂဇင်းမှာ ဖော်ပြလိုက်ခြင်း မရှိပါဘူး။ ဆိုလိုတဲ့အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဒီလိုတွေ ဖြစ်နေတာ ဘာကြောင့်လဲ။ ဒါတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဒီအတိုင်းပဲ ပစ်ပယ်ထား မလား။ ဒါဆိုရင် တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စတွေမှာ ဆောင်ရွက်စရာ အများအပြား မရှိဘူးလား။ ဒါတွေ အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်။ ရခိုင်သမိုင်း တစ်လျှောက်လုံးမှာဖြစ်စေ၊ တခြားလူမျိုး သမိုင်းထဲမှာဖြစ်စေ ရေးသားထားတဲ့ စာအုပ်တွေမှာ တရားဝင်မှတ်ပုံတင်ခြင်းမရှိတဲ့ စာအုပ်တွေမှာ ရေးသားထားတဲ့ မြိုလူမျိုးဖြစ်စေ၊ သက်လူမျိုးဖြစ်စေ၊ ခမွီးလူမျိုးဖြစ်စေ၊ ခမီဖြစ်စေ ရခိုင်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အထောက်အထားတစ်ခုမှ မတွေ့ရှိ တာကို ကျွန်တော် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီဟာတွေကို ကျွန်တော်တို့က အသေအချာ အရေးတကြီးထားမှ၊ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာသုတေသန ပြုထားပြီးမှ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဒေသခံပြည်သူ အပါအဝင် အားလုံး ပညာရှင်များနဲ့ စုပေါင်းပြီးမှ လုပ်ဆောင်မယ်ဆိုရင် ဒီပြဿနာတွေဟာ ဖြေရှင်းနိုင်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ထို့အတူ ချင်းတိုင်းရင်းသား မဟုတ်တဲ့ အခြားနေရာမှာလည်း အများအပြား ရှိပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ကယားလူမျိုးက မိမိကိုယ်ကို ကယားလို့ ပြောဆိုသလို တချို့ကလည်း ကရင်နီလို့လည်း ပြောဆိုပါတယ်။ ဒီဟာလည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ ခုချိန်ထိသုံးနေတဲ့ လက်သုံး စကား ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် ကရင်နီက အမှန်ပဲလား၊ ကယားက အမှန်ပဲလား။ ဒါလည်း သေချာဖို့ လိုပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် ရှမ်းထဲမှာဆိုရင် တိုင်းလျှမ်(ရှမ်းနီ)ကို ရှမ်းနီလို့ခေါ်တဲ့လူ ရှိသလို တိုင်းလျှမ် လို့လည်း သုံးတဲ့လူလည်း ရှိပါတယ်။ တိုင်းလျှမ်ကပဲ အမှန်ပဲလား၊ ရှမ်းနီကပဲ အမှန်ပဲလား။ ဒါတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ တိကျတဲ့အဖြေတစ်ခုကို ထုတ်နိုင်ဖို့အတွက် နိုင်ငံတော် အဆင့်ကနေ ဦးဆောင် ပြီးမှ တာဝန်ရှိပါတယ်လို့ ကျွန်တော် တင်ပြလိုပါတယ်။ ထို့အတူ တခြား တခြားသော မျိုးနွယ်စုတွေက အများကြီး ရှိပါတယ်။ ဒီစာရင်းထဲမှာ (၁၃၅)ဆိုတဲ့ ထုတ်ပြန်ထားတဲ့ စာရင်းထဲမှာ မရှိတဲ့ လူမျိုးတွေလည်း အများကြီး ရှိပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့် တောင်သားလူမျိုးဆိုတာ (၁၃၅)မျိုးထဲမှာ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါဘူး။ ထမန်လူမျိုးဆိုတာ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါဘူး။ ဒရယ်လူမျိုးဆိုတာ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါဘူး။ ဒရူးလူမျိုးဆိုတာ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိပါဘူး။ တခြားသော လူမျိုးစုတွေလည်း များစွာရှိပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆိုလိုတာကတော့ တိုင်းရင်းသား(၁၃၅)မျိုးရှိတာကို ဖော်ပြတယ်ဆိုတာ သူ့အမြင်နဲ့ မှန်ကန်ကောင်း မှန်ကန်ပါမယ်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့က ခေတ်ကာလအခြေအနေအရ ဒါ ဘာဆက်လုပ်သင့်သလဲ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က သက်ဆိုင်ရာတိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးတွေ ခန့်ပြီးမှ ကျွန်တော်တို့ ဒီဟာတွေကို သုတေသနအဖွဲ့တွေ၊ ပညာရှင်တွေနဲ့ လေ့လာသုတေသန ပြုပြီးတော့မှ ဒီအချိန်မှာ အဖြေထုတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ လိုအပ်ရင်တော့ လိုအပ်တဲ့ ဥပဒေတွေ လည်း ပြဋ္ဌာန်းဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒီလို ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းဖို့ လိုအပ်တယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့က မကြာခင်မှာ သန်းခေါင်စာရင်းလည်း ကောက်မှာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသန်းခေါင်စာရင်း ကောက်တဲ့နေရာမှာ အမျိုးသား မှတ်ပုံတင်ကတ်ထဲမှာ ဖော်ပြထားတဲ့ လူမျိုးဆိုတာကို ကျွန်တော် အနည်းငယ်တင်ပြ လိုပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဖော်ပြတဲ့လူမျိုးဟာ ဘယ်အဆင့်ကို ဖော်ပြတာလဲ။ မျိုးနွယ်ကို ဆိုလိုတာလား။ ဥပမာ - လူမျိုးဆိုရင် ချင်းဆိုတာကို ရေးရမှာလား၊ ချင်းထဲကမျိုးနွယ်ကို ရေးလို့ရသလား ဥပဒေမှာ ဖော်ပြထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ လူမျိုးဆိုရင် ဗမာလူမျိုးလား၊ ရှမ်းလူမျိုးလား၊ လူမျိုးကြီး (၈)မျိုးကိုပဲ ဆိုလိုတာလား၊ ဒါကိုဆိုလိုခြင်း ဟုတ်တယ်၊ မှန်တယ်ဆိုရင်လည်း ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းဖို့ လိုအပ် ပါတယ်။ ကိုယ့်တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မျိုးနွယ်စုကလေးကို ဖော်ပြခွင့် ရှိ/မရှိ ဒါလည်း ဖော်ပြထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဒီလိုဖော်ပြမယ်ဆိုရင်တော့ ဥပဒေနဲ့ ပြဋ္ဌာန်းကာမှ ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ် လိုသလို ဖော်ပြလို့မရပါဘူး။

ဥပမာအားဖြင့် လူမျိုးဆိုတဲ့နေရာမှာ အဖေကတော့ ဗမာ၊ အမေကတော့ ချင်းဆိုရင် ဗမာ-ချင်း ဒီလိုဖော်ပြခွင့် ရှိ/မရှိ ဥပဒေမှာ ပြဋ္ဌာန်းဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဖအမျိုးကို လိုက်တာလား သဘောက၊ အမိအမျိုးကိုလိုက်တာလား၊ အချို့တိုင်းရင်းသားတွေမှာ အမေအမျိုးကို လိုက်တာ လည်း ရှိတတ်သလို သားသမီးတွေကတော့ အဖေကတော့ ကချင်ဆိုရင် အမေက ရှမ်းဆိုရင် ကချင်-ရှမ်း စသဖြင့် စောစောကပြောသလို ကပြားတွေလိုမျိုး ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တကယ့် တကယ်က လူမျိုးတစ်မျိုးရဲ့ Generation ကို သုံးသပ်တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော် သိသလောက်ကတော့ အဖေ အမျိုးကို ယူတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်မြင်ယူဆပါတယ်။ ဒါဆိုရင် အဖေအမျိုးကိုပဲ တောက်လျှောက် ယူသင့်/မယူသင့် ဒါတွေ ကိုလည်း ဥပဒေနဲ့ ပြဋ္ဌာန်းပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် ဆိုလိုတဲ့ဟာက လူမျိုးဆိုတာ ဘာလဲ၊ Tribe လား၊ မဟုတ်ရင်တော့ Clan လား၊ မဟုတ်ရင် National Race လား၊ မဟုတ်ရင် Clique လား စသဖြင့် တိတိကျကျ ဒါတွေကို ပြဋ္ဌာန်းပေးဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီနေ့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အခုတင်ပြထားသလို တိုင်းရင်းသားရေးရာ အရေး ကိစ္စဟာ အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီအဆိုကို တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြင်ဆင်လာတာတော့ နည်းနည်းတော့ များပေမယ့် အချိန်ကန့်သတ်ချက်အရ အနည်းငယ်ပဲ တင်ပြ ပါတယ်။ အချုပ်တင်ပြရမယ်ဆိုရင် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းမှာ နေထိုင်

ကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး အားလုံးဟာ ရှေးပဝေသဏီကတည်းက ကိုယ့်ထီးကိုယ့်နန်း ကိုယ့်ကြငှန်းနဲ့ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံတို့က သမိုင်းခေတ်အဆက်ဆက်မှာ သီးခြားလွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း ဗြိတိသျှကိုလိုနီ နယ်ချဲ့ရဲ့ သိမ်းပိုက်မှုအောက်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ အတူတကွ ကျွန်ပြုခံရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိတို့ ဆုံးရှုံးခဲ့တဲ့ လွတ်လပ်ရေး၊ အချုပ်အခြာအာဏာတို့ကို အတူတကွ ပြန်လည်ရယူပြီးမှ ပြည်ထောင်စုကြီးကိုပါ တစ်ပြိုင်နက် ထူထောင်ရန် ပင်လုံညီလာခံမှာ ၁၉၄၇ ခုမှာ ခေါ်ယူကျင်းပ သဘောတူညီချက် ရရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အမျိုးသားတန်းတူညီရေး၊ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်နဲ့ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများကို ဦးတည်ပြီးမှ ပင်လုံစာချုပ်ထဲမှာ ညီညာဖြဖြနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုး ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သလို လွတ်လပ်ရေးကို လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင် ပြန်လည်ရရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခု အချိန်မှာဆိုရင် သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဖွဲ့အစည်းများ အားလုံးက ဒီဟာတွေကို အဓိကထား ဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်လို့ ကျွန်တော်ခံယူပါတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကတည်းက ပြည်တွင်းစစ် တောက်လောင်ခဲ့သော်လည်း လူ့အသက်အိုးအိမ် များစွာဆုံးရှုံးခဲ့တာ တွေ ရှိပါတယ်။ ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ အဆက်ဆက်သောစနစ်တွေကြောင့် ဒီမိုကရေစီ လူ့အခွင့်အရေး တွေ ဆိတ်သုဉ်းခဲ့ ရုံသာမက ၁၉၄၇ ခုမှာ တန်းတူရေးအခြေခံမှုနဲ့ ပြည်ထောင်စုအဖူးအပွင့်များ ဖြစ်လာကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေဟာ ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်တွေပါ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာတွေရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့် ပြည်ထောင်စုအားလုံး ရင်နင့်ဖွယ်ရာ တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ ခါးသီးစွာခံရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေကို ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားညီအစ်ကို အားလုံးက မေ့လျော့ဖို့ရန် မသင့်လျော်ပါဘူး။ အတိတ်ကလည်း အမှားတွေကို ရှောင်လွဲနိုင်ရန်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးရဲ့ အနာဂတ်မျှော်မှန်းချက်များကို တည်ဆောက်နိုင်ဖို့ရန် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအရေး ဟာ အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်။ ဒီမိုကရေစီ လူ့အခွင့်အရေးနဲ့ ကျား/မ တန်းတူညီမျှရေးအပေါ် အာမခံ၍ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစု လူနည်းစုနဲ့ အခွင့်အရေးများအတွက် ကျွန်တော်တို့ ဒီနေ့ ဒီအချိန်အခါမှာ ခေတ်ပြောင်းတဲ့ကာလမှာ၊ ကျွန်တော်တို့ စနစ်တွေပြောင်းပြီးမှ လုပ်ဆောင်ချက် တွေ ပြောင်းလဲရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂) တင်ပြတဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စု အဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ရန် အဆိုအပေါ်မှာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ တင်ပြ ဆွေးနွေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၀း၅၇။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၄) ဒေါက်တာမြတ်ဉာဏစိုး ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၀း၅၇။

ဒေါက်တာမြတ်ဉာဏစိုး၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၄)။ ။ လေးစားအပ် ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့တကွသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ အားလုံး၊ ယနေ့အစည်းအဝေးကို ကြွရောက်လာတဲ့ သမ္မတရုံး ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးကို မင်္ဂလာ ပါလို့ ရှေးဦးစွာ နှုတ်ခွန်းဆက်သချင်ပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်ဟာ ပြည်ထောင်စု အဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ထူထောင်ပေးဖို့ဆိုတဲ့ အဆိုကို ထောက်ခံဆွေးနွေးသွား မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ ခုမှ ထောက်ခံတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ ပထမအကြိမ် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ပထမအစည်းအဝေး ကျင်းပစဉ် ကတည်းက ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖွဲ့စည်းပေးဖို့ကို အဲဒီအချိန်တုန်းက နိုင်ငံတော်သမ္မတအဖြစ် ရွေးချယ်ခံထားရတဲ့ ဦးသိန်းစိန် က ဝန်ကြီးဌာနတွေ ဖွဲ့စည်းဖို့ တင်ပြလာစဉ်ကတည်းက ထောက်ပြဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက သမ္မတကြီးကနေ ပြီးတော့ ပြန်ပြီးတော့ ဖြေရှင်းဆွေးနွေးသွားတဲ့အခါမှာ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်ကို ပေးသွားပါတယ်။ အဲဒီတော့ နောက်တစ်ခါ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ် တွေမှာလည်း တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ မလိုအပ်ပါဘူးလို့ ဆွေးနွေးသွားတာ ရှိပါတယ်။ အဲဒါလေးကို ရှင်းလင်းပြီးတော့ တင်ပြချင်ပါတယ်။

နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာနနဲ့ အရင်အစိုးရလက်ထက်တုန်းကရှိခဲ့တဲ့ နယ်စပ်ဒေသနဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဝန်ကြီးဌာနတို့ရဲ့ သဘောသဘာဝချင်းမတူပါဘူး။ နယ်စပ် ရေးရာဝန်ကြီးဌာနဟာ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ကျွန်တော်တို့ ကာကွယ်ရေး၊ ပြည်ထဲရေး၊ နယ်စပ်ရေးရာ ဒီဝန်ကြီးဌာနတွေမှာ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးများအဖြစ် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်မယ့်

ပုဂ္ဂိုလ်(၃)ဦးဟာ တပ်မတော်က ဖြစ်ရပါမယ်လို့ အတိအလင်း ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေထဲမှာ ပြဋ္ဌာန်းပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတဲ့သဘောကတော့ ဒါဟာ လုံခြုံရေးတာဝန်ကို အဓိက ထမ်းဆောင်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအတွက်ကြောင့်မို့လို့ ယခင် အစိုးရလက်ထက်က ဖွဲ့စည်းခဲ့တဲ့ နယ်စပ်ဒေသနဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဝန်ကြီးဌာနနဲ့ မတူညီဘူးဆိုတာ ဒါ သက်သေပြုပြီးတော့ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ ဒီ န.တ.လ စည်ပင်နဲ့ရော ကျွန်တော်တို့ အခု ဒီနေ့တင်ပြနေတဲ့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးဌာနနဲ့ တူပါသလားဆိုရင်လဲ မတူပါဘူး။ ခုန ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး တွေလည်း ဆွေးနွေးသွားပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေးတစ်ခုတည်းကိုပဲ ဆောင်ရွက်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ ဘာသာစကား၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ထုံးစံတွေ ဒါတွေကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ဖော်ထုတ်ဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ခါ အရေးကြီးဆုံးအချက်ဖြစ်တဲ့ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း သွေးစည်း ညီညွတ်ရေး၊ ချစ်ကြည်ရေး ဒါတွေကိုလည်း စီမံဆောင်ရွက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုစီမံဆောင်ရွက် တဲ့နေရာမှာ တိုင်းရင်းသားတွေကိုယ်တိုင်က စီမံဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့် ရှိဖို့လိုပါတယ်။ ခုနတုန်းက ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး ဆွေးနွေးတဲ့အထဲလည်း ပါပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အကယ်၍ ဒီဝန်ကြီး ဌာနကို ဖွဲ့စည်းတယ်ဆိုရင် ပထမဦးဆုံး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရမယ့် ဆောင်ရွက်သင့်တဲ့ အချက် (၂)ချက် ရှိပါတယ်။ တစ်ချက်ကတော့ တိကျခိုင်မာတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး စာရင်းသစ်တစ်ခုကို ခုနက ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး တင်ပြသွားသလိုပါပဲ ပြုစုဖို့လိုပါတယ်။ နောက်တစ်ခုကတော့ နိုင်ငံသားစိစစ်ရေး ကတ်ပြားတွေထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ ဖော်ညွှန်းထားတဲ့ လူမျိုးနွယ်တွေရဲ့ အမည် နာမတွေ မှန်ကန်တိကျဖို့၊ ဒါတွေကို ဆောင်ရွက်ဖို့လိုပါတယ်။ ဒီဝန်ကြီးဌာနကနေပြီးတော့ ဆောင်ရွက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ စစ်မှန်တဲ့ ပြည်ထောင်စုကြီးအဖြစ် အခွန့်ရှည်တည်တံ့ဖို့ ဆိုရင် တည်ငြိမ်အေးချမ်းဖို့ လိုပါတယ်။ ပြည်ထောင်စုကြီး တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှပဲ တိုင်းပြည်က သာယာဝပြောမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုဟာကတော့ ကျွန်တော် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် လွှတ်တော် တုန်းက တင်ပြခဲ့သလိုပါပဲ။ ပြည်နယ်နဲ့ တိုင်းဒေသကြီးတွေမှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး တွေနဲ့ ဗဟိုအစိုးရနဲ့ ချိတ်ဆက်မှုကွင်းဆက်က ပြတ်နေပါတယ်။ သမ္မတရုံးဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု

ဝန်ကြီးတစ်ဦးကို တာဝန်ပေးထားတယ်ဆိုရင်လည်း ဒါကို ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသား ရေးရာဝန်ကြီးဌာနအဖြစ် ပြောင်းလဲသတ်မှတ် ဖော်ဆောင်ပြီးတော့ တာဝန်ပေးလို့ရပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဘယ်လူမျိုးကို တာဝန်ပေးမလဲဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားဆိုတဲ့အထဲမှာ ပြည်နယ်အဆင့်ကို ရရှိထားတဲ့ လူမျိုး(၇)မျိုး၊ နောက် ကျွန်တော်တို့ ဗမာတိုင်းရင်းသား အများစု ဗမာတိုင်းရင်းသားလူမျိုး၊ ဒါပဲလား၊ မဟုတ်သေးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်း၊ ဒေသ ရရှိထားတဲ့ လူမျိုးတွေလည်း တိုင်းရင်းသားပါပဲ။ တစ်ခါ ဒီကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်း၊ ဒေသ မရရှိထားတဲ့ လူမျိုးစုတွေကလည်း တိုင်းရင်သားပါပဲ။ ဘယ်သူပဲ တာဝန်ယူယူ၊ ဘယ်သူပဲ ဆောင်ရွက်ဆောင်ရွက် စွမ်းဆောင်ရည်မြင့်မားတဲ့သူဆိုရင် အားလုံးက ကျေနပ်ပြီးတော့ လက်ခံမှာပါ။ ဗမာလူမျိုးတစ်ဦးက ဒီပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊ ဝန်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူပြီးတော့ ဒီအချက်တွေကို ဆောင်ရွက်ပေးမယ်ဆိုရင်လည်းပဲ အားလုံးက ကျေနပ်လက်ခံမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါ သမ္မတကြီးက ဖိတ်ခေါ်တာ ရှိပါတယ်။ ပြည်နယ်နဲ့ တိုင်းဒေသကြီးတွေက တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေဟာ သမ္မတနဲ့ တိုက်ရိုက်ချိတ်ဆက်ပြီးတော့၊ ဆက်သွယ်ပြီးတော့ ဆောင်ရွက် နိုင်ပါတယ်လို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့တာလည်း ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်တွေ့မှာတော့ ဒါဟာ မဖြစ်သင့်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုကို ခိုင်ခိုင်မာမာ တည်ထောင်ပြီးတော့မှ ဆင့်ကဲချိတ်ဆက်ပြီးတော့ ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုရင် အင်မတန်မှ ဒါ အဆင်ပြေ မယ့်နည်းလမ်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ လွှတ်တော်မှာ ဒါတွေကို တင်ပြပြီးတော့ ပြောဆို နေရတာမျိုး၊ ခဏခဏပြောနေရတာမျိုးလည်း မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်နယ်နဲ့ တိုင်းဒေသကြီးတွေ မှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးတွေရဲ့ Status ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ ဒီလွှတ်တော်ကြီးတွေမှာပဲ တင်ပြပြီးတော့ ပြင်ဆင်ရတာတွေ ရှိပါတယ်။ ပြင်ဆင်ပြီးတဲ့အခါ ကျတော့ ပြင်ဆင်ချက်တွေ ထုတ်ပြီးတော့ ဒါမျိုးတွေ လိုက်ပြီးတော့ ဆောင်ရွက်နေရတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ နောက် ကျွန်တော်တို့ အတည်ပြု ပြဋ္ဌာန်းပြီးတဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ ဆိုရင်လည်း ဇယား(၁)နဲ့ ဇယား(၂)နဲ့ ကွာဟချက် အင်မတန်များ ပါတယ်။ ဗဟိုချုပ်ကိုင်မှုတွေ များနေတဲ့ဟာတွေ၊ ဒါတွေကိုလည်း ရေရှည် ပြည်ထောင်စုကြီး အကျိုးအတွက် ကျွန်တော်တို့ ဒါတွေကိုလည်း ကွာခြားချက်များနေတာ၊ ကွာဟချက်များနေတာတွေကို ကျွန်တော်တို့ လျှော့ချ ပစ်မှ ဖြစ်မှာပါ။

မြန်မာနိုင်ငံသမိုင်းမှာ လွတ်လပ်ရေးရပြီးကတည်းက ယနေ့အထိ တိုင်းရင်းသား အရေးထက် ပိုပြီးတော့ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ မရှိပါဘူး။ ပြည်ပကျူးကျော်မှုနဲ့ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ သွေးစည်းညီညွတ်မှုကို ချိန်ထိုးကြည့်မယ်ဆိုရင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ သွေးစည်း ညီညွတ်ရေးဟာ အင်မတန်မှအရေးပါပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားတွေ သွေးစည်းချစ်ကြည်တဲ့အခါ ကျမှ ဒီမိုကရေစီခရီးလမ်းဟာ သာယာဝပြောဖြောင့်ဖြူးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလို သွေးစည်း ချစ်ကြည်ရေး ဆိုတဲ့နေရာမှာလည်း ကျွန်တော်တို့ အပြောနဲ့ပဲ မရပါဘူး။ ဆောင်ပုဒ်နဲ့ပဲ မရပါဘူး။ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးကလည်း ရေဒီယိုမိန့်ခွန်းမှာ အမိန့်ရှိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက် နေရုံ၊ ညစာ စားပွဲများ ကျင်းပနေရုံနဲ့တော့ မရဘူးဆိုတာ ဒါ နိုင်ငံတော် သမ္မတကြီးကိုယ်တိုင် အမိန့်ရှိသွားတာ ရှိပါတယ်။

တကယ့် တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ တကယ်နှလုံးသားချင်း ရင်ထဲက နီးစပ်ဖို့ လိုပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားတွေ တွေးသလို တွေးပါ။ တိုင်းရင်းသားတွေနေရာမှာ နေကြည့်ပါ။ ပြည်ထောင်စုကြီး သာယာလာပါလိမ့်မယ်။ အလျဉ်းသင့်လို့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ တင်ပြလိုတဲ့ အချက်ကလေး တစ်ချက်လည်း ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ယနေ့ ဆွေးနွေးဖို့ အမည်စာရင်း ပေးပို့ထားတဲ့ (၁၈)ဦးထဲမှာ တိုင်းဒေသကြီးများထဲက တစ်ဦးတည်းသော ကိုယ်စားလှယ် ရန်ကုန် တိုင်းဒေသကြီး မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၄)မှ ကျွန်တော်တစ်ဦးသာ ပါဝင်တာလည်း ဒါ စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရပါတယ်။ အဲဒီတော့ တကယ့်တကယ်က လူ အရေးမကြီးပါဘူး။ မူ အရေးကြီး တာပါ။ ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုကို ဖော်ဆောင်ပြီးရင် ကျွန်တော် အထက်ကတင်ပြခဲ့သလိုပဲ ဒီမှာ ဘယ်တိုင်းရင်းသားက တာဝန်ယူဆောင်ရွက်မလဲ၊ ဗမာ အပါအဝင် ပြည်နယ်အဆင့် ရရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရရှိသည်ဖြစ်စေ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ ရရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရရှိသည်ဖြစ်စေ စွမ်းဆောင်ရည်ရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတစ်ဦးကနေပြီးတော့ ဒါ တာဝန် ထမ်းဆောင်လို့ ရပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ဘယ်သူက တာဝန်ယူရမလဲဆိုတာကို အငြင်းပွားနိုင်ဖွယ်ရာရှိတာနဲ့ပဲ ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန မဖွဲ့စည်းတာမျိုး မဖြစ်သင့်ဘူးလို့ တင်ပြလို ပါတယ်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေက ပြဋ္ဌာန်းပေးထားတဲ့ သာတူညီမျှမှုကို တကယ်လက်တွေ့ ဖော်ဆောင်ချင်တယ်ဆိုရင်၊ တိုင်းရင်းသား ချစ်ကြည်သွေးစည်းမှုကို အပြောမဟုတ် လက်တွေ့

တကယ်လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့ နှလုံးသားချင်း တကယ်ခံစားနားလည်နိုင်မည်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီအဆိုကို အားလုံးက လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံဖို့လိုမယ်လို့ တင်ပြလိုပါတယ်။

အထူးအားဖြင့်တော့ ကျွန်တော်တို့လွှတ်တော်ရဲ့ သဘောသဘာဝပါ။ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆိုတာဟာ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်အသီးသီးမှာရှိတဲ့ ကိုယ်စားလှယ် အချိုးတူညီစွာနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ တိုင်းရင်းသားတွေအားလုံး စုစည်းပါဝင်တဲ့ လွှတ်တော်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ပထမအကြိမ် အစည်းအဝေးမှာ ဆွေးနွေးခဲ့တဲ့ဟာနဲ့တောင် မတူပါဘူး။ အခုဟာက အင်မတန်မှ လေးနက်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒါ တိုင်းရင်းသားရေးရာကော်မတီကနေပြီးတော့ ဒီအဆိုကို ပြုစုတင်ပြခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက် အဆိုကို တင်ပြခဲ့တဲ့ အန်ကယ် ဦးကျော်ဒင်၊ အန်ကယ် ဦးထေးရယ် ဟာဆိုရင် အသက်(၈၀)ကျော်ပါပြီ။ ပြည်သူ့ကောင်စီအဆင့်ဆင့် ဘဝကတည်းကနေပြီးတော့ ကယားပြည်နယ်မှာ ကြီးလေးတဲ့တာဝန်တွေကို ထမ်းရွက်ခဲ့တဲ့၊ တိုင်းရင်းသားတွေကို ကိုယ်စားပြုပြီးတော့ ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအတွက်ကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကြီးက ဒါတွေကို အလေးအနက် ပြုပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကြီး ရဲ့ သဘာဝဖြစ်တဲ့ ညီမျှမှု၊ အချိုးကျမှု၊ တိုင်းရင်းသား တန်းတူညီတူ ရှိမှုတွေကို အလေးအနက် ထားပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကြီးကနေပြီးတော့ ဒီအဆိုကို ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်အပြည့်နဲ့ တစ်ခဲနက် ထောက်ခံအတည်ပြုပေးကြပါလို့ တိုက်တွန်းရင်းနဲ့ နိဂုံးချုပ်ပါတယ်။ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခင်ဗျား။

အချိန်၊ ၁၁း၀၈။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁)မှ ဒေါက်တာအေးမောင် ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၁း၀၈။

ဒေါက်တာအေးမောင်၊ ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့တကွ ကြွရောက်လာကြတဲ့ သမ္မတရုံးဝန်ကြီး အပါအဝင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေကြောင်း နှုတ်ခွန်းဆက်သ မေတ္တာပို့သအပ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ထားအပ်တဲ့ အဆိုကို ကျွန်တော် တိုင်းရင်းသားရေးရာ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ရဲ့ကော်မတီက တင်တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ အင်မတန် စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဘာကြောင့် စိတ်ဝင်စားသလဲဆိုရင် ဖွဲ့စည်းပုံအရဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံရေးအရဖြစ်ဖြစ်၊ အချိန်အခါအရဖြစ်ဖြစ် လိုအပ်လို့ပါ။ အဲဒီတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ ချင်းပြည်နယ် အမျိုးသားနေ့ခရီးစဉ်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးရဲ့ခရီးစဉ်မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နိုင်ငံတော်အစိုးရက ထိန်းချုပ်တဲ့ သတင်းစာတွေမှာ ဟိုတုန်းက ပီမိုနင်းရေးခဲ့တဲ့ ဂနိုင်ကျော့ ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးလေးတစ်ခု ပြန်လည်ဖော်ပြတာဟာ တိုက်ဆိုင်မှု ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီကာလက ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီခေတ်တုန်းက ရေးခဲ့တဲ့ ဆောင်းပါးလေးတစ်ပုဒ်ကို တိုက်ဆိုင်ပြီးကာမှ အချိန်ကိုက်ထုတ်လွှင့်တာဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ပြိုကွဲစေတယ်ဆိုတဲ့ သုံးသပ်ချက်၊ အခုလိုကာလမျိုး၊ အချိန်မျိုး၊ နိုင်ငံရေးကဏ္ဍအားဖြင့် တောင်းဆိုအပ်တဲ့အချိန်မျိုးမှာ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု လိုအပ်တယ်ဆိုတဲ့ အဆိုလေးဟာ အင်မတန်ကိုမှ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုပါတယ်။ သတိထားဆင်ခြင်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြန်ကြည့်တဲ့အခါမှာ ပုဒ်မ ၃၊ နိုင်ငံတော်ဆိုတဲ့ အခန်းကဏ္ဍမှာ နိုင်ငံတော်ကို တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားတယ်ဆိုတဲ့ ဝန်ခံချက် ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ နိုင်ငံတော်ကြီးကို တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားတယ်ဆိုတဲ့ အပိုဒ်ဟာ အင်မတန်အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီတော့ အခြေခံမူများကို ကြည့်တဲ့အခါမှာ လည်းပဲ အများကြီးပါ။ ဦးဆလိုင်းခွဲယန် အများကြီးတင်ပြခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ အခြေခံမူ တစ်ချက်ချင်းကို ပြန်ကြည့်တဲ့အခါမှာ တိုင်းရင်းသားကဏ္ဍ အင်မတန် အရေးကြီးကြောင်းကို

တို့တာဝန်အရေး(၃)ပါးရဲ့ တတိယ၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေးဆိုတာနဲ့ ပြန်လည်ပိတ်ထိန်းထားပါတယ်။

အဲဒီတော့ အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးတို့၊ တို့တာဝန်အရေး(၃)ပါးကို စခဲ့တဲ့ ဒီပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေးတို့ဆိုတာ ဒီတိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုသာ ပြိုကွဲခဲ့လို့ရှိရင် ဒါတွေအားလုံးဟာ အလဟဿ ဖြစ်သွားမယ်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ အခြေခံမူရဲ့ (က)၊(ခ)၊(ဂ)၊ ပုဒ်မ ၆ မှာ ညွှန်းခဲ့တာရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ ပြည်ထောင်စုကြီးကို တည်ဆောက်ပြီးပြီ။ နှစ်ပေါင်း(၆၀)ကျော် တိုင်းရင်းသား ကဏ္ဍနဲ့ ပတ်သက်လို့ ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်မှု မရှိခဲ့ကြလို့ ဒီနေ့အထိ စစ်မက်တွေ ဖြစ်ပွားနေကြတယ်။ ပြည်ထောင်စုကြီးဟာ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ တိုင်းရင်းသားတွေ စည်းလုံးညီညွတ်ဖို့ လိုအပ်အောင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဖော်ဆောင်ဖို့လိုပြီဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နိုင်ငံရေးအားဖြင့် အပြန်အလှန်သုံးသပ်ဖို့ မလိုအပ်တဲ့ ဒါ ပကတိအရှိတရား ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် ခုနက ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ပတ်သက်လို့ ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု လိုအပ်တယ်ဆိုတာကိုတော့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းပုံက ပုဒ်မတွေကို ပြန်ကြည့်လို့ရှိရင် ၂၁ ရဲ့ (ဃ)ကိုပဲကြည့်ကြည့်၊ ၂၂ ရဲ့ (က)၊ (ခ)၊ (ဂ) ကိုပဲကြည့်ကြည့် ကျွန်တော်တို့ ပီပီပြင်ပြင် ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထူးခြားတာလေးတစ်ခု တင်ပြချင်ပါတယ်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု လိုအပ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့က တွေ့နေပေမယ်လို့လည်း ခုနက ဒေါက်တာဦးမြတ်ဉာဏစိုး တင်ပြခဲ့တာရှိပါတယ်။ သူ တင်ပြခဲ့တာ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပထမအကြိမ် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ပထမနေ့ အစည်းအဝေးမှာ တင်ပြခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မှတ်မှတ်ရရ ရှိပါတယ်။ ဆိုတော့ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာပါတဲ့ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးတွေရဲ့ကဏ္ဍနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာပါတဲ့ ခန့်အပ်မှုကိုတောင်မှ ပီပီသသ မခန့်အပ်တဲ့အခါမှာ၊ ခုနက ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ ပီပီပြင်ပြင်တော့ ဖော်ညွှန်းခဲ့တာ မရှိပေမယ်လို့လည်း ပြည်ထောင်စုကြီးကို တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတယ်ဆိုတဲ့ ကဏ္ဍလေးရယ်၊ ခုနက ၂၂ ရဲ့ (က)၊ (ခ)၊ (ဂ)မှာ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ကဏ္ဍတွေကို စာပေ ယဉ်ကျေးမှုတွေကို ဖော်ထုတ်ဖို့ လိုတယ်။ အင်မတန်မှ ဖွံ့ဖြိုးမှုနည်းပါးတဲ့ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့

ဖွံ့ဖြိုးမှုရှိအောင် နိုင်ငံတော်က လုပ်ပေးရမယ်ဆိုတော့ နိုင်ငံတော်အားဖြင့် လုပ်ပေးရမယ့်ကဏ္ဍ တွေမှာ ခုနက အချိတ်အဆက်တွေ ကိုပါ။ ဒေါက်တာမြတ်ဉာဏစိုး ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့နဲ့ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဆိုပြီးကာမှ ဒီကျွန်တော်တို့ရဲ့ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအရ အစိုးရအဖွဲ့(၂)ရပ်ကို ဘယ်လိုချိတ်ဆက်မလဲ၊ အဲဒီကဏ္ဍ လေးပါ။ အဲဒီတော့ အခုလို ကျွန်တော်ပြောပါတယ် ခုနက။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ခန့်အပ် သင့်တဲ့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုဟာ လိုအပ်တယ်။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ခန့်အပ် ထားခဲ့တဲ့ ဝန်ကြီးဌာန၊ အထူးသဖြင့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနရဲ့ ကဏ္ဍကို ပီပီပြင်ပြင်မဖော်ထုတ်ခဲ့လို့ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော်ရဲ့ ကျွန်တော် အပါအဝင် ပုဂ္ဂိုလ်(၂၃)ဦးဟာ ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့တွေဟာ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာခုံရုံးမှာ ဒီတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် မှာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် ဝန်ကြီးအဆင့် ဖြစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေရဲ့ သတ်မှတ်ချက်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ပေးဖို့ တောင်းဆိုတဲ့အခါမှာ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ သမ္မတရုံးကနေပြီးကာမှ ရှေ့နေချုပ်ရုံးကို ညွှန်းပါတယ်။ အဲဒီစာကို ညွှန်းပြီးကာမှ၊ ပြန်ပြီးကာမှ ခုံရုံးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြန်သုံးသပ်ပေးပါဆိုတဲ့ ခုနက ခုံရုံးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ၊ အဲဒီကာလကပေါ့လေ၊ ခုံရုံးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ Final and Conclusive ဆိုတာကို သိပါလျက်နဲ့ ဒါမျိုး ပြန်ပြီးကာမှ အချေလွှာတင်တဲ့အခါမှာ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ခုံရုံးအဖွဲ့၊ ပြီးခဲ့တဲ့ ခုံရုံးအဖွဲ့ကို၊ ပြန်လည်တင်ပြတဲ့ အချေလွှာကို ပလပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီနေ့ဒီအချိန်အခါမှာတော့ဖြင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေ ဖြစ်တဲ့ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်ကို မရရှိဘဲ လစာမခံစားရသေး ပေမယ်လို့လည်း သမ္မတကြီးနဲ့ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်တွေ့၊ ပြည်ထောင်စုနေ့တွေမှာ ဖိတ်ကြားပြီးကာမှ တိုင်းရင်းသား တွေရဲကဏ္ဍကို နွေးနွေးထွေးထွေး၊ ခုနက စည်းလုံးမှုရှိအောင်၊ ခုနက ဒေါက်တာမြတ်ဉာဏစိုး ညွှန်းခဲ့တဲ့ နှလုံးသားချင်း ချိတ်ဆက်အောင်၊ အပြန်အလှန် နားလည်မှု၊ အပြန်အလှန် လေးစားမှု၊ အပြန်အလှန် အသိအမှတ်ပြုမှု၊ အပြန်အလှန် တန်းတူမှုကို ဖော်ညွှန်းတဲ့ ရင်းနှီးချစ်ကြည်မှုကို သမ္မတကြီး တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့တာကို တွေ့တဲ့အခါကျတော့ အချိန်အခါရ တိုင်းဒေသကြီး/

ပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေနဲ့ ချိတ်ဆက်နိုင်အောင် ပြည်ထောင်စုရဲ့ ခုနက (၁၃၅)မျိုးသော သုတေသနပြုမှုဟာ လိုအပ်မှု၊ ဒါတွေကို ချိတ်ဆက်နိုင်အောင် ဒီအချိတ်အဆက် လေးကို ဖွဲ့စည်းပုံအရ ပေးထားတဲ့ကဏ္ဍအရ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပုဒ်မ ၂၀၂(က)အရ ကျွန်တော် တို့ဟာ နိုင်ငံတော်သမ္မတအနေနဲ့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုကို တည်ထောင်ပေးလို့ ရပါတယ်ဆိုတာကို တင်ပြချင်ပါတယ်။

အဲဒီလို တည်ထောင်ပေးခြင်းအားဖြင့် ပုဒ်မ ၂၂၅ အရ ဗဟိုအစိုးရနဲ့ ပြည်ထောင်စု အစိုးရနဲ့ ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီး အစိုးရအဖွဲ့တွေရဲ့ ချိတ်ဆက်မှုဟာ ပိုပြင်သွားမှာ ဖြစ်တာ မို့လို့ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ အချိတ်အဆက် ဖြစ်ပါတယ်ဆိုတာကို တင်ပြချင်ပါတယ်။ အလျဉ်း သင့်လို့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပြည်ထောင်စုကြီးကို ပြန်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အခု Strategy အများကြီးနဲ့ သွားနေပါတယ်။ Reform Strategy အဆင့်ဆင့်ကို ဖြတ်သန်းနေပါတယ်။ အဲဒီကာလမှာ ကျွန်တော်တို့ တင်ပြခဲ့တာလည်း ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ System ကို Change လုပ်မယ်။ System ကို Change လုပ်ပြီးတဲ့နောက်မှာ Organization Change လုပ်မယ်။ နောက်မှ Social, Economic and Military ဒါတွေကဏ္ဍဟာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ Reform Strategy ရဲ့ Stage by Stage Change လုပ်ရမယ့်အဆင့်တွေဟာ ကာလတစ်ခုမှာဖြင့် ရှိမယ်ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ သွားနေတဲ့ကာလလို့ ကျွန်တော်တို့ မှန်းပါတယ်။

အဲဒါကြောင့်မို့လို့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဆိုတာဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပြည်ထောင်စု ကြီးကို ဖွဲ့တည်ကတည်းကိုက ဒီတိုင်းရင်းသားတွေနဲ့ နွေးနွေးထွေးထွေး လွတ်လပ်ရေးကို အရ ယူခဲ့ပြီးကာမှ၊ ယုံကြည်မှုကို တည်ဆောက်ပြီးကာမှ အတူသွားတဲ့ခရီးလမ်း (၆၅)နှစ်ကျော်ကာလ ကြာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခုနက စာရွက်ပေါ်မှာတင် ပြည်ထောင်စုနေ့မှပင် ခုနက အနုပညာ သုခုမအနုပညာနဲ့ ပြောဟော၊ ကခုန်နေကြတဲ့ ကဏ္ဍတွေနဲ့ မပြီးတော့ဘူး။ တကယ့်ကို နွေးနွေးထွေးထွေး တန်းတူညီမျှတဲ့ အခွင့်အရေးနဲ့ ပြည်ထောင်စုကြီး တည်ဆောက်ဖို့အတွက် အမျိုးသားပြန်လည် ရင်ကြားစေ့ရေးဟာ အင်မတန်အရေးကြီးတဲ့ကာလ ရောက်နေပြီ။ အမျိုးသား ပြန်လည်ရင်ကြားစေ့မှပင် ငြိမ်းချမ်းရေးရမယ်။ ငြိမ်းချမ်းရေးရပြီးမှပင် ပြည်ထောင်စုဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှုကို တည်ဆောက်နိုင်မယ်ဆိုတဲ့ အချိန်အခါကောင်းကာလမှာ ဒီအချိတ်အဆက်လေးကို ချိတ်ဆက်ဖို့အတွက် ခုနက ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)က ဦးထေးရယ် (ခ)

ဦးကျော်ဒင် ရဲ့ တင်ပြချက်ဟာ အင်မတန် အချိန်အခါကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ထောက်ခံဆွေးနွေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အလျဉ်းသင့်လို့ပါ။ (၁၃၅)မျိုးသော မျိုးနွယ်စုတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ရခိုင်မှာ (၇)မျိုး ဆိုတာကို ဖော်ညွှန်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ပတ်သက်လို့လဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ မနေ့တုန်းက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုင်းရင်းသားပါတီ ညီနောင် တွေ ဖွဲ့စည်းထားကြတဲ့၊ ခုနက ပေါင်းစပ်ထားကြတဲ့ Brother hood, Nationalities Brother hood ကျွန်တော်တို့ ကြေညာချက်လေးတစ်ခု ထုတ်ပါတယ်။ (၁၃၅)မျိုးနဲ့ပတ်သက်လို့ ပြန်လည်သုံးသပ်ပြီးကာမှ စိစစ်ပေးဖို့ တိုက်တွန်းချက်ပါ။ ဘာကြောင့် လဲဆိုရင် ဆွေးနွေးကြပါတယ်။ ရခိုင်မှာ ခမီး ဆိုတာ ဟိုးဘက်က ချင်းမှာရှိတဲ့ ခူမီး နဲ့ ရခိုင်မှာရှိတဲ့ ခမွီး ဟာ တူနေတယ်။ ကမန် တို့ မရမာကြီးတို့ဆိုတာ ရခိုင်ပြည်ရဲ့ ဟိုးတုန်းက Kingdom ခေတ်က မွန်၊ ရခိုင်၊ ဗမာ Kingdom ခေတ်က ရခိုင်ပြည်ရဲ့ ပိုင်နက်ထဲမှာနေ၊ တည်ရှိနေခဲ့တဲ့ မျိုးနွယ်စုတစ်ခု ဖြစ်ရင် ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ရခိုင်ရဲ့ မျိုးနွယ်စုထဲမှာ မပါဘူးဆိုတာ လေးကိုလည်း ဆွေးနွေးခဲ့ကြတာ ရှိပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်ထင်ပါတယ် ဒီ(၇)မျိုးဟာ ရခိုင်ဘုရင်လက်ထက်ကတည်း ကပင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်လာခဲ့ကြတဲ့ ခုနက မျိုးမတူတဲ့၊ ရခိုင်မျိုးနွယ်မှာမပါတဲ့ မျိုးနွယ်စု တွေ ဖြစ်ဖို့များပါတယ်။ ရခိုင်သမိုင်းကို ပြန်ကြည့်ရင်လည်းပဲ သမိုင်းမတင်တဲ့ ခေတ်တို့၊ ဘာတို့ အများကြီးရှိခဲ့တာ ရှိခဲ့တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တိကျခိုင်မာတဲ့ (၁၃၅)မျိုးနဲ့ ပတ်သက် တဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးနွယ်စုအားလုံးကို ပီပီပြင်ပြင်ဖြစ်အောင်၊ ခုနက မျိုးနွယ်စုတစ်ခု နာမည် (၂)ခုထပ်တာမျိုး မဖြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်စိစစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ရှမ်းကလည်း (၃၃)မျိုး ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တိုင်းလုံနဲ့ ရှမ်းကြီးဟာ တူတယ်လို့ ဆွေးနွေးခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ချင်းကလည်း (၅၃)ခုဆိုတာ တောင်ပေါ်တစ်ချင်း၊ တောင်အောက်တစ်ချင်း လို ဖြစ်နေပြီ။ ဒါဟာမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ချင်းမျိုးနွယ်စု ဒီလောက်မများနိုင်ဘူးဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ဦးဇိုဇမ်း တို့ကလည်း ဆွေးနွေးကြပါတယ်။ ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒါ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း ချစ်ကြည်ရင်းနှီးဖို့ အတွက်၊ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့သမိုင်းကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ဖို့အတွက် တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုဟာ ပြည်ထောင်စုကြီးရဲ့ ဗဟိုအစိုးရမှာ ရှိအပ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောကို အလေးအနက် ဖော်ညွှန်းနေတဲ့သဘောလို့ ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

ဒီကဏ္ဍမျိုးကို ပြန်ကြည့်တဲ့အခါမှာ မူးယစ်ဆေးဝါး စိုက်ပျိုးတာတို့၊ ဘာတို့ ဟာလည်းပဲ တိုင်းရင်းသားဒေသတွေမှာပဲ ဖြစ်နေပါသေးတယ်။ ပြည်တွင်းစစ်ကြီး ဖြစ်နေတာ ဟာလည်းပဲ၊ မရပ်နိုင်သေးတာဟာလည်းပဲ တိုင်းရင်းသားဒေသတွေမှာပဲ ဖြစ်နေပါတယ်။ ဆိုတော့ ပြည်တွင်းစစ်ကြီးလည်း ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခုနက နွေးထွေးတဲ့ နှလုံးသားချင်း ချိတ်ဆက်နိုင်တဲ့ တန်းတူညီတူ သဘောထားလေးတွေနဲ့ ချိတ်ဆက်နိုင်အောင်၊ ပြည်ထောင်စုကြီး ငြိမ်းချမ်းနိုင်အောင်၊ ပြည်ထောင်စုရဲ့ နယ်စွန်နယ်ဖျားမှာရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မူးယစ်ဆေးဝါး ပြဿနာတွေကို ထိန်းညှိနိုင်အောင်၊ လျော့ချနိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုဟာ လိုအပ်နေပြီဆိုတဲ့ တကယ့်အရှိတရားကို သဘောပေါက်ကြမယ်ဆိုရင် တော့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ဝန်ကြီးဌာနတွေထဲမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာတွေကို ထဲထဲဝင်ဝင်နဲ့ သူ့ရဲ့ သမိုင်းကြောင်းတွေ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ စာပေ၊ အနုပညာကအစ ရိုးရာဓလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာအဆုံး ပြန်လည်ဖော်ထုတ်နိုင်အောင်၊ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း ချစ်ကြည်မှုကိုရအောင်၊ တိုင်းရင်းသားနဲ့ ခုနက တိုင်းရင်းသားအဖြစ် အခု ဖော်ညွှန်းလာကြတဲ့ ဗမာတိုင်းရင်းသားတွေနဲ့ ချစ်ကြည်မှု ပိုခိုင်မြဲလာအောင် ကျွန်တော်တို့မှာ ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု လိုအပ်နေပြီဆိုတာကို ပီပီပြင်ပြင် ထင်ထင်ရှားရှား ကျွန်တော်တို့ အသိအမှတ် ပြုကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် အချိန်အခါကောင်းမှာ တင်ပြပေးတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဦးကျော်ဒင်၊ ဟိုတုန်းက ပြည်သူ့ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ(အငြိမ်းစား)ကို အင်မတန် လေးစားကျေးဇူးတင်ပါကြောင်းနဲ့ ပြည်ထောင်စုကြီး ချစ်ကြည်မှုခိုင်ခိုင်နဲ့ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ငြိမ်းချမ်းမှုရရှိအောင်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးမှုရရှိအောင် ဒီဝန်ကြီးဌာနက ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီးကာမှ၊ ရှေ့ကို စလှမ်းနိုင်ပါစေဆိုတဲ့ စေတနာထားပြီးကာမှ ထောက်ခံဆွေးနွေးရင်း နိဂုံးချုပ်အပ်ပါတယ်။ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၁း၂၀။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အစည်းအဝေးကို (၁၅)မိနစ် ခေတ္တရပ်နားပါမယ်။

အချိန်၊ ၁၁း၂၀။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာပါပြီ ခင်ဗျား။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အာလုံးထွက်ခွာနိုင်ပါပြီ ခင်ဗျား။

[အစည်းအဝေးကို ၁၁း၂၀ နာရီအချိန်တွင် ခေတ္တရပ်နားပြီး ၁၁း၃၅ နာရီအချိန်တွင် ပြန်လည်ကျင်းပပါသည်။]

အချိန်၊ ၁၁း၃၅။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား။ အစည်းအဝေး ပြန်လည်စတင်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အချိန်၊ ၁၁း၃၅။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ကြွရောက်လာပါပြီ ခင်ဗျား။

[အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးသည် သတ်မှတ်ထားသည့် စင်မြင့်ပေါ်သို့ ကြွရောက်နေရာယူပါသည်။]

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အားလုံးထိုင်နိုင်ကြပါပြီခင်ဗျား။

အချိန်၊ ၁၁း၃၉။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၄)မှ ဦးမောင်စောဖြူ ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၁း၃၉။

ဦးမောင်စောဖြူ ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၄)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဝန်ကြီး၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာကျန်းမာ၊ ချမ်းသာပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း ဂါရဝပြုပါတယ်။ ကျွန်တော်သည် ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၄) အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဦးမောင်စောဖြူ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဆွေးနွေးရမယ့် အဆိုကတော့ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)

ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် ၏ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆို ဖြစ်ပါတယ်။

ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို တွေ့တဲ့အခါ ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဆိုတာဟာ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်တို့ထက် တာဝန်လုပ်ပိုင်ခွင့် ကြီးမားတဲ့အဆင့်ဖြစ်တယ် ဆိုတာ ကတော့ အကုန်လုံးသဘောပေါက်ကြပါတယ်။ တိုင်းဒေသကြီး(၇)ခု၊ ပြည်နယ်(၇)ခု တိုင်းရင်းသား ရေးရာဝန်ကြီး(၂၀)ကျော်တို့ထက် မြင့်မားတဲ့အပြင် အဲဒီတိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တို့နဲ့ ချိတ်ဆက် မိပြီး စီမံခန့်ခွဲရန် တာဝန်ယူရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲရန် တာဝန်ခံရမှာလည်း ဖြစ်ပါ တယ်။ တိုင်းရင်းသားဆိုတာကတော့ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများ သိတဲ့အတိုင်း ကချင်၊ ကရင်၊ ကယား၊ ချင်း၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း၊ ဗမာ တိုင်းရင်းသားများအပါအဝင် လူမျိုးနွယ်စု(၁၃၅)မျိုး ရှိကြောင်း ကိုတော့ သိရပါတယ်။ ခုနက ချင်းပြည်နယ်က ဦးဆလိုင်းခွဲယန် ဆွေးနွေးခဲ့သလို ဒိုင်းနက်တို့၊ သက်တို့၊ မြိုတို့၊ ခမီးတို့ဟာ ရခိုင်မျိုးနွယ်စုဆိုပြီးတော့ ရေးထားတယ်။ အဲဒါ ချင်းမျိုးနွယ် ဖြစ်တယ်ဆိုပြီးတော့ တင်ပြသွားတယ်။ အဲဒါတိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်စုဆိုတဲ့ စကားလုံးအစား တိုင်းရင်းသား ရခိုင်ပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ မျိုးနွယ်စုတွေဟာ ရခိုင်မျိုးနွယ်စု မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒါ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ ချင်းမျိုးနွယ်စု၊ မရမာကြီးမျိုးနွယ်စု၊ မြိုမျိုးနွယ်စု၊ ဒိုင်းနက် မျိုးနွယ်စု သူ့အမျိုးနွယ်စုနဲ့သူ ရှိနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရခိုင်မျိုးနွယ်စုဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ အဲဒီမျိုးနွယ်စု၊ ရခိုင်ပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်စုဟာ ရခိုင်မျိုးနွယ်စုနဲ့ တစ်ခြားစီပါ။ တခြား ပြည်နယ်မှာလည်း အဲဒီလိုရှိပါလိမ့်မယ်။ တချို့က ရခိုင်တိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်စုဆိုရင် အားလုံး ရခိုင်နဲ့ ဆက်စပ်ပြီးတော့ မျိုးနွယ်စုလို့ အဲဒီလို ထင်ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ သီးခြား မျိုးနွယ်စု ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတိုင်းရင်းသားများအပြင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ နိုင်ငံသား များရဲ့ အရေးအရာကိုလည်း ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာရှိတဲ့ ရေးရာဝန်ကြီးတွေဟာ ကူညီဆောင်ရွက် ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သတိထားရမှာက တိုင်းရင်းသားတိုင်းသည် နိုင်ငံသားဖြစ်ပြီး တော့ နိုင်ငံသားတိုင်းသည် တိုင်းရင်းသား မဟုတ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော်တို့ သိထားဖို့လိုပါတယ်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၂ တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပြည်ထောင်စု လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ ဝန်ကြီးဌာနများကို လိုအပ်သလို သတ်မှတ်နိုင်သည်။ ဝန်ကြီးဌာနများကို ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်း ပြုနိုင်သည်။

နောက်တစ်ခုက ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးရေကိုလည်း လိုအပ်သလို သတ်မှတ်နိုင်သည်။ ထို့အပြင် သတ်မှတ်ဦးရေကိုလည်း တိုးခြင်း၊ လျှော့ခြင်း ပြုနိုင်တယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီလိုပါဘဲ ပုဒ်မ ၂၄၈၊ အပိုဒ်ခွဲ(ဂ)မှာလည်း နိုင်ငံတော်သမ္မသည် သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်လွှတ်တော်ရဲ့ သဘောတူညီချက်ဖြင့် အဲဒီလိုပါပဲ။ ဝန်ကြီးဌာနကိုလည်း လိုအပ်သလို ဖွဲ့နိုင်တယ်၊ လိုအပ်သလို တိုးချဲ့နိုင်တယ်၊ ပြင်ဆင်နိုင်တယ်၊ ဦးရေကိုလည်း တိုးချဲ့နိုင်တယ်၊ ပြင်ဆင်နိုင်တယ်၊ သတ်မှတ်နိုင်တယ်ဆိုတာကိုလည်း ရေးထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး/ ပြည်နယ်လွှတ်တော်၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း စသည်တို့ကို အပေါ်မူတည်ပြီးတော့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးရေကိုသော်လည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ်ဝန်ကြီး ဦးရေကိုသော်လည်းကောင်း တိုးခြင်း၊ လျှော့ခြင်းတို့ ပါရှိသောကြောင့် ယခုအဆိုပြုထားသော ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးဌာန တာဝန်သည် သမ္မတကြီးအပေါ်တွင် အထူးအရေးကြီးတယ်လို့ ထင်မြင်မိပါတယ်။ လွှတ်တော်အသီးသီးမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာကော်မတီ ဖွဲ့စည်းထားပြီး ဖြစ်ခြင်း၊ ပူးပေါင်းကော်မတီဖွဲ့စည်းထားပြီး ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ် တို့တွင်လည်း တစ်နိုင်ငံလုံးရှိ လူဦးရေ၏ (၀.၁)ရာခိုင်နှုန်းရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေကိုလည်း ရွေးကောက်တင်မြှောက်ထားတဲ့အတွက်ကြောင့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပြီး (၃)ဦး၊ (၃)ဌာန ဖလှယ်ချိတ်ဆက် အကောင်အထည်ဖော်မည်ဆိုပါက ပို၍အောင်မြင်မှုကို ရရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါတယ်။ ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖွင့်လှစ်သင့်တယ်လို့ အဲဒီလို ထင်မြင်မိပါတယ်။

တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဆိုတာလည်း ခေါင်းစဥ်တပ်ထားတဲ့ လူမျိုးတစ်မျိုးတည်းကိုသာ ဆိုလိုသည် မဟုတ်ပါ။ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးသည် မိမိပြည်နယ်မှာရှိတဲ့ မျိုးနွယ်စု အားလုံးနဲ့လည်း ပတ်သက်ပါတယ်။ ဥပမာဆိုရင် ရန်ကုန်တိုင်းမှာရှိတဲ့ ရခိုင်ရေးရာဝန်ကြီးဟာ ရခိုင်ပြည်နယ်ထဲက ရန်ကုန်မှာရောက်ရှိနေတဲ့ မြို့တို့၊ ခမီးတို့၊ ဒိုင်းနက်တို့ စသည်အားဖြင့် အဲဒီလူမျိုးတွေနဲ့ ချိတ်ဆက်မိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ မိမိတိုင်းဒေသ/ပြည်နယ်အတွင်းမှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စု အားလုံးပါဝင်တယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်တော်တို့သိဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဖွဲ့စည်းပုံ

အခြေခံဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ နိုင်ငံသားဆိုင်ရာဥပဒေများ၊ ဖွဲ့စည်းပုံမှာလည်း နိုင်ငံသားတွေရဲ့ ရပိုင်ခွင့်တွေ၊ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေ၊ နောက် ဖွဲ့စည်းပုံရဲ့ အခြေခံမူများ၊ တိုင်းရင်းသားရေးရာကော်မတီ တို့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တို့ကို စုပေါင်းပြီးတော့ တစ်ခုချင်းပြောရမယ်ဆိုရင် (က) တိုင်းရင်းသား ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း အပြန်အလှန်နားလည်မှု တည်ဆောက်နိုင်ရန် တိုင်းရင်းသားတွေအချင်းချင်း နားလည်မှု တည်ဆောက် ဖို့၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံး ညီညွတ်ရေး ပိုမိုဖြစ်ထွန်း ဖော်ဆောင်နိုင်ဖို့၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင် တိုင်းရင်းသား ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း ထာဝစဉ်ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှု ရရှိနိုင်ရန်နှင့် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု ရှိစေဖို့၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ မူလအခွင့်အရေးနှင့် တာဝန်ဆိုင်ရာ တို့ကို သိရှိနိုင်ဖို့၊ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတို့၏ စာပေ၊ ဘာသာ၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဓလေ့ ထုံးစံတို့ကို သိရှိဖို့၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ လူမှုစီးပွားရေးဘဝများကို လေ့လာဖို့နှင့် ဒေသခံ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတို့၏အသံ၊ ဒေသခံ လွှတ်တော်၏အသံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆန္ဒ လွှတ်တော်ဆန္ဒ၊ ပြည်သူတို့၏မျှော်မှန်းချက် လွှတ်တော်က ဖော်ဆောင်ရွက် ဟူသော ရည်မှန်းချက်တို့ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားတွေက သိထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အခြေခံမူ၊ နိုင်ငံသားဆိုင်ရာ ဥပဒေ၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ ရည်မှန်းချက်တို့ကို (၃)ဦး၊ (၃)ဖလှယ် ဖလှယ်ပြီး ညီညွတ်ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ဖြင့် ဖော်ဆောင်နိုင်မည့် စည်းကမ်းပြည့်ဝသော စစ်မှန်သော ဒီမိုကရေစီပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော် ဖြစ်လာမည် မျှော်မှန်းရင်း ကယားပြည်နယ် အမှတ်(၂)က နိုင်ငံတော် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုကို ဖွင့်လှစ်သင့်တယ်ဆိုတာကိုလည်း ကျွန်တော်ထောက်ခံထား ပါတယ်။

နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ နိုင်ငံတော်မှာ တစ်ခုရှိတာက နယ်စပ်နှင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး ဆိုတာ တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒီ နယ်စပ်နှင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဟာလည်း တိုင်းရင်းသား ရေးရာကို ဆောင်ရွက်ဖို့ ဖွဲ့ထားတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ သတိပြုမိပါတယ်။ ဒီဌာနဟာ ပြည်ထောင်စု အဆင့် ဝန်ကြီးဌာနလည်း ဖြစ်တယ်လို့လည်း ယူဆပါတယ်။ ဒီတော့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖွင့်မယ်ဆိုရင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီး (၂)ခုဖြစ်သွားမယ်လို့ ထင်မြင်မိပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဒီ(၂)ခုထဲက (၁)ခုကို ရွေးချယ် သင့်တယ်လို့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ယူဆပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ဒီ(၂)ခုထဲက ကယား

ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂) ဦးကျော်ဒင် ၏ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသား ရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ရန် အဆိုဟာ သင့်တင့်တယ်လို့ ယူဆရင်း နိဂုံးချုပ်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၁း၄၉။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁၀)မှ ဦးအုန်းတင် ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၁း၄၉။

ဦးအုန်းတင်၊ ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁၀)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ ကြွရောက်လာကြတဲ့ ဧည့်သည်တော်ကြီးများ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများအားလုံး နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေလို့ ဆုတောင်းရင်း ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁၀)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ကျွန်တော် ဦးအုန်းတင် မှ ရိုသေဂါရဝပြုပါတယ်ခင်ဗျား။ ကျွန်တော့် အနေနဲ့ ဒီနေ့ ပထမအကြိမ်အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး (၁၁)ရက်မြောက်နေ့ ဖြစ်တဲ့ ၃၀-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့မှာ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ အမျိုးသား လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် တင်သွင်းတဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို ထောက်ခံဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းရင်းသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေး (Soliderity of Nationalities)။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဟာ ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ မွန်၊ ဗမာ၊ ရခိုင်၊ ရှမ်းတို့နဲ့ စုပေါင်းနေထိုင် ကြသော ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်ကြီး တစ်နိုင်ငံဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလူမျိုးစု(၈)ခုတွင် အခြားသော လူမျိုးစုများလည်း ပါဝင်လျက်ရှိရာ အစိုးရရဲ့ ထုတ်ပြန်ချက်အရ လူမျိုးပေါင်း(၁၃၅)မျိုးရှိကြောင်း သိရပါတယ်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို တိုင်းဒေသကြီး(၇)ခု၊ ပြည်နယ်(၇)ခု၊ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ် ခွင့်ရတိုင်း(၁)တိုင်းနဲ့ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ (၅)ခုတို့နဲ့ ဖွဲ့စည်းထားပါတယ်။ ဒီလူမျိုးကြီး(၈)ခုအနက် ဗမာ

လူမျိုးစုဟာ နိုင်ငံ့လူဦးရေရဲ့ (၆၀)ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး၊ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ အတွင်းပိုင်းဒေသတွေမှာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ ကျန်လူမျိုးစုတွေဟာ လူဦးရေအားဖြင့် (၄၀)ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိပြီး နယ်စပ်ဒေသများမှာ ဝိုင်းရံလျက်၊ နေထိုင်လျက် ရှိကြပါတယ်။ ပထဝီအနေအထားအရသော်လည်းကောင်း၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကအစ အခြားသောအခွင့်အရေးများနည်း ပါးမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဒီပြည်နယ်ဒေသတွေမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ လူမျိုးစုတွေဟာ နိုင်ငံရဲ့ အလယ်ပိုင်း၊ အလယ်ပိုင်းဒေသပြည်မမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ လူမျိုးစုတွေထက် ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးကဏ္ဍတွေမှာ ဖွံ့ဖြိုးမှု နောက်ကျနေတာကို တွေ့မြင်နေကြရပါတယ်။ ဒီလို လူမျိုးစုတိုင်းရင်းသားတွေ နေထိုင်ကြတဲ့ ပြည်နယ်များနဲ့ ပြည်မဒေသတွေကြားမှာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ကွာဟနေခြင်းဟာ တိုင်းရင်းသားသွေးစည်းညီညွတ်ရေးကို နှောင့်နှေးနိုင်တဲ့ အကြောင်းအရင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နိုင်ပါတယ်။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့အတွက် တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်များဟာ အချိုးညီညီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေဖို့ လိုပါတယ်။ ဒီလိုတိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုတွေရဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးကဏ္ဍတွေ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာမှုကို အမြဲတမ်း ကြည့်ရှုလေ့လာနေပြီး၊ အမြဲတမ်း ကြပ်မတ်လုပ်ဆောင်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။

တိုင်းရင်းသားပြည်နယ်များ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂ တွင် နိုင်ငံတော်သည် (က) တိုင်းရင်းသားတို့၏ စကား၊ စာပေ၊ အနုပညာ၊ ယဉ်ကျေးမှုတို့ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန် ကူညီဆောင်ရွက်မည်။ (ခ) တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊ ချစ်ကြည်လေးစားရေးနှင့် ရိုင်းပင်းကူညီရေး တို့ကို တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းစေရန် ကူညီဆောင်ရွက်မည်။ (ဂ)တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှု နည်းပါးနေသည့် တိုင်းရင်းသားများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး စသည်တို့ပါဝင်သော လူမှုစီးပွားရေး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ကူညီဆောင်ရွက်မည်လို့ ပြဋ္ဌာန်းထားပါတယ်။ ဒီပြဋ္ဌာန်းချက်တွေဟာ နိုင်ငံရေးအနှစ်သာရပါတဲ့ လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလုပ်ငန်းစဉ်များဟာ သာမန်ဝန်ကြီးဌာန က ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်လို့ အကောင်အထည်ဖော်ပေးရုံနဲ့ မပြီးမြောက်နိုင်ပါဘူး။ ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားတွေကိုယ်တိုင် ယုံကြည်စိတ်ချလို့ ရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေက အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ဆောင်ပေးမှသာလျှင် အောင်မြင်ပြီးမြောက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ် အစိုးရအဖွဲ့များမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများ ပါဝင်နေပါတယ်။ ဒီလိုတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ပြီး သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာ ထည့်ပေးထားတဲ့ အဓိကအချက်ကတော့ ဒီတိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ် အတွင်းမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ အရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လည်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၈၈ အရ တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ်အစိုးရများဟာ ဇယား(၂)မှာပါတဲ့ အတိုင်းအတာအထိသာ လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိကြပါတယ်။ ဇယား(၂)ရဲ့ အပိုဒ်(၇) လူမှုရေးကဏ္ဍ၊ အပိုဒ်ခွဲ(င)မှာ တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ်က စီမံခန့်ခွဲခွင့်ရှိတယ်။ နံပါတ်(၁) ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ ထိန်းသိမ်း ရေး၊ နံပါတ်(၂) ပြတိုက်နှင့် စာကြည့်တိုက်များလို့သာ သတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့အတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂ တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်များထက် အလွန်ကွာခြား လျော့နည်းနေတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။

ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး ခန့်ထားရေး။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂ မှာ ပြဋ္ဌာန်းဖော်ပြထားတဲ့အချက်ဟာ နိုင်ငံရေး အနှစ်သာရတွေပြည့်ဝတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေ ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဒီတင်ပြချက်ဟာ မှန်တယ်လို့ ကျွန်တော် ထပ်လောင်းပြီးတော့ အတည်ပြု ပြောလိုပါတယ်။ ဒီ လုပ်ငန်းစဉ်တွေဟာ သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနတွေရဲ့ သမာရိုးကျ လုပ်ငန်းစဉ်တွေအတိုင်း လုပ်ဆောင်နေ၍ မရနိုင်ပါဘူး။ ဒီလုပ်ငန်းစဉ်တွေကို ကြီးကြပ်တာဝန်ယူမယ့် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတစ်ပါး ရှိနေဖို့လိုပါတယ်။

ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးအနေနဲ့ ပြည်ထောင်စုတစ်ခုလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ပြီး၊ တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ်များ၌ သက်ဆိုင်တဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စတွေမှာ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများနဲ့ ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင် အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းအားဖြင့် (က) တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်များ အချိုးညီညီ ဖွံ့ဖြိုး

တိုးတက်လာမယ်။ (ခ) မြို့ပြနဲ့ ကျေးလက်ဒေသ ဆင်းရဲ ချမ်းသာ ကွာဟချက်များ လျော့နည်းလာမယ်။ (ဂ) တိုင်းရင်းသားဒေသများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာတာနဲ့အမျှ ပြည်ထောင်စုကြီးရဲ့ ကုန်စည်စီးဆင်းမှုစနစ် ပိုမိုသွက်လက်မြန်ဆန်လာမယ်။ (ဃ) တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး သံသယစိတ်တွေ ပပျောက်ပြီး ပိုမိုရင်းနှီးချစ်ကြည်လာကြမယ်။ (င) ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၆ မှာ ဖော်ပြထားတဲ့ ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး။ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးဆိုတဲ့ တို့တာဝန်အရေးသုံးပါး ဟာလည်းပဲ ပိုမိုအကောင်အထည် ပေါ်လာနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အထက်မှာ ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၂ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အနှစ်သာရရှိသော လုပ်ငန်းစဥ်များအဖြစ် အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတစ်ပါး တိုးချဲ့ခန့်ထားပေးပါရန် ဥက္ကဋ္ဌကြီးမှတစ်ဆင့် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းရင်း ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်၊ တိုင်းရင်းသားရေးရာကော်မတီဝင် ဦးကျော်ဒင် (ခ) ဦးထေးရယ် ရဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန်အဆိုကို ထောက်ခံဆွေးနွေးအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၁း၅၇။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ တပ်မတော်သားကိုယ်စားလှယ် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးလှိုင်ဝင်း ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၁း၅၇။

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးလှိုင်ဝင်း (တပ်မတော်သားကိုယ်စားလှယ်)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံးကို မင်္ဂလာပါလို့ ပထမဦးစွာ နှုတ်ခွန်းဆက်သ ဂါရဝပြုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ တပ်မတော်သား အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ပြန်တမ်းဝင်အမှတ် ကြည်း ၂၅၈၆၃ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးလှိုင်ဝင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် တင်သွင်းထားတဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်းအဆိုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးတင်ပြသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဆိုအား ဖတ်ကြားဆွေးနွေးခွင့်ပြုပါရန် ခွင့်တောင်းခံအပ်ပါတယ်။ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးရဲ့ အဆိုမှာ ဆွေးနွေးတင်ပြထားတဲ့ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်များမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများ ရှိသော်လည်း ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများ မရှိသောကြောင့် ရှိသင့်ကြောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်အဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများကို တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများမှ ဆောင်ရွက်ပြီး၊ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စရပ်များကို ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးမှ ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုကြောင်း အကြံပြု တင်ပြထားတာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

လက်ရှိ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်များမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး တွေကို လက်ရှိဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၆၂၊ ပုဒ်မခွဲ(င)နဲ့ ဆ(၂)အရလည်းကောင်း၊ တိုင်းဒေသကြီး (သို့မဟုတ်) ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဥပဒေပုဒ်မ ၈(စ)နဲ့ ပုဒ်မ ၁၀(က)(၂)အရ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး(၂၉)ဦးကို ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတော် သမ္မတရုံးရဲ့ ၃၀-၃-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ်၊ ၂၃/၂၀၁၁ အရ ခန့်အပ်ပြီးတော့မှ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ရေးရာများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် တာဝန်ပေးအပ်ထားကြောင်းကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခန့်အပ်ထားတဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများဟာ သက်ဆိုင်ရာ နယ်မြေ များမှာ မိမိလုပ်ငန်းတာဝန်များအပြင် နယ်မြေဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုလျှော့ချရေး လုပ်ငန်းများအပြင် အခြားလုပ်ငန်းများကိုလည်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေတာကိုလည်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့ လေ့လာသိရှိရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့အနေနဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်တွေကို လေ့လာ ကြည့်တဲ့အခါမှာလည်း နယ်စပ်ဒေသနဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အကောင် အထည်ဖော်ရေးဗဟိုကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းပြီးတော့မှ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန် က ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒုတိယသမ္မတ(၂)ဦးဖြစ်တဲ့ ဒုတိယသမ္မတ(၂)ဦးဟာဆိုရင် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌများအဖြစ်နဲ့အပြင်

တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်များအပါအဝင် (၂၆)ဦးနဲ့ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိပြီး တော့မှ လုပ်ငန်းကော်မတီကိုလည်း အဖွဲ့ဝင်(၃၂)ဦးနဲ့ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ပေးနေတဲ့အပြင် ကျွန်တော်တို့ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာနကို ဖွင့်လှစ်ပြီး၊ နယ်စပ်ဒေသနဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး၊ ကျေးလက်ဒေသ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို ဆောင်ရွက်ပေးနေတာကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါတယ်။ ထပ်မံပြီးတော့မှလည်း သမ္မတရုံး ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး(၆)ကိုခန့်အပ် ပြီး တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် တိုင်းရင်းသားရေးရာများ ပေါင်းစပ်ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်ပြီး တော့မှ သမ္မထံကို တင်ပြဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိတာကိုလည်း ထပ်မံလေ့လာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဗဟိုကော်မတီက ချမှတ်ပေးတဲ့ မူဝါဒတွေနဲ့အညီ နယ်စပ်ဒေသမှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရေးအတွက် တိုင်းရင်းသားနယ်မြေအလိုက် ရေ၊ မြေ၊ သယံဇာတ သဘာဝအရင်းအမြစ်များ မတူညီကြပဲ ကွဲပြားခြားနားမှုရှိသော်လည်း ဆူးကြုံနိမ့်မြင့် ကွာဟာမှု နည်းနိုင်သမျှ နည်းစေရန်အတွက် လက်တလောလိုအပ်ချက်နဲ့ ရေရှည်လိုအပ်ချက်များ အပေါ်မူတည်၍ လမ်း၊ တံတား၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ စွမ်းအင်၊ ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး၊ ဆက်သွယ်ရေး၊ အိမ်ရာဆောက်လုပ်ရေး၊ စီမံခန့်ခွဲရေးနဲ့ ဘဏ္ဍာရေး၊ ပြည်ထဲရေး၊ ကုန်သွယ်ရေး၊ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး၊ သစ်တော၊ သတ္တု၊ သာသနာထွန်းကား ပြန့်ပွားရေးနဲ့ ဘိန်းစိုက်ပျိုးမှု ပပျောက်ရေး၊ အစားဝင်ငွေရရှိရေး လုပ်ငန်းများကို စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲပြီး ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိနေတာကိုလည်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့ လေ့လာတွေ့ရှိရပါတယ်။

ရှေ့မှာ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး(၇)ဦး တင်ပြသွားတဲ့ ဆွေးနွေးချက်များဟာလည်း ပြီးပြည့်စုံနေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ သုံးသပ်တင်ပြရရင် နိုင်ငံတော် အစိုးရ၊ တိုင်းဒေသကြီးအစိုးရနဲ့ ပြည်နယ်အစိုးရတွေဟာ လက်ရှိနိုင်ငံတော်ရှိ နိုင်ငံသားအားလုံး ကို ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၊ အခြေခံမူများနဲ့အညီ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရေး အတွက် ဝန်ကြီးဌာနများဖွင့်လှစ်ပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများနဲ့ နိုင်ငံတော် ကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ပေးနေကြောင်းနဲ့ ဝန်ကြီးဌာနများအနက်မှ နိုင်ငံတော် အတွင်း ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသကြီးများ အကြားအလပ်မရှိ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရေး၊ နယ်စပ် ဒေသများနဲ့ တိုင်းရင်းသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို အလေးထား ဆောင်ရွက်နိုင်ရေးအတွက် နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာနကို ဖွင့်လှစ်ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိနေကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရတဲ့

အပြင် ကျွန်တော်တို့ ပြီးခဲ့တဲ့ ပြည်ထောင်စုနေ့၊ (၆၆)နှစ်မြောက် ပြည်ထောင်စုနေ့ အခမ်းအနားကို တက်ရောက်လာကြတဲ့ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်များမှ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာ ဝန်ကြီးများအား နိုင်ငံတော်သမ္မတတွေ့ဆုံပွဲမှာ ပြောကြားခဲ့ရာမှာ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေခုံရုံးက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးရေးရာဝန်ကြီးများသည် တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီးများနဲ့ အဆင့်တူညီသည်ဟု အဆုံးအဖြတ်ပေးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့အညီ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများ၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်နှင့် ခံစားခွင့်များရရှိအောင် စီစဥ်ဆောင်ရွက်ပေးနေပြီဖြစ်ပါကြောင်း၊ မကြာမီ အကောင်အထည်ပေါ်လာတော့မည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများအနေဖြင့် မိမိတို့ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးစုများနဲ့ပတ်သက်၍ ကိစ္စရပ်များရှိပါက နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးသို့ တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အတွက် သမ္မတရုံးဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးလှထွန်း ကို တာဝန်ပေးအပ်ထားသဖြင့် တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နိုင်ပါကြောင်း ပြောကြားထားတာကို တွေ့ရှိရကြောင်း တင်ပြရင်းနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ဆွေးနွေးမှုကို နိဂုံးချုပ်အပ်ပါတယ်။ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၂း၀၃။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဆက်လက်ပြီး ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၈)မှ ဦးဟာရှိန်းဘွေ ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၂း၀၃။

ဦးဟာရှိန်းဘွေ၊ ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၈)။ ။ လေးစားအပ်တဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနဲ့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးများ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံး မင်္ဂလာပါလို့ ရှေးဦးစွာ နှုတ်ခွန်းဆက်သအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၈)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးဟာရှိန်းဘွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို အပြုသဘောနဲ့ ထောက်ခံဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ဟာ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်ပေါင်း(၁၃၅)မျိုးနဲ့ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားတဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါတယ်။ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံတွေမှာ လူမျိုးနွယ်စု အများဆုံးပူးပေါင်းနေထိုင်တဲ့ နိုင်ငံလည်းဖြစ်ပါတယ်။ သီပေါမင်းပါတော်မူပြီး မြန်မာနိုင်ငံ နယ်ချဲ့လက်အောက် ကျွန်သဘောက်ဘဝနဲ့ ရောက်ရှိပြီးတဲ့နောက် ရရာလက်နက်ဆွဲကိုင်ပြီး အသက်သွေးချွေး မြောက်မြားစွာရင်းပြီး လွတ်လပ်ရေးအရယူခဲ့ကြတဲ့ တိုက်ပွဲများစွာမှာလည်း တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ ပါဝင်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးမရမီမှာလည်း အင်္ဂလိပ်က အကယ်၍ လွတ်လပ်ရေးပေးမယ်ဆိုရင်တောင် ဖွံ့ဖြိုးမှုမရှိသေးတဲ့ တောင်တန်းဒေသများကို ချန်လပ်ထားပြီး ပြည်မကိုသာ လွတ်လပ်ရေးပေးဖို့ အကြံကြီးစွာ အကွက်ချစီမံခဲ့ပေမယ့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ရဲ့ အမြော်အမြင်ကြီးမားမှု၊ မှန်ကန်တဲ့၊ သင့်မြတ်တဲ့ဦးဆောင်မှုနဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအားလုံး တောင်တန်းဒေသနဲ့ ပြည်မ ခွဲခြားခြင်းကို တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စု ခေါင်းဆောင်ကြီးများမှ လက်မခံပဲ တောင်ပေါ်၊ ပြည်မပူးပေါင်း၍ လွတ်လပ်ရေးအရယူရန် အနာဂတ် မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးအတွက် မှန်ကန်သင့်မြတ်လှသော အမြော်အမြင်ကြီးစွာဖြင့် စည်းလုံးညီညွတ်စွာ တိုက်ပွဲဝင်တောင်းဆိုနိုင်ခဲ့ကြတဲ့အတွက် နိုင်ငံတော်သည် လွတ်လပ်သော ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် အဖြစ် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့မှာ ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့ပါတယ်။

လွတ်လပ်ရေးရပြီး ပါတီစုံဒီမိုကရေစီစနစ်နဲ့ ပြည်သူများ ရွေးချယ်တင်မြောက်တဲ့ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် နိုင်ငံတော်ကို အုပ်ချုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်များမှ ရှမ်းတိုင်းရင်းသား သမ္မတကြီး စပ်ရွှေသိုက်၊ ကရင်တိုင်းရင်းသား သမ္မတကြီး မန်းဝင်းမောင် စသည်ဖြင့် အလှည့်ကျစနစ်ဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသလို မြန်မာ့တပ်မတော်မှာလည်း လွတ်လပ်ရေးရပြီးချိန်မှာ လွတ်လပ်ရေးရစမှာ တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်အဖြစ်နဲ့ ကရင်တိုင်းရင်းသား ဗိုလ်ချုပ်စမစ်ထွန်း တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများမှ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ် ပါတီခေတ်မှာလည်း ကျွန်တော်တို့ ချင်းတိုင်းရင်းသား ဗိုလ်ချုပ်ထောင်ဇာခိုင် အရှေ့တောင်တိုင်း စစ်ဌာနချုပ်တိုင်းမှူး စစ်ထောက်ချုပ်အဆင့်ထိ တာဝန်ယူထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

ဆက်လက်ပြီးတော့ ဗိုလ်မှူးကြီးဗန်ကူးလ် အနောက်မြောက်တိုင်း ဒုတိုင်းမှူးနဲ့ အဲဒီခေတ်မှာ လူမှုဝန်ထမ်းဝန်ကြီးအဆင့်ထိ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ထို့အတူပဲ ကချင်တိုင်းရင်းသားများထဲကလည်း ဗိုလ်မှူးချုပ်အယ်(လ်)ကွန်ဖန် မြောက်ပိုင်းတိုင်း တိုင်းမှူးအဖြစ် တပ်မတော်မှာ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သလို ဗိုလ်မှူးကြီးခွန်နောင် လည်း တပ်မတော်မှာ ထင်ရှားစွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့တာကို တွေ့မြင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်ဖက်၊ နယ်ဖက်တွေမှာလည်း မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း၊ ကရင်၊ ကယား ခေါင်းဆောင်များ ပြည်ထောင်စုအဆင့် နိုင်ငံရေးတွင်လည်း များစွာတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြဖူးပါတယ်ခင်ဗျား။

လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ၁၉၈၈ ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှာ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးနွယ်ထဲမှ စစ်ဖက်တပ်မတော်မှာလည်း တပ်မမှူး၊ တိုင်းမှူးအဆင့်များ မရှိတော့သလို အရပ်ဘက် ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာလည်း မရှိသလောက် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၀ ပါတီစုံရွေးကောက်ပွဲကြီးအဖြစ်၊ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃၄၈ နဲ့ ပုဒ်မ ၃၅၂ နဲ့အညီ လူမျိုးဘာသာ မခွဲခြားပဲ စစ်ဖက်၊ နယ်ဖက်တွင် လည်း ရာထူးတာဝန်များအဆင့်ဆင့် ယုံကြည်စိတ်ချစွာပေးအပ်နိုင်မှသာ အနာဂတ် တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို အပြောသက်သက်မဟုတ်ပဲ လက်တွေ့ထိထိရောက်ရောက် အကောင် အထည် ဖော်နိုင်မယ်လို့ ကျွန်တော် လေးလေးနက်နက် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါဟာ အရေးကြီးဆုံး အမျိုးသားပြန်လည် ရင်ကြားစေရေးရဲ့ ယုံကြည်မှု တည်ဆောက်ရေးရဲ့ အခြေခံအကြောင်း အချက်ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် လေးလေးနက်နက် ယုံကြည်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အခုလို ၂၀၁၀ ပါတီစုံအထွေထွေ ရွေးကောက်ပွဲကြီး ကျင်းပပြီး ပြည်သူများ ရွေးချယ်တင်မြောက်တဲ့ ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များမှ နိုင်ငံတော်အတွက် ဥပဒေပြုခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရမှ နိုင်ငံတော် တစ်နံတစ်လျား အုပ်ချုပ် ရေးကို အဆင့်ဆင့် ကျေးလက်အထိ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊ တရားစီရင်ရေးအပိုင်းမှာလည်း လာဘ်ပေးလာဘ်ယူကင်းရှင်းပြီး လွတ်လပ်မျှတ မြန်ဆန်စွာ တရားစီရင်ရေးတို့ကို လုပ်ဆောင် နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၀၈ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပါ တို့တာဝန်အရေးသုံးပါးကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်(၁၃၅)မျိုးစလုံးမှ အလေးအနက် ခံယူလိုက်နာ၍ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြရမယ့် တာဝန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင် စည်းလုံး

ညီညွတ်မှုပြိုကွဲလို့၊ ခွဲထွက်ကြလို့ ယူဂိုစလားဗီးယားနိုင်ငံဟာ ကျွန်တော်တို့ ဒီခေတ်သစ်မှာ အင်မတန် သင်ခန်းစာယူစရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယူဂိုစလားဗီးယားနိုင်ငံဟာ အခုဆိုရင် ဆားဗီးယား နိုင်ငံအဖြစ်နဲ့ လူဦးရေ(၁၀)သန်းပဲ ကျန်ပါတော့တယ်။ ဒါတွေဟာ အင်မတန်မှ ဝမ်းနည်းစရာ၊ ကြေကွဲစရာ ကောင်းပါတယ်။ ဒီအဖြစ်မျိုးမကြုံအောင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံး ညီညွတ်မှုကို အခိုင်အမာတည်ဆောက်ပြီးတော့မှ ကျွန်တော်တို့ တို့တာဝန်အရေးသုံးပါးကို လေးလေးနက်နက် ခံယူကျင့်သုံးကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အလျဉ်းသင့်လို့ ခုနက ဆလိုင်းခွဲယန် ဆွေးနွေးသွားတဲ့အထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စု (၁၃၅)မျိုးဟာ အမှန်တကယ် အင်မတန်ဖောင်းပွပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့်ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ မင်းတပ်မြို့နယ်မှာ မွိုင်၊ မကန်း၊ ဒိုင် ဆိုပြီးတော့မှ ကျွန်တော်တို့ (၃)မျိုး၊ အဲဒီ ချင်းလူမျိုး(၅၇)မျိုးထဲမှ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီမင်းတပ်မြို့နယ်က (၃)မျိုးပါနေပါတယ်။ မွိုင်၊ မကန်း၊ ဒိုင် ဆိုတာ အဲဒါဟာ အမှန်တကယ်ပြောမယ်ဆိုရင် မွိုင်လူမျိုး တစ်မျိုးတည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပြောင်းရွှေ့သွားတဲ့ နေရာဒေသမှာ နှစ်ပေါင်းရာချီနေထိုင်လာတဲ့ အခါမှာ နေရာဒေသကို အစွဲပြုပြီး ခေါ်ဆိုတဲ့နာမည်တွေဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မင်းတပ်မြို့နယ်မှာ မွိုင်လူမျိုး တစ်မျိုးတည်းရှိပါတယ်။ ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ ကန်ပက်လက် မြို့နယ်မှာ ကြည့်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်လည်း မွိုင် ရှိတယ်၊ ဒိုင် ရှိတယ်၊ ရင်ဒူး ရှိတယ်၊ အုတ်ပူရှိတယ်၊ နောက် ငရော့ ရှိတယ် (၅)မျိုးရှိတယ်။ အဲဒီ(၅)မျိုးထဲမှာ အုတ်ပူ ကလွဲလို့ ကျန်တဲ့ (၄)မျိုးဟာ မွိုင်လူမျိုးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ အုတ်ပူ လူမျိုးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အောက်ချင်း၊ ဆလိုင်းချင်း၊ မြေပြန့်ချင်းရဲ့ အနွယ်များ ဖြစ်ပါတယ်။ မုန်းချောင်းဖျားမှာ နေထိုင်ကြတဲ့ ချင်းတိုင်းရင်းသားတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဒါကြောင့် တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေးဟာ အဓိက အခြေခံ အကြောင်းအရင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်နယ်တိုင်းဒေသကြီးတွေနဲ့ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်းနဲ့ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသတွေမှာ ဒေသရဲ့ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းတွေ အောက်ခြေအထိ ပီပီပြင်ပြင်လုပ်ကိုင်နိုင်ဖို့အတွက် မဖြစ်မနေလိုအပ်တဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာတွေကို ဗဟိုအဆင့်မှာ မထားဘဲ ဒေသဆိုင်ရာတွေကို ခွဲဝေပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါမှသာ ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီးတွေရဲ့ မြို့နဲ့ ကျေးလက်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဟာ အလျင်အမြန် ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ထို့အတူပဲ ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာ တိုင်းရင်းသားများရဲ့ အရေးအရာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာ လိုအပ်လာရင် ပူးပေါင်းပါဝင် အကြံဉာဏ်ကောင်းပေးနိုင်မယ့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးနွယ်များထဲမှ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ အရေးအရာကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်မယ့် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်ပြီး နိုင်ငံတကာ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ အတွေ့အကြုံ နှံ့စပ်တဲ့ ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ တာဝန်နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်အရ ပြည်ထောင်စုအဆင့်တွင် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးမယ်ဆိုရင် ယင်းဝန်ကြီးအား တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စု(၁၃၅)မျိုးကို ကိုယ်စားပြုသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် တိုင်းရင်းသားများရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် ပြဿနာများကိုလည်း မကြီးထွားမီ တိုင်းရင်းသား များကိုယ်တိုင် တာဝန်ယူ၊ တာဝန်ခံပြီး ဖြေရှင်းပေးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့အတူ မြန်မာ့တပ်မတော်တွင်လည်း တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စုများထဲမှ အရည်အချင်းပြည့်မီသူများကို တပ်မမှူး၊ တိုင်းမှူးအဆင့်သို့ မွေးထုတ်တာဝန်ပေးနိုင်မှသာလျှင် တိုင်းရင်းသားအရေး၊ အကြောင်းအရာများ ပေါ်ပေါက်လာရင် တိုင်းရင်းသားများ ကိုယ်စားပြု စစ်ဘက်၊ နယ်ဘက် ခေါင်းဆောင်များ အချိန်မီညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီး ပြဿနာကို ဝိုင်းဝန်းဖြေရှင်း နိုင်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဒီလို အကြံပြုဆွေးနွေးရတဲ့အကြောင်းကတော့ ဘယ်နိုင်ငံနဲ့မှမတူ တမူထူးခြားနေတဲ့ နှစ်(၆၀)ကျော် ပြည်တွင်းစစ်ကြီး အနာဂတ်မှာ ဆက်မဖြစ်ဖို့နဲ့ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံသစ်ဆီသို့ ချီတက်ရာမှာ အနှောင့်အယှက် အဟန့်အတားကြီးဖြစ်နေတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးအချင်းချင်း စစ်ခင်းနေကြတာကို အမြန်ဆုံး အဆုံးသတ် နိဂုံးချုပ်ဖို့နဲ့ အနာဂတ်မှာ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ပိုမိုကျစ်လစ်နေစေရန်အတွက် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရန် ခေတ်စနစ် ပြောင်းလဲလာတာနဲ့အမျှ တိုင်းရင်းသားများအရေးအရာကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းပေးနိုင်မယ့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ထားရှိသင့်ပါကြောင်း ရိုးသားပွင့်လင်းစွာ အကြံပြုဆွေးနွေးရင်း ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် ရဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသား

ရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၂း၁၄။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ကချင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးဂမ်ဆိုင်း ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၂း၁၄။

ဦးဂမ်ဆိုင်း၊ ကချင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့် ပြည်ထောင်စုအဆင့်ရှိ ဝန်ကြီးများ၊ ဖိတ်ကြား၍ တက်ရောက်သော အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံးကို ဂါရဝရှေ့ထားပြီးတော့ မင်္ဂလာပါလို့ ဦးစွာနှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ပါတယ်ခင်ဗျား။ ကျွန်တော်ကတော့ ကချင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ် အမှတ်(၂)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးဂမ်ဆိုင်း ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး (၁၁)ရက်မြောက်နေ့တွင် ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် ရဲ့ နိုင်ငံတော်သည် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို ကျွန်တော်ဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဆိုရှင် ရဲ့ အဆိုရှင် တင်သွင်းသွားတဲ့ အကြောင်းအရာများကို လေ့လာကြည့်တဲ့ အခါမှာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အပိုင်း(၃)ပိုင်းကို တွေ့ရှိရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ပထမအပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ Constitution 2008 ရဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို ပထမဦးဆုံး တွေ့မြင်ရပြီးတော့မှ၊ ဒုတိယအချက်အနေနဲ့ ကျွန်တော် တို့ ဒီလွှတ်တော်ရဲ့ ဆောင်ပုဒ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့မှ၊ တတိယအချက်မှာ ဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ တို့တာဝန်အရေး(၃)ပါးဟာဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီအဆိုရဲ့၊ အဆိုရှင်ရဲ့ အဆိုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့မှ ခိုင်လုံတဲ့ အထောက်အထားကို ပြနေပါတယ် ဆိုတာကို ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အပိုင်း(၃)ပိုင်းခွဲပြီးတော့ လိုရင်းတိုရှင်း ဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမအပိုင်းတွင် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ညီညွတ်ကြောင်းကိုလည်းပဲ ဒါဆွေးနွေးသွားဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါလေ့လာကြည့်တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ ဥပမာ - ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၂ နိုင်ငံတော်သမ္မတရဲ့ တာဝန်နဲ့လုပ်ပိုင်ခွင့် ခေါင်းစဉ်အောက် (က)နဲ့

(ခ) အရသော်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၂၂ (က)နဲ့(ခ)အရသော်လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၆ အခြေခံမူများ (ခ)အရသော်လည်းကောင်း၊ သမ္မတကနေပြီးတော့မှ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနများကို လိုအပ်သလို ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ခြင်း၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဦးရေကိုလည်းပဲ လိုအပ်သလို သတ်မှတ်နိုင်ကြောင်းလည်းပဲ အတိအလင်း ကျွန်တော်တို့ ဒီ Constitution မှာ တွေ့ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါတွေဟာ စောစောက ကျွန်တော် ဆွေးနွေးသွားသလိုပဲ အဆိုရှင်ရဲ့ အဆိုနဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ အခြေခံဥပဒေဟာလည်းပဲ တိတိကျကျ ဒီဥပဒေထဲမှာ ဖော်ပြထားတာကို တွေ့ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခြေခံဥပဒေဟာ ကျွန်တော်တို့အစိုးရနဲ့ ပြည်သူများအကြားမှာ ပဋိညာဉ်စာချုပ် ဖြစ်သလို ခိုင်လုံတဲ့အထောက်အထားလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အလားတူပဲ အခြေခံဥပဒေဟာ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားညီလာခံကနေပြီးတော့ နှစ်ပေါင်း(၁၀)နှစ်တိုင်တိုင် သေချာစဉ်းစား ဆင်ခြင်ပြီးတော့ ရှေ့မီနောက်မီလူကြီးများ၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံ၊ လူတန်းစားအလွှာ တွေက သေချာစနစ်တကျဖွဲ့စည်းထားတဲ့ တည်ဆဲဥပဒေလည်းဖြစ်သလို ဒီအခြေခံကလည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ သမ္မတရဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုလည်းပဲ အခန်း(က)နဲ့ (ခ) ပုဒ်မ ၂၀၂ မှာ ကျွန်တော်တို့ အသေးစိတ် ဖော်ပြထားပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ကြီးဌာနကိုလည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ အလျှော့အတင်း လုပ်လို့ရတဲ့ အနေအထားရှိသလို၊ အရေအတွက်ဦးရေဟာလည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ အလျှော့အတင်း လုပ်လို့ရပါတယ်ဆိုတဲ့ဟာ ဒီအခြေခံဥပဒေမှာ ကျွန်တော်တို့ အတိအလင်း ဖော်ပြထားခြင်းကို တွေ့ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါလည်းပဲ အဆိုကို ကျွန်တော် တစ်ဖက်တစ်လမ်း ကနေပြီးတော့ ခိုင်လုံတဲ့ အထောက်အထားကို ပြနိုင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ဟာကို တွေ့မြင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်တဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဒုတိယပိုင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့မှ ကျွန်တော်တို့ လွှတ်တော်ဆောင်ပုဒ်အတိုင်းပါပဲ။ ပြန်ကြည့်တဲ့အခါမှာ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်များတွင် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများဟာ လက်ရှိအနေအထားမှာ (၂၉)ဦး ရှိပြီးသားဖြစ်သလို ပြည်ထောင်စုအဆင့်တွေဟာလည်းပဲ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး မရှိသဖြင့် ပြည်ထောင်စု အဆင့်ဌာန၊ ပြည်ထောင်စုအဆင့်ဝန်ကြီးရှိသင့်ကြောင်းနဲ့ ပြည်ထောင်စုတစ်ခုလုံး၌ သက်ဆိုင်သော တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စမှန်သမျှကို ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးများမှ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးသင့်ကြောင်း ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလ နဲ့ ဇွန်လပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ လွှတ်တော် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာ ပူးပေါင်းကော်မတီ များမှနေပြီးတော့

တိုင်းဒေသများနှင့် ပြည်နယ်များသို့ ကွင်းဆင်းလေ့လာချိန်မှာ ပြည်သူလူထုများမှ အကြံပြု တင်ပြလာကြကြောင်း အဆိုရှင် တင်ပြချက်အရ သိရှိရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် မီးမောင်းထိုးပြီး ဆွေးနွေးလိုတာကတော့ ပြည်သူများ တင်ပြ အကြံပြုလာခြင်းကို မိမိတို့ အလေးအနက်ထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရမယ် ဆိုရင် လွှတ်တော်ရဲ့ ဆောင်ပုဒ်မှာပါသလို ပြည်သူ့အသံ၊ ပြည်သူ့ဆန္ဒ၊ ပြည်သူတို့ရဲ့ မျှော်မှန်းချက်ကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လွှတ်တော်က ဖော်ဆောင်ပေးရမှာဖြစ်သလို ဒါဟာလည်းပဲ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒါတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လမ်းပြမြေပုံ တစ်နည်းအားဖြင့် Road Map ဖြစ်ပါတယ်။ လွှတ်တော်ကနေပြီးတော့ ပြည်သူတွေရဲ့အသံကို၊ ပြည်သူတွေရဲ့ ဆန္ဒကို ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ မကြာမကြာ ပြောနေတဲ့အတိုင်း ဒီဆောင်ပုဒ်ဟာ အင်မတန်မှ အရေးကြီးတဲ့၊ အင်မတန်မှ ကိုက်ညီတဲ့၊ အင်မတန်မှ လိုအပ်တဲ့ ဆောင်ပုဒ်ဖြစ်သလို ဒီနေ့ ဒီအချိန်အခါမှာ ပြည်သူတွေရဲ့ ကွင်းဆင်းတဲ့ နေရာမှာ တင်ပြလာတဲ့အသံဟာ ကျွန်တော်တို့ လွှတ်တော်ကနေပြီး ဖော်ဆောင်ပေးဖို့ တာဝန် လည်း လုံးဝ ရှိပါတယ်လို့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ယူဆပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ပထမဆုံးပြောလိုတာက ဒီတင်ပြလာတဲ့ အဆိုများဟာဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကွင်းဆင်းလေ့လာတဲ့အခါမှာ အဆိုရှင် ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့နဲ့ တိုင်းရင်းသားပူးပေါင်းကော်မတီဟာ တိုင်းဒေသကြီးများ ဖွဲ့စည်းတဲ့ အခါမှာ တင်ပြလာတဲ့ဟာကို ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ထပ်ဆင့်ပြီးတော့မှ လွှတ်တော်အနေနဲ့ ဖော်ဆောင် သင့်ပါတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းလည်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ထပ်ဆင့်ပြီးတော့ ဆွေးနွေး ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။

လေးစားအပ်တဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသား ရေးရာဝန်ကြီးဌာန ရှိမှသာလျှင် မိဘနှင့် သားသမီးကဲ့သို့ မဟုတ်တော့ဘဲနဲ့ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများရဲ့ စကား၊ စာပေ၊ အနုပညာ၊ ယဉ်ကျေးမှုများ၊ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း ယုံကြည်မှု ရှိပြီးတော့ တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု၊ ချစ်ကြည်လေးစားမှု၊ ယိုင်းပင်းကူညီမစနိုင်မယ့်အပြင် ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး၊ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး ဟူသော တို့အရေးသုံးပါးကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်လျက် ထိန်းသိမ်း ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်တဲ့အတွက် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ထားရှိမှသာ

တို့အရေးသုံးပါးကို ပိုမိုထိရောက်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်မှာ ဖြစ်ကြောင်းလည်းပဲ ဖတ်ပြသွားတာ တွေ့ရှိပါတယ်။ ထို့အပြင် လွှတ်လပ်ရေးရပြီး မြန်မာ့သမိုင်းရဲ့၊ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ သမိုင်းကို ပြန်ပြီးကြည့်တဲ့အခါမှာလည်းပဲ ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးဌာန ရှိသင့်ကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ လေ့လာတွေ့ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဆက်တည်းမှာ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများဟာလည်းပဲ အမြော်အမြင်ကြီးစွာနဲ့ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော် တည်ဆောက်ရာတွင် ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားများ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးဟာ အဓိကတည်ဆောက်ရန် လိုအပ်သကဲ့သို့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများရဲ့ ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုဟာလည်းပဲ အရေးကြီးတဲ့အခန်းကဏ္ဍတွင် ပါဝင်နေကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါတယ်။

ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေမှာ နိုင်ငံတော် အခြေခံမူ အပိုဒ် ၃ တွင် ပြန်လေ့လာကြည့်တဲ့ အခါမှာလည်းပဲ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများပေါင်းစုံတို့ မှီတင်းနေထိုင်ကြသော နိုင်ငံတော်ဖြစ်တဲ့ အတွက် နိုင်ငံတော်အဆင့်၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပေါင်းစုံအတွက် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနလည်းပဲ မရှိမဖြစ် ရှိသင့်တယ်ဆိုတာလည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရှိရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အလားတူ အဆိုတစ်ခုလုံးကို ခြုံကြည့်မယ်ဆိုရင် လက်တွေ့နယ်ပယ်မှာ အောက်ခြေမှာ ပြည်သူလူထုကြားမှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံကို ဆန္ဒများကို လျစ်လျူရှုမထားပဲ လိုအပ်ချက်အရ ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန သတ်မှတ်ထားသင့်ကြောင်း မိမိအနေနဲ့ ရိုးသားစွာ ရှုမြင်သုံးသပ်ရပါတယ်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ ပြောလိုတာကတော့ စောစောပိုင်းကလည်း ဆွေးနွေးသွားတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး ဦးရှုမောင်၊ ဦးခက်ထိန်နန် တို့ကျန်တဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်များ၊ ကိုယ်စားလှယ်တော်များလည်း ဆွေးနွေးသွားတဲ့အတိုင်းပါပဲ မိမိအနေနဲ့လည်းပဲ ၃၀-၁-၂၀၁၃ ရက်နေ့ ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး (၁၁)ရက်နေ့မြောက်မှာ ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးငွေးရယ် ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ နိုင်ငံတော်အတွင်း ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးပါရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်းအဆိုကို

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ လေးလေးနက်နက်ထောက်ခံကြောင်း ဆွေးနွေးရင်း နိဂုံးချုပ်အပ်ပါတယ် ခင်ဗျား။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၂း၂၃။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဆက်လက်ပြီး မွန်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၇)မှ ဒေါက်တာဗညားအောင်မိုး ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၂း၂၃။

ဒေါက်တာဗညားအောင်မိုး၊ မွန်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၇)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ သမ္မတရုံးဝန်ကြီး၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ဧည့်သည်တော်များအားလုံး ကျန်းမာရွှင်လန်းကြပါစေလို့ မေတ္တာပို့ ဂါရဝပြုလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ မွန်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၇)ဖြစ်တဲ့ ရေးမြို့နယ် မှ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဒေါက်တာဗညားအောင်မိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဦးကျော်ဒင် (ခ) ဦးဒွေးရယ်၊ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂) ၏ နိုင်ငံတော်အတွင်း ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးပါရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်းအဆိုကို ကျွန်တော် ထောက်ခံဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါမယ်။ တချို့နေရာမှာ အင်္ဂလိပ်စာ၊ အင်္ဂလိပ်စကား သုံးခွင့်ပြုဖို့အတွက်လည်း တင်ပြတောင်းခံအပ်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ပထမပုံမှန်အစည်းအဝေးမှာကထဲက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရေးရာနဲ့ ပတ်သက်သော အဆို ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော် တင်ပြခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အဆိုက ကျယ်ပြန့်မှု၊ အချက်အလက်ပါဝင်မှု များတဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီလွှတ်တော်အစည်းအဝေးကို မရောက်ဖြစ်တာ။ ကျွန်တော် သွားလေ့လာကြည့်တဲ့အခါကျတော့၊ ရုံးမှာ လေ့လာကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကို ကျွန်တော်တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးက ကျွန်တော့်အား ဥပဒေကြမ်းအဖြစ်၊ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဥပဒေကြမ်းအဖြစ် တင်ပြဖို့အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်အရတင်ပြတဲ့ ဥပဒေကြမ်း (Private Bill) အနေနဲ့ တင်ပါလို့ ညွှန်ကြားတယ်။ အဲဒီတော့ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ကျွန်တော်ကတော့ အလျင်အမြန်နဲ့ပဲ ကိုယ်တိုင်ရေးဆွဲပြီးတော့ ပြန်လည် တင်ပြခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီဒုတိယပုံမှန်အစည်းအဝေးမှာ ကျွန်တော် တင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ

အချိန်က တော်တော်နည်းတယ်။ ကျွန်တော် အမျိုးသားလွှတ်တော်မှာ အစီအစဉ်ကလည်း များတယ်။ အချိန်ကလည်း နည်းတယ်ဆိုတော့ ဒုတိယပုံမှန် အစည်းအဝေးမှာ အဲဒီ ကျွန်တော် တင်ပြတဲ့ ဥပဒေကြမ်းက ဒီလွှတ်တော်ကို အမျိုးသားလွှတ်တော်ကို မရောက်ခဲ့ဘူး။ တတိယပုံမှန် အစည်းအဝေးမှာ ကျွန်တော်တင်ပြထားတဲ့ ဥပဒေကြမ်းကို အင်မတန်ကံကောင်းစွာနဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်နဲ့ ကျွန်တော် တင်ပြခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော် အပြည့်အစုံတင်ပြီးတော့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးရဲ့ ပြန်လည်သုံးသပ်ချက်အရ ကျွန်တော် တင်တဲ့ ဥပဒေကြမ်းကို ပြင်စရာလည်း အများကြီးရှိမယ်။ အဲဒီတော့ ခဏရပ်ဆိုင်းထားပါ ဆိုပြီးတော့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အရ ဒီကနေ့အထိ ကျွန်တော် ဘာမှပြန်မလုပ်ရသေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ အကောင်အထည် မဖော်ရသေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီကနေ့ ဒီအဆိုကို ဦးဌေးရယ် က တင်လာတဲ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲကြိုဆိုတယ်။ ထောက်ခံတယ်။ ဘာကြောင့် လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် တင်ပြတဲ့ ဥပဒေကြမ်းမှာဆိုရင် ပြည်ထောင်စုအဆင့်မှာ ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရေးရာဝန်ကြီးဌာနနှင့် ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသား လူမျိုးများရေးရာ ဝန်ကြီးထားရှိဖို့ ကျွန်တော် ဆွဲထားတဲ့ တင်ပြတဲ့ ဥပဒေကြမ်းမှာ ပါရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ စကားလုံးပဲ လွဲပါတယ်။ ဒီမှာကျတော့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊ ကျွန်တော် တင်ပြတဲ့ ဥပဒေကြမ်းမှာ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရေးရာ ဝန်ကြီးဌာန၊ ဒါပဲ ကွဲတယ်။ အဓိပ္ပာယ်တော့ တူပါတယ်။ ဒါ ဒီခေါင်းစဉ်ကတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ပြင်သင့် ရင်လည်းပြင်ဖို့ ကျွန်တော် တစ်ခုတော့ ထောက်ပြချင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တင်ပြတဲ့ ဥပဒေကြမ်းမှာရော၊ ဒီကနေ့ ဦးဌေးရယ် ရဲ့အဆိုမှာပါ ကျွန်တော်တို့ ဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အားလုံးအတွက် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေမှာ အခြေခံထားတဲ့ လောကပါလတရားအတိုင်း တန်းတူညီမျှမှု ရှိလာရန်အတွက် ဒီကနေ့ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများရဲ့ စာပေ၊ ယဉ်ကျေးမှု အပါအဝင် ဘက်ပေါင်းစုံ အညီအမျှ တိုးတက် လာနိုင်ရန်အတွက် ပြည်ထောင်စုရဲ့၊ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရဲ့ အရေးကိစ္စများကို ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ရန်အတွက်၊ စစ်မှန်တဲ့ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်တဲ့ ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် တိုးတက်ခိုင်မာလာရန်အတွက် ရည်ရွယ်ပြီးတော့ ဒီဌာနကို ဖွင့်လှစ်သင့်တယ်။ ဦးဌေးရယ် ရဲ့ အဆိုကို ကျွန်တော် ထောက်ခံဆွေးနွေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ဒီ(၂)နှစ်ခွဲကာလ၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ကာလ၊ အစိုးရသစ် သက်တမ်းကာလမှာ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ အရေးကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ဖို့အတွက် ပိုပြီးတော့ ပြေပြစ်၊ ပိုပြီးတော့လျင်မြန်၊ ပိုပြီးတော့ ကောင်းမွန်လာရန်အတွက် ဦးဌေးရယ် အဆိုပြုထားတဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုအဆင့် တကယ်လိုအပ်တယ်လို့ ဒီ(၂)နှစ်ခွဲ အတွေ့အကြုံအရလည်း ကျွန်တော်ထောက်ခံရခြင်း၊ ဒီဌာန၊ ဦးဌေးရယ် ရဲ့ တင်ပြမှုကို ထောက်ခံ ရခြင်း အချက်တစ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးဌေးရယ်၊ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)၏ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန်ဆိုတဲ့ အဆိုမှာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန်ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ထပ်ဖြည့် ပြီးတော့ ဖြည့်ဖို့အကြံဉာဏ်ပေးရင်း ဦးဌေးရယ် ရဲ့ ဒီအဆိုကို ကျွန်တော် လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံကြောင်း ပြောကြားရင်းနဲ့ နိဂုံးချုပ်အပ်ပါတယ်။ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၂း၃၁။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဒေါက်တာဗညားအောင်မိုး ရဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဥပဒေကို ဥက္ကဋ္ဌအနေနဲ့ မမေ့ပါဘူး။ ဥပဒေတစ်ရပ် ပြဋ္ဌာန်းမယ်ဆိုရင် ကိုင်တွယ်ကျင့်သုံးရမယ့် ဝန်ကြီးဌာန အရင်ရှိဖို့လိုတယ်။ ဒါ ဒီဝန်ကြီးဌာနပဲ။ ဒီဝန်ကြီးဌာန ရှိပြီဆိုရင် မြန်မာနိုင်ငံမှာ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ အမြောက်အများရှိတဲ့အတွက် ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်တွေ ပါရမယ်။ တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးတွေ ပါရမယ်။ ကျွန်တော် စဉ်းစားတာပေါ့နော်။ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း၊ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဥက္ကဋ္ဌတွေ ပါရမယ်။ နိုင်ငံတော်လူဦးရေရဲ့ (၀.၁)ရာခိုင်နှုန်းသော တိုင်းရင်းသား တွေရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေ ပါရမယ်။ ဒါတွေ ဝိုင်းဆွေးနွေးမှသာလျှင် ဒီ အလွန် ကျယ်ပြန့်တဲ့ ဥပဒေကြီးဟာ ဖြစ်ပေါ်လာမယ်။ အဲဒီတော့ ဒီပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့က ဒီဝန်ကြီးဌာနကို ဖွဲ့ပြီးတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ခုနတင်ပြခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ဆွေးနွေးပြီးတော့ ဥပဒေကြမ်း ရေးဆွဲပါ။ အဲဒီလို ရေးဆွဲပြီးတဲ့အခါမှာ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်မှာပါတဲ့ တိုင်းရင်းသားအားလုံး အပါအဝင် အပြန်အလှန် ဆွေးနွေးထိန်းကျောင်းခြင်းဖြင့် အလွန်ကောင်းမွန်သင့်တော်တဲ့ ဥပဒေကြမ်း ထွက်ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် နိုင်ငံတော်သမ္မတ ဆီ စာရေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီဝန်ကြီးဌာန

ပေါ်လာမယ်ဆိုရင် ဒီဝန်ကြီးဌာနက ဒီဥပဒေကို ကိုင်တွယ်ကျင့်သုံးရမယ့် ဝန်ကြီးဌာန၊ ဒီဥပဒေကို ရေးဆွဲရာမှာလည်း သူ ဦးဆောင်သည်ဖြစ်စေ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကလည်း ဆွဲဖို့ သမ္မတဆီ စာရေးထားတာ ရှိပါတယ်။ ဦးတီခွန်မြတ် က ဒီအဆို တင်သွင်းတဲ့အတွက်၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော် ကပဲ ဆွဲတာပဲဖြစ်စေပေါ့နော်၊ ဒီဥပဒေတစ်ရပ် ပေါ်လာမယ်။ ကျွန်တော့်အမြင်ကတော့ ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့က ခုန အလွန်ကျယ်ပြန့်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေပါဝင်တဲ့ အဖွဲ့ကြီးနဲ့ ရေးဆွဲပြီးမှ လွှတ်တော်က ဒါကို Counter Check ပြန်လုပ်မှသာလျှင် အသင့်တော်ဆုံး ဥပဒေ ပေါ်လာ မယ်လို့ ယူဆပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနေ့ ဒီအဆို တက်လာတဲ့အခါကျတော့ ဒီနေ့မှာ ဒီအဆို တစ်ခုတည်းကို သီးခြား ကျွန်တော် တင်ပေးလိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ မေးခွန်းတွေ၊ ဘာတွေ ဘာမှ မလုပ်ဘဲနဲ့ ဒီအဆို ပြီးပြတ်သွားအောင်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ရ/သုံး ဥပဒေကြမ်းက ဒါအရေးတကြီး လုပ်ရတဲ့ကာလ၊ အရေးတကြီးလုပ်ရတဲ့ ကာလအတွင်းမှာ ဒါ စောစောစီးစီး ပြတ်သွားအောင် ဆိုပြီးတော့ ဒီနေ့မှ ဒီတစ်ခုတည်း လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ် ဆွဲပေးလိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားမျှော်နေတဲ့ ဥပဒေဟာ အကောင်းဆုံး ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။

အချိန်၊ ၁၂:၃၄။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဆက်လက်ပြီးတော့ ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၉)မှ ဦးပေါ်လျံလွင် ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၂:၃၄။

ဦးပေါ်လျံလွင်၊ ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၉)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဒင် ၏ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးပါရန် ပြည်ထောင်စု အစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်းအဆိုကို ကျွန်တော် အရေးသုံးပါးကို မထိခိုက်စေဘဲ ထောက်ခံ ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အခုဆွေးနွေးရတာဟာ တောင်ပေါ်တိုင်းရင်းသား ကိစ္စတစ်ခုသာမဟုတ်ဘဲ ပြည်ထောင်စုအရေးကို အခြေခံပြီးဆွေးနွေးတာဖြစ်တယ်လို့ လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ အားလုံး ခံယူစေချင်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အခြေခံဥပဒေ၊ နိုင်ငံတော်အခြေခံမူ အပိုဒ်(၃)မှာ နိုင်ငံတော်သည် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများပေါင်းစုံ စုပေါင်းနေထိုင်သော နိုင်ငံဖြစ်သည်။ နံပါတ်(၄)မှာ နိုင်ငံတော်၏ အချုပ်အခြာအာဏာသည် တိုင်းရင်းသားများထံမှ ဆင်းသက်ပြီး နိုင်ငံတော်တစ်ဝန်းလုံး၌ တည်ရှိသည်လို့ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီဥပဒေဟာ အလားတူ လွတ်လပ်ရေးရပြီးကာစကလည်း ဒီဥပဒေများ အလားတူ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ တန်းတူအခွင့်အရေးဆိုတာ ဖော်ပြပါတယ်။ အခုကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး လိုအပ်တယ်လို့ ထောက်ခံဆွေးနွေးခြင်းဟာလည်း ဒီဥပဒေဟာ မပြည့်စုံဘူးလို့ထင်လို့ ကျွန်တော်တို့က ဒီတင်ပြ ဆွေးနွေးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းဆယ်စုနှစ် တော်တော်ကာလ ကြာမြင့်စွာမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများကို နိုင်ငံတော်က လျစ်လျူရှုခဲ့တယ်လို့ ကျွန်တော်တို့ ခံယူခဲ့ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဥပမာ အမျိုးသားနေ့အသီးသီးကို ကျင်းပခွင့်မရှိခြင်း၊ စာသင်ယူခြင်း၊ သင်ကြားခွင့်မရှိခြင်း စသည့် ဒီကိစ္စလေး ပေါ်ပေါက်ခဲ့သလို အသေးအမွှားဖြစ်တဲ့ မှတ်ပုံတင်ကိစ္စ၊ ပုံစံ(၁၀)နဲ့ တချို့မြို့နယ်များမှာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများနေ့ ကျင်းပခွင့်မရှိ စသဖြင့် ခွဲခြားတာကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါကတော့ အစိုးရမူ ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ကိစ္စကို ဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်လို့ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးလိုပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဒါပေမယ်လို့ ကျွန်တော် အခုအချိန်မှာ သမ္မတကြီးနဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးတို့ နှစ်ပါးတို့က တိုင်းရင်းသားများပေါ်၌ နွေးထွေးစွာ ဆက်ဆံလာတာကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရတဲ့အတွက် လုပ်ဆောင်ချက်အပေါ်မှာလည်း ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားများက ယခင်လို မဟုတ်တော့ဘူးဆိုတာကို တွေ့မြင်ရတဲ့အတွက် အထူးဝမ်းသာပါတယ်။ အခုပေါ်ပေါက်လာမဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးဌာနဟာလည်း ပေါ်ပေါက်ခဲ့ရင် ယခုလက်ရှိယဥ်ကျေးမှု ဝန်ကြီးဌာန၊ ယဥ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနတွေရှိပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ ဝန်ကြီးဌာနရဲ့ လုပ်ဆောင်သော လုပ်ငန်းကဲ့သို့ မဖြစ်စေဘဲ တိုင်းရင်းသားအားလုံးကို ကြည်သာလွှမ်းခြုံသော ဝန်ကြီးဌာနဖြစ်ဖို့လည်း လိုအပ်ပါတယ်လို့ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးလိုပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားတွေဟာ ဒီအစိုးရမူမဟုတ်သော်လည်း အာဏာပိုင်အဆင့်ဆင့်တွေက ခွဲခြားထားကို တွေ့ရပါတယ်။ ဥပမာ မကြာခင်မှာလည်းပဲ ကျွန်တော်တို့ ချင်းပြည်နယ် လေဆိပ်ကိစ္စတစ်ခု တင်ပြတဲ့အခါမှာ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနအနေနဲ့ အဆင့်ဆင့်တင်ပြပြီး အတည်ပြုပြီးမှ ဘတ်ဂျက်ကို ချမှတ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ကော်မတီအနေနဲ့ စေတနာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ခုခုသော်လည်းကောင်း အခြားနေရာသို့

ဒီလေယာဉ်ကွင်း ရှာဖွေပေးပါရန် အဆိုပြုသောအခါ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ကတော့၊ ချင်းတိုင်းရင်းသား များအနေနဲ့ကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဒေသကို ခွဲခြားတယ်လို့ပဲ ခံယူတဲ့အတွက် ဖော်ပြခြင်း၊ အလျဉ်းသင့်လို့ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော် ဒီပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာန ပေါ်ပေါက်လာရေးအတွက် လိုအပ်သော အချက်(၃)ချက်ဖြင့် ကျွန်တော်ဆွေးနွေးပါမယ်။ ပထမအချက်ကတော့ ပြည်ထောင်စုကြီး မပြိုကွဲစေဘဲ ပိုမိုပြည့်ဝစုံလင်သော ပြည်ထောင်စုကြီး ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ပြင်ဆင်ဆောင်ရွက် ရာ၌ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနသည် လိုအပ်နေသော အရေးကြီးသည့် တိုင်းရင်းသား များ၏ စည်းလုံးညီညွတ်ရေးသည် ပိုမိုဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ပါတယ်။ နံပါတ်(၂) အချက်က ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်များ ပွင့်လင်းမြင်သာရန်လိုအပ်ပြီး အများပြည်သူများ ပူးပေါင်းပါဝင်လာ၍ လူမျိုးအချင်းချင်း ဓလေ့စရိုက်၊ အတွေးအခေါ် စိတ်နေစိတ်ထားများ အပြန်အလှန် ယဉ်ကျေးမှုချင်း ပူးပေါင်းဖလှယ်ပေးခြင်းဖြင့် တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်းယုံကြည်ချက်၊ ခံစားချက်ခြားနားခြင်းမရှိ အပြုသဘော ကောင်းမွန်သော ဆက်ဆံရေးကို တစ်ဆထက်တစ်ဆ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရန်အတွက် ဝန်ကြီးဌာန ပေါ်ပေါက်လာပါက များစွာအကျိုးဖြစ်ထွန်းမယ်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

နံပါတ်(၃) တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာပါလျှင် ငွေရေးကြေးရေး များစွာကုန်ကျမယ်မှန်ပါသော်လည်း နိုင်ငံတော်မှ တိုင်းရင်းသားများအပေါ်၌ ထားရှိသော စေတနာ ပေါ်လွင်စေမယ်ဖြစ်ပါသဖြင့် အမျိုးသားပြန်လည် ရင်ကြားစေ့ရေးနှင့် ထာဝရ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး ရရှိရေးကို များစွာအထောက်အကူပြုမယ်ဟု ယုံကြည်ပါသောကြောင့် ကယားပြည်နယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင် ၏ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာရေး အဆိုကို ကျွန်တော် ထောက်ခံဆွေးနွေးပါတယ်။ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၂:၃၉။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဦးပေါ်လျှံလွင် ပြောတဲ့လေယာဉ်ကွင်းက ဖလမ်းလေယာဉ်ကွင်း ကိုစွလား။

ဦးပေါ်လှျံလွင်၊ ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၉)။ ။ ဟုတ်ကဲ့ဆရာ။ ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့။

အချိန်၊ ၁၂း၃၉။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဖလမ်းလေယာဉ်ကွင်းကိစ္စက ဦးဇုန်လှယ်ထန်း သိပါတယ်။ ဒီတိုင်းရင်းသားတွေကို ခွဲခြားပြီးတော့ လုပ်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုကော်မတီက တင်ပြသွားတာက ဟိုနေရာကလည်း လိုချင်၊ ဒီနေရာကလည်းလိုချင် ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဆိုင်းငံ့ထားပါလို့ ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ ဦးဇုန်လှယ်ထန်း က ကျွန်တော့်ကို လာတွေ့ပါတယ်။ ဟို အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ပေါ့နော်။ သူက ဒီလို ဒီလို ဒီလို လိုက်ဖျက်နေတယ်။ အစီအစဉ်ထဲ မပါဘဲနဲ့ ဦးဇုန်လှယ်ထန်း ဆွေးနွေးပါဆိုပြီး ကျွန်တော် ပေးလိုက်တယ်။ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား။ ဆွေးနွေးပါဆိုတော့ ဆွေးနွေးတယ်။ ဆွေးနွေးပေမယ့် ဝန်ကြီးဌာနက ဖြေတဲ့အခါမှာ တစ်မျိုး ဖြစ်သွားတဲ့အခါကျတော့ အခုက ဘယ်လောက်လဲ သန်း(၁၀၀)၊ သန်း(၁၀၀)နဲ့ ခုနက Survey လုပ်ဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တဲ့လူက ခွဲခြားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အချင်းချင်း ခွဲခြားတာ။ သဘောပေါက်ပြီနော်။

ဦးပေါ်လှျံလွင်၊ ချင်းပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၉)။ ။ ဟုတ်ကဲ့၊ ဟုတ်ကဲ့။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ကောင်းပါပြီ။ ပေးချင်ပါတယ်။ သို့သော် အဲဒီလိုတွေ ဖြစ်ကုန်တာ။

အချိန်၊ ၁၂း၄၀။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဆက်လက်ပြီး ကရင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁)မှ ဦးစောအောင်ကျော်နိုင်(ခ)ရှားဘူးဖော့ ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၂း၄၀။

ဦးစောအောင်ကျော်နိုင် (ခ) ရှားဘူးဖော့၊ ကရင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁)။ ။ လေးစားရပါတဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ကိုယ်စားလှယ်တော် လူကြီးမင်းများအားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေခင်ဗျား။ ကျွန်တော်က ကရင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၁)က အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဦးစောအောင်ကျော်နိုင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် ရဲ့အဆိုကို ရှေ့က ကိုယ်စားလှယ်တော်များများက မိမိတို့ရဲ့အမြင်၊ ဘက်ပေါင်းစုံ၊ ထောင့်ပေါင်းစုံကနေပြီးတော့ အကျိုးအကြောင်း

အကိုးအကားဖော်ပြပြီး၊ ဥပမာ၊ ဥပမေယျတွေနဲ့များစွာ ကဏ္ဍစုံ ဆွေးနွေးသွားကြပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကနေပြီးတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အချက်(၂)ချက် လောက်ပဲ ကောက်နှုတ်ပြီး အကျဉ်းချုပ် အကြံပြုဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ပြည်နယ်တိုင်းဒေသကြီးတွေမှာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုး တစ်မျိုးမျိုးရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်တဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများ ရှိပါတယ်။ ဥပမာအားဖြင့် ကရင် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဆိုရင် မွန်ပြည်နယ်၊ တနင်္သာရီတိုင်း၊ ပဲခူးတိုင်း၊ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဧရာဝတီတိုင်းတို့မှာ ရှိကြပါတယ်။ အဲဒီအပြင် အခြားအခြားသော တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး များဟာလည်း မိမိတို့ရဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများအတွက် တိုင်းဒေသကြီးပြည်နယ်များ ကွဲပြားခြားနားမှုအပေါ်မှာ လုပ်ငန်းများ ကွဲပြားခြားနားစွာ အကောင်အထည်ဖော်ကြရပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အဲဒီလို အကောင်အထည်ဖော်ကြတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော် သဘော မပေါက်တဲ့အချက် တစ်ချက်ရှိပါတယ်။ အဲဒါဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဥပဒေပိုင်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှု ထဲထဲဝင်ဝင် အားနည်းချက်ကြောင့်မို့လို့ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဥပမာ - ကရင်ပြည်နယ် မှာဆို ပအိုဝ်း၊ ဗမာ၊ မွန် စတဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများ ရှိပြီးတော့ မိမိတို့ရဲ့ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားတို့ရဲ့ အရေးအရာကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ဖို့ အဆင်ပြေသလို ကရင်ပြည်နယ် မှာတော့ ကရင်တိုင်းရင်းသားအများစုရဲ့ အရေးအရာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ကျတော့ တင်ပြ နိုင်ဖို့၊ ဆောင်ရွက်ဖို့ ကရင်တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတော့ မရှိပြန်ဘူး။ တစ်မျိုးတော့ တစ်မျိုး ကြီးပဲလို့ ထင်မိပါတယ်။ အခြားပြည်နယ်တွေမှာ အလားတူမျိုး ဖြစ်မယ်လို့လည်း ထင်မြင် မိပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ထင်မြင်ယူဆချက်ဟာ မှန်ရင်လည်း မှန်မယ်။ မမှားချင်လည်း မမှားဘူးလို့ ထင်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အဲဒီတော့ ဘယ်ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီးမှာမဆို လူဦးရေအချိုး အရ မိမိတို့ရဲ့အရေးအရာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ဖို့အတွက် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီး ရှိနေကြသလို ပင်မပြည်နယ်/တိုင်းအတွင်းမှာရှိတဲ့ အများစုသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုရဲ့ ဝန်ကြီးတော့ ရှိမှ သာလျှင် မိမိတို့ရဲ့ပြည်နယ်/တိုင်းရှိ ပင်မတိုင်းရင်းသားတို့ရဲ့ အရေးအရာကိစ္စများကို တင်ပြ ဆွေးနွေးဆောင်ရွက်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ - ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း အစရှိတဲ့ ပြည်နယ်ရဲ့ တိုင်းရင်းသားများ၊ လူမျိုးများဆိုင်ရာ ဝန်ကြီး ရှိရမှာ ဖြစ်သလို

တိုင်းဒေသကြီးရဲ့ ဗမာတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးများလည်း ရှိသင့်တယ်လို့ ယူဆမိပါတယ်။ အဲဒါမှ ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီး တိုင်းရင်းသားရေးရာဌာနများ ဖွင့်လှစ်ပြီးတော့ တိုင်းရင်းသား အရေးအရာကိစ္စရပ်များကို အချိန်နှင့်တပြေးညီ အချိုးညီစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်တဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီး အတွင်းမှာနေထိုင်ကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားများရဲ့ စားဝတ်နေမှု အလုပ်အကိုင် အခက်အခဲများ၊ မိမိတို့ရဲ့ ရိုးရာယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာ လိုအပ်ချက်များ၊ လူမှုရေးအခက်အခဲများ ဖွံ့ဖြိုးရေး လိုအပ်ချက်များနှင့် ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးဆိုင်ရာ အရေးအရာများကို သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီး များရဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာဌာနတွေမှာ ညှိနှိုင်းအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက အဲဒီလိုဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့အတွက် တစ်နိုင်ငံလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ပြည်ထောင်စုတစ်ခုလုံးအတွက် တိုင်းရင်းသားအရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့အတွက် ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး ရှိရမှာဖြစ်ပြီးတော့ ပြည်နယ်/တိုင်းဒေသကြီးအလိုက် ပြည်ထောင်စုတိုင်းရင်းသားဌာနခွဲ ဖွင့်လှစ်ထားရင် တိုင်းရင်းသားအရေးအရာကိစ္စရပ်များကို ကောင်းမွန်အဆင်ပြေစွာ ဆောင်ရွက်သွားနိုင်မှာဖြစ်ကြောင်း၊ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အလျဉ်းသင့်လို့ ရှေ့က ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီး ဒေါက်တာမြတ်ဉာဏစိုး ဆွေးနွေးသွားတဲ့ အထဲကနေပြီးတော့ ဒီနေ့ဆွေးနွေးတဲ့လူတွေ အားလုံးထဲမှာ ပြည်နယ်တိုင်းရင်းသားတွေကသာ အားလုံးနီးပါး ဆွေးနွေးပြီးတော့ တိုင်းက ကိုယ်စားလှယ် ဆွေးနွေးမှု၊ ကိုယ်စားလှယ်မရှိတာကို လူပိန်းအတွေး တစ်ခုအနေနဲ့ တွေးမိတာက ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်းဆိုတဲ့ အရေးအရာဟာ တိုင်းရင်းသားအရေးအရာပဲ။ ငါတို့ဗမာနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူးလို့များ ယောင်ပြီးတော့သော် လည်းကောင်း၊ အထင်အမြင် မှားပြီးတော့များ ဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် အဲဒီအပေါ်မှာ တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို အချိုးတူညီမျှစွာ နားလည်မှု ရှိနိုင်ဖို့အတွက် နံပါတ်(၁) ပြည်နယ်/ တိုင်းဒေသအလိုက် ပင်မတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး ထားရှိရန်လိုအပ်ပါတယ်။ နံပါတ်(၂) အဲဒီဟာကမှစပြီးတော့ နိုင်ငံတော်မှာရှိတဲ့ ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ မွန်၊ ဗမာ၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း ဆိုတဲ့ တိုင်းရင်းသားအာလုံးရဲ့အရေးဟာ ပြည်ထောင်စုအရေးကို ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး ရှိသင့်ကြောင်း အဆိုရှင် ဦးကျော်ဒင် (ခ)

ဦးထေးရယ် ရဲ့ အဆိုကို လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံအကြံပြုဆွေးနွေးရင်း နိဂုံးချုပ်ပါတယ် ခင်ဗျား။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (ဩဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၂း၄၆။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ကရင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၅)မှ ဦးစောထွန်းမြအောင် ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၂း၄၆။

ဦးစောထွန်းမြအောင်၊ ကရင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၅)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးနှင့် အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များကို မင်္ဂလာပါလို့ ဦးစွာဂါရဝပြု နှုတ်ဆက်သအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကရင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်မြေအမှတ်(၅)မှ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဦးစောထွန်းမြအောင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင်(ခ) ဦးထေးရယ် ရဲ့ အဆိုကို ထောက်ခံဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ပထမအချက်အနေနဲ့ တင်ပြလိုတာကတော့ တို့တာဝန်အရေး(၃)ပါးကို ဦးထိပ်ထားပြီးတော့ ကျွန်တော်က ဒီအဆိုကို ထောက်ခံဆွေးနွေး သွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယနေ့ကမ္ဘာမှာ မြန်မာနိုင်ငံကို စတင်ပြီး သံခင်း၊ တမန်ခင်းအရ ဆက်သွယ်မှု၊ ဝင်ရောက်မှု၊ ဖိတ်ကြားမှုကို လုပ်လာတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အဓိကအချက်က ပြည်တွင်းမှာ တည်ငြိမ်မှုပြောင်းလဲမှုကြောင့် ပိတ်ပင်မှုတွေ၊ တားဆီးမှုတွေ လျော့လာတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒါဟာ နိုင်ငံရေးရဲ့ အပြောင်းအလဲလို့ ပြောရင်မမှားပါဘူး။ အဓိကအချက်က (၂)နှစ်သားအရွယ်ရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဒီမိုကရေစီရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့်လည်းကောင်း၊ တိုင်းရင်းသားအချင်းချင်း ပြန်လည်စည်းရုံးမှုရဲ့ အကျိုးဆက်ကြောင့်လည်းကောင်းလို့ ပြောလို့ရှိရင် မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲပါဘူး။

ဒါကြောင့် တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ပျက်ပြားစေမယ့် ပြောဆိုမှု၊ နေထိုင်မှု ဒါတွေကို ကျွန်တော်တို့ ရှောင်ရှားဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ ဒီတိုင်းရင်းသားရေးကိစ္စဆိုတာ ထိလွယ်၊ ရှလွယ်၊ ပေါက်ကွဲလွယ်၊ ပျက်စီးလွယ်တဲ့ အခန်းကိစ္စဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ချစ်ခင်ရင်းနှီးတဲ့စိတ် ရှိဖို့လိုပါတယ်။ အရင်က ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းကဆိုရင်

တိုင်းရင်းသားတွေဒေသတွေမှာဆိုလို့ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ရော၊ ကျွန်တော်တို့သူငယ်ချင်းတွေရော၊ ခုနကလိုပေါ့၊ တပည့်တွေရော ဒါက အခု တိုင်းရင်းသူ၊ တိုင်းရင်းသားတွေအနေနဲ့ ရောထွေးပြီးတော့ ခုနက အိမ်ထောင်ပြုကြ၊ နေထိုင်ကြတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဒါတွေကလည်း တကယ်အမှန်အတိုင်းပြောရရင် တိုင်းရင်းသားစည်းလုံး ညီညွတ်မှုကို အထောက်အကူပြုတဲ့အချက်တစ်ချက် ဖြစ်ပါတယ်။

လက်ရှိ ကျွန်တော်တို့ ဒါက နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးရုံးက လာရောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ တက်ရောက်ခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးစိုးမောင် လည်း ဒါ သူလည်း တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုကို နှလုံးသားနဲ့ ရင်းတည်ပြီးတော့ သူလည်း တည်ဆောက်ခဲ့တယ်။ ဒါလည်း ကျွန်တော်တို့ နမူနာ ယူရမယ့်အချက်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ တိုင်းရင်းသားဘက်ကလည်း ကိုယ့်လူမျိုးကို ချစ်သလို၊ အခြားတိုင်းရင်းသားကို ချစ်ဖို့လည်း လိုပါတယ်။ တိုင်းရင်းသား (၁၃၅)မျိုးထဲမှာ ဗမာလည်း တိုင်းရင်းသားပါပဲ။ အဲဒီတော့ ဗမာအချင်းချင်းလည်း စည်းရုံးဖို့လိုတယ်။ ကျန်တဲ့တိုင်းရင်းသားကို မင်းတို့ စည်းရုံးပါလို့ မပြောခင်မှာ ကိုယ့်အချင်းချင်းဟာလည်း စည်းရုံးဖို့လည်း လိုတယ်။ ဒါမှ ဗမာအချင်းချင်း စည်းရုံးမှုလည်း ကျန်တဲ့ တိုင်းရင်းသားကို ပြောလို့ရှိရင် သူတို့လည်း လက်ခံမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့ သူတို့လည်း နားထောင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါဟာ ဓမ္မတာပါပဲ။

လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော် နောက်တစ်ချက် တင်ပြချင်တာက တိုင်းရင်းသားတွေမှာ ဘာစိတ်ဓာတ်မွေးဖို့လိုသလဲဆိုတော့ မြန်မာ့မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို မွေးကို မွေးရမယ်။ မမွေးလို့ရှိရင် ဒါက အနာဂတ် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို မခိုင်မြဲနိုင်ပါဘူး။ ဒါက သာဓကတွေ အများကြီး တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ယူဂိုစလားဗီးယားတို့ ဘာတို့မှာ အများကြီး တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဒါတွေက မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲပါဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ တိုင်းရင်းသားအားလုံး (၁၃၅)မျိုးသော တိုင်းရင်းသားတွေက ငါတို့ဟာ (၁) ကိုယ့်မူလပင်ရင်း ကရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗမာဖြစ်ဖြစ်၊ ရှမ်းဖြစ်ဖြစ် ဒါပေမဲ့ တစ်တိုင်းပြည်လုံးအနေနဲ့ ကြည့်မယ်ဆိုရင် မြန်မာ့စိတ်ဓာတ်ကို မွေးကို မွေးရမယ်။ မမွေးလို့ရှိရင် ဒါက ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လိုပဲပြောပြော တစ်နေ့ မခိုင်မြဲနိုင်ပါဘူး။

အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲဆိုတော့ နမူနာအတုယူရမှာက အမေရိကန်မှာ တိုင်းရင်းသား ပေါင်းစုံ ပြည်နယ်ပြည်ပေါင်းစုံကလာတဲ့လူတွေ (၁၅၀)လည်းကျော်မယ်။ (၁၈၀)လည်း ကျော်ရင်ကျော်မယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့သည် We are American ပဲ။ ဒါ အမေရိကန် စိတ်ဓာတ်တစ်ခုပဲ။ အဲဒီတော့ ဘယ်နိုင်ငံသွားသွားနော်၊ ကျွန်တော်တို့ အမေရိကန်ပဲ။ သူဟာသူ ဘယ် စကော့တလန်ကပဲ လာလာ၊ အင်္ဂလန်ကပဲ လာလာ၊ ဂျာမဏီကပဲလာလာ၊ အမေရိကန်ပဲ။ တရုတ်ကသွားသွား အမေရိကန်ပဲ။ ထို့အတူ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသားစု မြန်မာနိုင်ငံသားတွေကလည်း ဘယ်နိုင်ငံရောက်ရောက် We are Myanmar ပဲ။ မြန်မာလို့ ပြောရမှာ မရှက်ပါဘူး။ အခုဟာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ တစ်ခါတစ်လေကျ တွေးမိတယ်။ တချို့လူတွေကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် မြန်မာလို့ ပြောရမှာ ရှက်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ နိုင်ငံခြားကျတော့ မြန်မာပဲ သိတယ်။ ဗမာလည်း မသိဘူး။ ခင်ဗျား ခုနကလိုပေါ့၊ ကရင်လည်း မသိဘူး။ ရှမ်းလည်း မသိဘူး။ We are Myanmar ပဲ။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် မြန်မာလို့ ပြောရမှာ ရှက်နေသလားမသိဘူး။ ကိုယ်ကရှက်ရင် ကျန်တဲ့တိုင်းရင်းသားတွေကို မြန်မာလို့ ခံယူဖို့ ပြောရဲမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေးကို အခြေခံတဲ့ မြန်မာ့စိတ်ဓာတ်ကို ကမ္ဘာက လေးစားချစ်ခင်ယုံကြည်လာနိုင်အောင် ပြဖို့အချိန်တန်ပြီလို့ ကျွန်တော် အဓိက တင်ပြလိုပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဒုတိယအချက် တင်ပြလိုတာကတော့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားသတ်မှတ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စပါ။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်နယ်/တိုင်းတွေကို ကွင်းဆင်းတဲ့အခါမှာ ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း(၁၄)ခုက တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးတွေက တင်ပြကြတာရှိတယ်။ သူတို့ဟာ ပြည်နယ်ဝန်ကြီးတူသော်လည်း ပြည်နယ်ဝန်ကြီးလို ခံစားခွင့် မရှိဘူး။ နောက် အခြားဝန်ကြီးတွေလို မိခင်ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနလည်း မရှိဘူး။ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးလည်း မရှိဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ တိုင်းရင်းသားရေးရာ ပြည်နယ်ဝန်ကြီးတွေဟာ အမိမဲ့သား ရေးနည်းငါးလို ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီး ရှိရင်တော့ ကျွန်တော်တို့ မျက်နှာမငယ်ရဘူးပေါ့၊ မရှိတော့ ကျွန်တော်တို့က အခုက အိမ်မှာ ပြန်ပြီးတော့ ခုနကလိုပေါ့၊ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရုံးထိုင်မယ်၊ ခေါ်လို့ရှိရင် အဆင့်ဆင့်လာနိုင်အောင် ဒါပြင်ထား။ ဒီလိုအဆင့်လောက်ပဲ ရှိကြတယ်။

အဲဒီတော့ ဘာပဲပြောပြောလေ ခုနကလိုပေါ့၊ ကျွန်တော်က ဒါကို သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားရေးရာကော်မတီကတစ်ဆင့် ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော်သို့ ပြန်လည်တင်ပြကြမယ်ဆို ကျွန်တော်တို့က ကတိခံပေးခဲ့တယ်။ ကတိခံပေးသလိုပဲ၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် တိုင်းရင်းသားရေးရာကော်မတီအနေနဲ့ အခုနကလို ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားလွှတ်တော်မှာ တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အခုအချိန်မှာ ပြည်ထောင်စုအဆင့် ငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်တဲ့ကာလမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီး အခန်းကဏ္ဍ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ပါဝင်ဖို့လိုပါတယ်။ နံပါတ်(၁) အပေါ်ပိုင်းက နိုင်ငံတော်အဆင့် ငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်တဲ့အခါမှာ ဒါနိုင်ငံတော်အဆင့်က မူလောက်ပဲ ချမှတ်ပေးပြီးတော့ တကယ့်အောက်ခြေမှာ ခရိုင်အဆင့်၊ မြို့နယ်အဆင့်မှာ လုပ်ရမှာ တကယ့်တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးဌာနတွေ ထဲထဲဝင်ဝင်ပါမှ ဖြစ်ပါတယ်။ အခု တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေဟာ အသုံးမခံတဲ့အခါကျတော့ ဘာဖြစ်မလဲဆိုတော့ တစ်ချို့အမှန်အတိုင်း ပြောလို့ရှိရင် မြို့နယ်နှင့် ခရိုင်အဆင့်မှာ ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ တစ်ချို့ဟာတွေက တော်တော်လေးကို ခုနလို ပေါ့၊ အထိမခံ၊ အပဲ့မခံတဲ့ သဘောမျိုးတွေ့ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ထဲထဲဝင်ဝင်မှ ဒါက ခုနလိုပေါ့၊ သည်းခံမှု၊ ခင်တွယ်မှု ဒါတွေရှိကြပါတယ်။ ခုနဒါတွေကလည်း ကျွန်တော်တို့ ကရင် ပြည်နယ်မှာ အများဆုံးတွေ့ရတဲ့ ကိစ္စတွေပါ။

နောက်တစ်ခါ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေကို နောင်တစ်ချိန်မှာဆိုရင် သန်းကောင်စာရင်း ကောက်ယူမှုတွေ၊ လယ်ယာမြေစစ်တမ်း ကောက်ယူမှုတွေ၊ ပညာရေးတွေ၊ ကျန်းမာရေးတွေ၊ ဖွံ့ဖြိုးရေးတွေ ဒါတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ပြည်နယ်အဆင့်မှာ လုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်းတွေပါ။ အဲဒီတော့ အဖေမရှိတဲ့အတွက်ကြောင့်၊ အဖေအရင်း မရှိတဲ့အတွက် ကြောင့် သူက ဘယ်သူပြောရမှန်းကို မသိဘူး။ အဲဒီတော့ သူ့ဟာနဲ့သူပဲ ထိုင်နေကြပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ သူတို့ပြောတော့လည်း မှန်ပါတယ်။ ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးကို ကလည်းပဲ အမှန်အတိုင်းပြောလို့ရှိရင် ဝန်ကြီးဌာန သမ္မတကြီးရဲ့ သဘောထားမှတ်ချက် ပါမှ လုပ်လို့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကလည်း ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ တင်ပြရမယ် ဆိုလို့ရှိရင် လောလောဆယ်မှာကတော့ အခြေခံဖွဲ့စည်းပုံ၊ အခြေခံဥပဒေမှာ ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၂ မှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတ သည် ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော် ၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် (က) ပြည်ထောင်စု အစိုးရဌာနကို လိုအပ်သလို သတ်မှတ်နိုင်သည်။ ထို့အပြင် ဝန်ကြီးဌာနကို ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ခြင်း၊ ဖြည့်စွက်ခြင်း ပြုနိုင်သည်။ (ခ) ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးရေကို လိုအပ်သလို သတ်မှတ်နိုင်သည်။ ထို့အပြင် သတ်မှတ်ဦးရေကို တိုးခြင်း၊ လျှော့ခြင်း အတိအလင်း တင်ပြထားပါတယ်။ သို့သော် အခြေခံဥပဒေမှာ မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ နိုင်ငံတော်သမ္မထံ အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီး မှတစ်ဆင့် တင်ပြလိုတဲ့အချက်ကတော့ လုပ်ကို လုပ်ပေးရမယ်။ ပေးကိုပေးရမယ်လို့ သဘောမျိုး နဲ့တော့ ဒါတိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးတွေက တင်ပြထားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လိုအပ်တဲ့သဘောပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ အဲဒီတော့ လိုအပ်တဲ့အချိန်၊ လိုအပ်တဲ့ကာလမှာ အဆင်ပြေရင် ဆောင်ရွက်ပေးဖို့သာ ဒါ ကျွန်တော်တို့ တင်ပြခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဒီသဘော မျိုးနဲ့ တင်ပြတာပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီအပိုင်းမှာ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် များအနေနဲ့ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးရဲ့ သဘောထား မှတ်ချက်ကို သယ်ဆောင်လာခဲ့တဲ့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးရဲ့ သဘောထားများကိုလည်း အလေး ထားဖို့တော့ လိုအပ်ပါတယ်။ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးက နေပြီးတော့ မှတ်တမ်းထားပေးပါ ဆိုလို့ရှိရင်လည်း ဒါကျွန်တော်တို့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် များအနေနဲ့ ဒါခုနလိုပေါ့ ဟို တာဝန်ခံအနေနဲ့ ဒါ ဒီအတိုင်းပဲ လိုက်နာသင့်ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အစိုးရ ဒီကိစ္စကို စဉ်းစား နေတယ်၊ လုပ်ပေးဖို့ အစီအစဉ်ရှိပါတယ် ပြောလို့ရှိရင်လည်း ဒါကျွန်တော်တို့ အတိုင်းထက် အလွန် ဝမ်းသာရမယ့်အပိုင်း ဖြစ်နေတယ်။

ဒါကြောင့် နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ ကျွန်တော်တင်ပြလို့တဲ့ အချက်ကတော့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ သဘောထားမှတ်ချက်ကိုလည်း အလေးထားစဉ်းစားသင့်သလို အမျိုးသားလွှတ်တော်ရဲ့ အဆုံး အဖြတ်ကိုလည်းပဲ လေးစားနာခံသင့်ပါကြောင်း တင်ပြရင်း ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)မှ ဦးကျော်ဒင် (ခ) ဦးထေးရယ် ရဲ့ ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ဝန်ကြီးဌာနအသစ် ဖွင့်လှစ်ရေးအဆိုကို လေးလေးနက်နက် ထောက်ခံဆွေးနွေးရင်း နိဂုံးချုပ်အပ် ပါတယ်ခင်ဗျား။ (ဩဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၂:၅၇။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဦးစောထွန်းမြအောင် ဆွေးနွေးသွားတာ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိဘူး ဖြစ်သွားတယ်။ နေ့လယ်စာ သုံးဆောင်ဖို့ အစည်းအဝေး(၁)နာရီ ရပ်နားပါ့မယ်။

အချိန်၊ ၁၂:၅၇။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာပါပြီခင်ဗျား။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အားလုံးပြန်လည် ထွက်ခွာနိုင်ပါပြီခင်ဗျား။

[အစည်းအဝေးကို ၁၂:၅၇ နာရီအချိန်တွင် ခေတ္တရပ်နားပြီး ၁၄:၀၀ နာရီအချိန်တွင် ပြန်လည်ကျင်းပပါသည်။]

အချိန်၊ ၁၄:၀၀။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား။ အစည်းအဝေး ပြန်လည်စတင်တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီး ကြွရောက်လာပါပြီခင်ဗျား။

[အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးသည် ဥက္ကဋ္ဌအတွက် သတ်မှတ်ထားသည့် စင်မြင့်ပေါ်သို့ ကြွရောက်နေရာယူပါသည်။]

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အားလုံးထိုင်နိုင်ကြပါပြီခင်ဗျား။

အချိန်၊ ၁၄:၀၀။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ဗိုလ်မှူးအောင်နိုင်ဦး ဆွေးနွေးနိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၄:၀၀။

ဗိုလ်မှူးအောင်နိုင်ဦး (တပ်မတော်သားကိုယ်စားလှယ်)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌနှင့်တကွ ပြည်ထောင်စုအစိုးရဝန်ကြီး၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များအားလုံး မင်္ဂလာပါလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်သ ဂါရဝပြုအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကတော့ တပ်မတော်သား အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ပြန်တမ်းဝင်အမှတ်လေ ၂၃၃၂ ဗိုလ်မှူးအောင်နိုင်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။

လေးစားအပ်ပါသော ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)က အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်ကြီး ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် တင်သွင်းထားတဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရသို့ တိုက်တွန်းကြောင်းအဆိုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဆွေးနွေးတင်ပြသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး သိရှိပြီးတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံဟာ ကိုလိုနီနယ်ချဲ့တွေရဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ သွေးခွဲအုပ်ချုပ်မှုခံခဲ့ရလို့ ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စု တိုင်းရင်းသားများအကြားမှာ အချင်းချင်းသံသယစိတ်တွေ၊ မယုံကြည်စိတ်တွေ ဖြစ်ခဲ့ကြရတာ တွေရယ်၊ နောက်တစ်ခါ လွတ်လပ်ရေးကြိုးပမ်းမှုကာလနှင့် လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက်ပိုင်း မှာလည်း ပြည်တွင်း/ပြည်ပကနေ တင်သွင်းလာခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေးအယူဝါဒစွဲတွေ၊ ဝါဒကွဲတွေ၊ နောက်တစ်ခါ ဂိုဏ်းဂဏစွဲတွေကြောင့်မို့ လက်နက်တွေ ဆွဲကိုင်လာခဲ့ကြရာမှာ အုပ်စုခွဲတွေအချင်းချင်း လက်နက်ကိုင် ပဋိပက္ခများ ဖြစ်ပွားခဲ့ကြတာ ကျွန်တော်တို့အားလုံး သိရှိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု အားနည်းခဲ့ရပြီးတော့ နိုင်ငံတော် တည်ဆောက်ရေး၊ ဒေသဖွံ့ဖြိုးမှုလုပ်ငန်းတွေကို ဆောင်ရွက်တဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ ထိထိ ရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခြင်း မရှိတာကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်း ကြားမှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ ဒီမလိုလားအပ်တဲ့ လက်နက်ကိုင် ပဋိပက္ခတွေကြောင့်မို့လို့ ကျွန်တော်တို့ အချင်းချင်းကြားမှာလည်း သံသယစိတ်တွေ၊ နာကြည်းခံစားခဲ့ရတာတွေ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးပဲ ခံစားခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ အဲဒီလို ကျွန်တော်တို့ လက်နက်ကိုင်ပဋိပက္ခတွေကြောင့်မို့ နိုင်ငံရဲ့ ပြည်တွင်းမတည်ငြိမ်မှုတွေကြောင့်မို့လို့ နိုင်ငံတော်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းတွေ၊ ဖွံ့ဖြိုး ရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ရမယ့်အချိန်ကာလမှာ ကျွန်တော်တို့ ဒါတွေကို မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ နယ်စပ်နဲ့ တောင်တန်းဒေသတွေမှာ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် တိုင်းရင်း သားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းတွေ အများကြီးနှောင့်နှေးခဲ့ရတာကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရှိရ ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၁၈ ရက်မှာ တပ်မတော်က နိုင်ငံတော် တာဝန်ကို ရယူခဲ့ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံး ညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး၊ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးဆိုတဲ့ အမျိုးသားတာဝန်သုံးရပ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် တို့တာဝန်အရေးသုံးပါးကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသား

ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တစ်ဝန်းလုံး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်ကို တစ်ပြိုင်နက်ကြိုးပမ်း အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခဲ့တာကို လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ခေတ်အဆက်ဆက် အစိုးရအနေနဲ့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ဆောင်ရွက်ခွင့်မရခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလုပ်ငန်းကတော့ နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး လုပ်ငန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တပ်မတော်အစိုးရအနေနဲ့ အမျိုးသားရင်ကြားစေ့ရေးအတွက် တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် အဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့သလို တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပဲ နယ်စပ်ဒေသနဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ဖို့အတွက် စီမံကိန်းတွေကို ချမှတ် အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တာကို လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ခင်ဗျား။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို စနစ်တကျ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက် နိုင်ဖို့အတွက် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ တပ်မတော် ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီးသန်းရွှေ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်တဲ့ နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အကောင်အထည်ဖော်ရေး ဗဟိုကော်မတီကို နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ရဲ့ အမိန့်အမှတ်၊ ၂၃/၈၉ နဲ့ စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်အနေနဲ့ နိုင်ငံတော်ကိုတာဝန်ယူပြီး (၁)နှစ်အတွင်းမှာပဲ ခုနပြောတဲ့ နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အတွက် စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ ခုန နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အကောင်အထည်ဖော်ရေးလုပ်ငန်းကော်မတီ၊ နောက်တစ်ခါ ဒီ ဗဟိုကော်မတီက ချမှတ်ထားတဲ့ မူဝါဒတွေနဲ့အညီ လုပ်ငန်းတွေကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ဖို့အတွက် သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနက ဒုတိယဝန်ကြီးတွေကို ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်တဲ့ လုပ်ငန်းဆပ်ကော်မတီ(၁၈)ခုကိုလည်း အဆင့်ဆင့်ဖွဲ့စည်းပြီးတော့ ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့တာကို လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အဲဒီလို ကော်မတီအဆင့်ဆင့် ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်တဲ့နေရာမှာ လုပ်ငန်းတွေက တဖြည်းဖြည်းကျယ်ပြန့်များပြား လာတာနဲ့အမျှ မျက်ခြေမပြတ် အနီးကပ်ကြီးကြပ်ကွပ်ကဲ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့အတွက် ၂၄-၉-၁၉၉၂ ရက်နေ့ ရက်စွဲပါအမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ်၊ ၅၄/၉၂ ဖြင့် နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဝန်ကြီးဌာနကို ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီဝန်ကြီးဌာနကိုပဲ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ်၊ ၁၅/၉၄ ဖြင့် နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးဌာနအဖြစ် တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တာကို လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဒီဝန်ကြီးဌာနဟာ ခုနပြောတဲ့ နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးများ ရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး တင်မဟုတ်ဘဲနဲ့ ခုနပြောတဲ့ ကျွန်တော်တို့ စည်ပင်သာယာရေးလုပ်ငန်းတွေ၊ ပညာရေးလုပ်ငန်းတွေ၊ ကျန်းမာရေးလုပ်ငန်းတွေကိုလည်း ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တာကို ယခုလက်ရှိ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ အဲဒီလိုပဲ ယခု ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံ ဥပဒေအရပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ယခုလက်ရှိကျွန်တော်တို့ အစိုးရလက်ထက်မှာလည်း နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အကောင်အထည်ဖော်ရေး ဗဟိုကော်မတီကို နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးရဲ့ ၂၀-၄-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ်၊ ၅/၂၀၁၁ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အကောင်အထည် ဖော်ရေးလုပ်ငန်း ကော်မတီကို အမိန့်ကြော်ငြာစာအမှတ်၊ ၆/၂၀၁၁ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးရဲ့ အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ်၊ ၆၀/၂၀၁၁ဖြင့် လုပ်ငန်းဆပ်ကော်မတီ(၁၃)ခု ကိုလည်းကောင်း အသီးသီး ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် စည်ပင်သာယာရေးဝန်ကြီးဌာနကို နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးရဲ့ ၃၀-၃-၂၀၁၁ ရက်စွဲပါ အမိန့်အမှတ် ၄/၂၀၁၁ အရ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာနအဖြစ် ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။ နယ်စပ်ရေးရာ ဝန်ကြီးဌာနအနေနဲ့ ခုနပြောတဲ့ နယ်စပ်ဒေသလုံခြုံရေးသာမဟုတ်ဘဲနဲ့ ခုနပြောတဲ့ နယ်စပ်ဒေသမှာရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတွေအားလုံး ဗမာအပါအဝင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားတွေရဲ့ စည်ပင်သာယာရေး လုပ်ငန်းတွေ၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးလုပ်ငန်းတွေမှာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးနေတာကို ကျွန်တော်တို့ လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်ခင်ဗျား။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်တို့ အခုလက်ရှိ ကျင့်သုံးနေလျက်ရှိတဲ့ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်တွေမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ထားပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ အဆောင်အယောင်နဲ့ ခံစားခွင့်ဆိုင်ရာဥပဒေတွေကိုလည်း အခြားသော တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်ဝန်ကြီးများနဲ့ တန်းတူရရှိခံစားနိုင်ရန် ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်တာကို ကိုယ်စားလှယ်ကြီးတွေ အားလုံးလည်း သိရှိပြီးဖြစ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ အဲဒီတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးတွေနဲ့ သီးခြားလုပ်တတ်တဲ့ ဝန်ကြီးများအဖြစ် သူတို့ရဲ့ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု လျှော့ချရေးလုပ်ငန်းတွေကို သက်ဆိုင်ရာတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်များနဲ့ ချိတ်ဆက်ပြီးတော့လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့် တည်ဆဲဥပဒေတစ်ရပ်ရပ်ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ပြည်နယ်များမှ ဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းမရှိတဲ့ ကိစ္စရပ်တွေရှိခဲ့လို့ရှိရင် ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် သမ္မတရုံးဝန်ကြီးထံ တင်ပြပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ လေ့လာသိရှိရပါတယ်ခင်ဗျား။

နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံးဝန်ကြီးတွေအနက် အမှတ်(၄)သမ္မတရုံးဝန်ကြီးက ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့်အမျိုးသားပြန်လည်ရင်ကြားစေရေးလုပ်ငန်းကိစ္စတွေကို ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိပြီးတော့အမှတ်(၆)သမ္မတရုံးဝန်ကြီးကတော့ တိုင်းဒေသကြီးနဲ့ ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စတွေကို ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိကြောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်လေ့လာ သိရှိရပါတယ်ခင်ဗျား။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ တင်ပြလိုတာကတော့ အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်ကြီး ဦးကျော်ဒင် (ခ) ဦးထေးရယ် တင်သွင်းထားတဲ့ အဆိုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများ ဆုံးဖြတ်တဲ့နေရာမှာ ထည့်သွင်းပြီးတော့ စဉ်းစားနိုင်ဖို့အတွက်လက်ရှိမှာ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စတွေကို ကျွန်တော်တို့ အစိုးရအနေနဲ့ဘယ်လိုဆောင်ရွက်နေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်လေ့လာမှတ်သားသိရှိသမျှ တင်ပြပြီးဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီအပေါ်မှာ ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများအနေနဲ့ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်ပါရန် တင်ပြရင်းနဲ့ကျွန်တော်ရဲ့ တင်ပြချက်ကို နိဂုံးချုပ်အပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၄း၀၇။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၉)မှ ဦးမောင်အေးထွန်း ဆွေးနွေး နိုင်ပါပြီ။

အချိန်၊ ၁၄း၀၇။

ဦးမောင်အေးထွန်း၊ ရခိုင်ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၉)။ ။ လေးစားအပ်ပါသော အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်တကွ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ ဒုတိယဝန်ကြီးနှင့် လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များ လေးစားကြောင်း ပြောကြားလိုပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ရခိုင်ပြည်နယ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးမောင်အေးထွန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က နောက်ဆုံး အနေနဲ့ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဆွေးနွေးချက်ကို တိုတိုနဲ့ လိုရင်းပဲ ဆွေးနွေးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်ကတော့ ဆွေးနွေးချက်မှာ အချက်(၄)ချက်လောက်ကို ဆွေးနွေးတင်ပြသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ကြီးမှာ နေထိုင်နေကြတဲ့ လူမျိုးများဟာ ဘာလူမျိုးတွေလဲဆိုတဲ့ ကဏ္ဍတစ်ရပ်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ မှာ နိုင်ငံတော်သည် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးပေါင်းစုံနေထိုင်သော နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တစ်ဖန် ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ မြန်မာ နိုင်ငံသား ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ တွင် ၁၈၂၃ ခုနှစ်မတိုင်မီကပင် နိုင်ငံသားအဖြစ် နေထိုင်သော ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ ဗမာ၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်းနှင့် မျိုးနွယ်စုများဟာ တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်ကြ တယ်လို့ ပြဋ္ဌာန်းထားပါတယ်။ အဲဒီဥပဒေ ပုဒ်မ(၂)ခုကို ပေါင်းစပ် ရေးဆွဲပါက မြန်မာနိုင်ငံမှာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများဖြစ်တဲ့ ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ ဗမာ၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်းစတဲ့ မျိုးနွယ်စုများ နေထိုင်ကြတာကို သိရှိရပါတယ်။ ထို့အတူ ထိုသို့ မျိုးနွယ်စုများ နေထိုင်ကြသလို ပကတိအနေအထားမှာလည်း တိုင်းရင်းသားများစုပေါင်းပြီးတော့ နေထိုင်တဲ့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။

ထို့အပြင် တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဆွေးနွေးမည်ဆိုတာကို ပထမဆုံး အနေနဲ့ ကျွန်တော်တင်ပြရမည်ဆိုပါလျှင် မြန်မာနိုင်ငံမှာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ စုပေါင်း နေထိုင်ပြီးတော့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၆၁ (ခ) နဲ့ (ဂ)တို့အရ တိုင်းရင်းသား များက လူမျိုးစုအလိုက်ကို ပေါင်းစုပြီးတော့ နေထိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။ အဲဒီလူမျိုးစု

အလိုက် နေထိုင်ပြီးတော့ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းမှာ မှီတင်းနေထိုင်ကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများက သက်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များကို ရွေးချယ်ကြပါတယ်။ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များကို ရွေးချယ်ပြီးတော့ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားရေးရာ သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးချုပ်က အဲဒီရွေးချယ်တင်မြှောက်တဲ့ လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များကို နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တင်ပြရပါတယ်။ အဲဒီ တင်ပြတဲ့အခါမှာ နိုင်ငံတော်သမ္မတက တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးများကို ခန့်အပ်ပြီး သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအတွက် အကျိုးဆောင်ရွက်ရန် ဝန်ကြီးများကို ခန့်အပ်တာတွေ့ရှိရပါတယ်။ ထိုသို့ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးများကို ခန့်အပ်ထားတဲ့အတွက် ဒေသတစ်ခုမှာရှိနေကြတဲ့ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စုများအနက်မှ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်တစ်ခုသော်လည်းကောင်း၊ နှစ်ခုသော်လည်းကောင်း တင်မြှောက်ရွေးချယ်ခန့်အပ်တာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ အသေးစိတ်ဖော်ပြ ရမည်ဆိုလျှင် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရဲ့ (၀.၁)ရာခိုင်နှုန်းရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားမျိုးနွယ်စုများကိုသာ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးများကို ခန့်ထားတာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

ထို့ကြောင့် ဒေသတစ်ခုမှာ (၀.၁)ရာခိုင်နှုန်းရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအတွက် ခန့်ထားတဲ့အတွက် ဒီ တိုင်းရင်းသားနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဝန်ကြီးတစ်ဦးအနေနဲ့ ခန့်အပ်၍ မရနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးအနေနဲ့ ဒီ တိုင်းရင်းသားရေးရာကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ရာမှာ တိုင်းရင်းသားအရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်မှုရှိ/မရှိကိုလည်း လိုအပ်လျက်ရှိပါတယ်။ သို့သော် အများစုရဲ့ဆန္ဒအရ တိုင်းရင်းသားများဟာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တုန်းက အတူတူပူးပေါင်းပြီးတော့ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေ၊ နောက်ပြီးတော့ တခြား မမျှော်လင့်တဲ့ကိစ္စများကြောင့် တိုင်းရင်းသားဝန်ကြီးတစ်ဦး လိုအပ်လျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါတယ်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံမှာ တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖွင့်လှစ်သင့်ကြောင်း ဆွေးနွေးတင်ပြရင်း ဦးကျော်ဒင် ရဲ့ အဆိုကိုအလေးအနက် ထောက်ခံတင်ပြအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၄း၁၆။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အဆိုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သမ္မတရုံးဝန်ကြီးဌာန(၂)၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး က ပြန်လည်ဆွေးနွေးရန်ရှိပါက ဆွေးနွေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အချိန်၊ ၁၄း၁၆။

ဦးစိုးမောင် (ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၊ သမ္မတရုံးဝန်ကြီးဌာန-၂)။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌကြီးနှင့်၊ အမျိုးသားလွှတ်တော် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးများ အားလုံး ကျန်းမာကြပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းအပ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ သမ္မတရုံး ဝန်ကြီးဌာန(၂)၊ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဦးစိုးမောင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကယား ပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂) အမျိုးသားလွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဒင် ရဲ့ အဆိုကို ပြန်လည်ဖြေကြားခွင့်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိကြောင်း ပဏာမပြောကြားလိုပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ နိုင်ငံတော်မှာ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး အတွက် ထိရောက်အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်နိုင်ရေးအတွက် နယ်စပ်ရေးရာ ဝန်ကြီးဌာန ဖွဲ့စည်းထားရှိပြီး နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး လုပ်ငန်းများကို ၁၉၈၉-၁၉၉၀ မှ စတင်ပြီး ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်မှာ ထုတ်ပြန်ခဲ့တဲ့ နယ်စပ်ဒေသနှင့် တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ဥပဒေ (၂)ရပ်နှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိပါတယ်။ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာနရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက် များမှာတော့ (က) ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး၊ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး တည်းဟူသော ဦးတည်ချက်များနှင့်အညီ နယ်စပ် ဒေသရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများရဲ့ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်းများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန်၊ (ခ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ၏ ယဉ်ကျေးမှု၊ စာပေ၊ ဓလေ့ထုံးစံတို့ကို မြတ်နိုးစွာ ထိန်းသိမ်းနိုင်စေရန်၊ (ဂ) တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများအချင်းချင်း ချစ်ကြည်ရင်းနှီးမှု ပိုမို ခိုင်မြဲစေရန်၊ (ဃ) စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ထူထောင်ပေးခြင်းဖြင့် မူးယစ်ဆေးဝါး စိုက်ပျိုးမှု လုံးဝ ချုပ်ငြိမ်းစေရန်၊ (င) နယ်စပ်ဒေသ၏လုံခြုံရေး၊ တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေးနဲ့ နယ်မြေအေးချမ်း သာယာရေးတို့ကို ထိန်းသိမ်းရန်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်(၅)ရပ်နဲ့ ဖွဲ့စည်းဆောင်ရွက်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါ တယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် နယ်စပ်ဒေသဖွံ့ဖြိုးတိုးရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပြီးစီးမှုအခြေအနေကတော့ တိုင်းရင်းသား အများစုနေထိုင်တဲ့ ပြည်နယ်(၇)ခု၊ တိုင်း(၂)နဲ့ ဒေသ(၁၈)ခုတို့၏ အကျယ်အဝန်း ခန့်မှန်းစတုရန်းမိုင် (၈၃၄၁၅.၃၄)မိုင် ကျယ်ဝန်းပြီးတော့ အကျုံးဝင်တဲ့မြို့နယ် (၆၈)မြို့နယ်ရှိခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၈၉-၁၉၉၀ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်မှစပြီးတော့ ၂၀၁၀-၂၀၁၁ ဘဏ္ဍာရေးနှစ်အထိ နယ်စပ်ဒေသများသို့ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ကျပ်သန်းပေါင်း (၃၉၇၄၄၅.၃၃) သုံးစွဲခဲ့ပြီးတော့ ၂၀၁၂-၂၀၁၃ ဘဏ္ဍာရေးနှစ် အခု ဖေဖော်ဝါရီလကုန် ၂၈ ရက် ၂ လ ၂၀၁၃ ရက်နေ့အထိ နယ်စပ်ဒေသများသို့ ဆောင်ရွက်ပြီးစီးခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းများအတွက် သုံးစွဲခဲ့တဲ့ ရန်ပုံငွေများကတော့ ကျပ်သန်းပေါင်း (၁၂၃၂၈၉.၈၇)သန်း သုံးစွဲခဲ့ပါတယ်။ စုစုပေါင်း ကျပ်သန်းပေါင်း (၅၂၀၇၃၅.၂၀) သုံးစွဲခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အသေးစိတ်အနေနဲ့ ကျွန်တော်တင်ပြရရင် ၁၉၈၉-၁၉၉၀ ကနေပြီးတော့ ၂၀၁၂-၂၀၁၃ ဖေဖော်ဝါရီလကုန်ပေါ့၊ တစ်လပဲ လိုပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ၂၈-၂-၂၀၁၃ ရက်နေ့အထိ သုံးစွဲပြီးခဲ့တဲ့ စာရင်းဇယားအရဆိုရင် လမ်းတံတားလုပ်ငန်းပေါင်းဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကျပ်သန်းထောင်ပေါင်း (၂၉၄၁၃၀.၂၂) ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်းမာရေးလုပ်ငန်း (၁၀၆၆၅.၇၇) ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာရေးလုပ်ငန်း ကျပ်သန်းပေါင်း (၂၉၉၅၄.၈၃) ဖြစ်ပါတယ်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း (၁၁၅၄၅.၈၉) ဖြစ်ပါတယ်။ သစ်တောလုပ်ငန်း (၅၅၁.၉၆) ဖြစ်ပါတယ်။ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း (၄၂၉၂.၁၈) ဖြစ်ပါတယ်။ စွမ်းအင်လုပ်ငန်း (၁၄၃၃၃.၂၀) ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးလုပ်ငန်း (၄၇၈၆.၅၀) ဖြစ်ပါတယ်။ သတ္တုလုပ်ငန်း (၇၅၈.၄၅) ဖြစ်ပါတယ်။ ဆက်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း (၇၃၀၆.၁၅) ဖြစ်ပါတယ်။ သာသနာရေးလုပ်ငန်း (၁၁၄၈.၃၂) ဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်ရာဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း (၅၅၉၂.၀၄) ဖြစ်ပါတယ်။ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးလုပ်ငန်း (၅၁၈၀၆.၃၀) ဖြစ်ပါတယ်။ ကုန်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း (၆၉၁.၉၈)ဖြစ်ပါတယ်။ လူမှုဝန်ထမ်းနဲ့ သမဝါယမလုပ်ငန်း (၁၁၈၈.၅၇) ဖြစ်ပါတယ်။ ပြည်ထဲရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်း (၁၁၁၂.၄၇) ဖြစ်ပါတယ်။ စီမံခန့်ခွဲရေးနှင့် ဘဏ္ဍာရေးလုပ်ငန်း (၁၆၀၃.၃၆) ဖြစ်ပါတယ်။ အထွေထွေလုပ်ငန်း (၇၉၁၆၇.၀၁) ဖြစ်ပါတယ်။ စုစုပေါင်း (၅၂၀၇၃၅.၂၀) သုံးစွဲပေးခဲ့ပါတယ်။

ပြည်ထောင်စုအစိုးရအနေနဲ့ တိုင်းရင်းသားများရဲ့ဆန္ဒ၊ တိုင်းရင်းသားများရဲ့အရေးကို လျစ်လျူရှုခဲ့ခြင်း မရှိပါဘူး။ အပြောတစ်မျိုး အလုပ်တစ်မျိုး လုပ်ခဲ့တာမရှိပါဘူး။ ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ပေးခဲ့သလို ဆက်လက်ဖော်ဆောင်လျက် ရှိပါတယ်။

အတုအယောင် အလိမ်အညာ ဆောင်ရွက်မှုမရှိဘဲ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ကိုယ်ချင်းစာတရား အပြန်အလှန် နားလည်မှုရှိရှိနဲ့ ဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိပါတယ်။ နားလည်မှု လွဲမှားနိုင်တဲ့ကိစ္စရပ်များကို တစ်ခုချင်း သီးခြားညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်သွားရုံပဲ ရှိပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားများအသီးသီးနဲ့ အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်မှုမရှိဘဲ ဆက်ဆံဆွေးနွေးညှိနှိုင်းမှု ဆောင်ရွက်ပေးမှုကို ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရ တိုင်း/ဒေသ ဦးစီးအဖွဲ့များကို နိုင်ငံတော်သမ္မတဦးစီးကျင်းပတဲ့ အစည်းအဝေးများကို တက်ရောက် စေပြီး တိုက်ရိုက် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့တာ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ တိုင်းရင်းသား တစ်မျိုးချင်းရဲ့ ခံစားချက်၊ ဆန္ဒများ ဖော်ထုတ်တင်ပြ ဆွေးနွေးမှုအပေါ် ကြိုဆိုပါတယ်။ အသိအမှတ်လည်း ပြုပါတယ်။

ဝန်ကြီးဌာနရဲ့ အမည်နာမက အဓိကမကျပါဘူး။ တိုင်းရင်းသားများရဲ့ ဆန္ဒများအတိုင်း အသိတရားနဲ့ တိုင်းရင်းသားများရဲ့ အရေးကိစ္စကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်ခြင်း ရှိ/မရှိ သာ အဓိက အနှစ်သာရ ဖြစ်ပါတယ်။ သွေးစည်းချစ်ကြည်ရေး၊ နှလုံးသားချင်း ချိတ်ဆက်ရေး ဆိုရာမှာ တကယ်တမ်း တိုင်းရင်းသား လူမျိုးဘယ်နှစ်မျိုး အချိန်ကာလ ဘယ်လောက်ကြာကြာ လက်ပွန်းတတီး နေခဲ့ဖူးပါသလဲ မေးလိုပါတယ်။ တိုင်းရင်းသားများရဲ့ ဆင်းရဲမွဲတေမှုတွေရဲ့ အဓိကအကြောင်းရင်းတွေကို မကွယ်မဝှက် တစ်ချက်ချင်း စဥ်းစားပြီး ရေးချကြည့်ရန် တိုက်တွန်း လိုပါတယ်။ လုံခြုံရေး ဆိုရာမှာလည်း အသက်အိုးအိမ်လုံခြုံရေး၊ စားဝတ်နေရေးဆိုတဲ့ လူမှုဘဝ လုံခြုံရေးအပြင် တိုင်းရင်းသားများရဲ့ ယဥ်ကျေးမှုဓလေ့ထုံးတမ်းများ လုံခြုံရေးအထိ လက်တွေ့ ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့ပါကြောင်းနဲ့ ဆက်လက်ပြီးလည်း ဆောင်ရွက်ပေးနေမှာ ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြ လိုပါတယ်။

ရာထူးနေရာ ဌာနဆွေရနဲ့ပတ်သက်လို့ အရည်အသွေး၊ အရည်အချင်း ယှဥ်ပြိုင် ရွေးချယ်ပြီး တာဝန်ပေးခံရခြင်းဟာ ဒီမိုကရေစီရဲ့ ကျင့်စဥ်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ထောက်ပြလိုပါတယ်။ ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့အနေနဲ့ Top Town System ကို လျှော့ချဖို့ Bottom up System ကို တွန်းအားပေးအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြောင်း တင်ပြအပ်ပါတယ်။ ကိုယ့်လူမျိုးကို ကိုယ်ချစ်တာ သိပ်သဘာဝကျပါတယ်။ လက်ခံပါတယ်။ သို့သော် ပြည်ထောင်စုကို ချစ်ကြဖို့ နိုင်ငံသားတိုင်းမှာ လုံးဝတာဝန်ရှိတယ်ဆိုတာ ငြင်းလို့မရပါဘူး။ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအနေဖြင့်လည်း တိုင်းရင်းသားများရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို မျက်ခြေမပြတ် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်အောင် နယ်စပ်ရေးရာ

ဝန်ကြီးဌာနနဲ့ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးဌာနများကို သက်ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်အလိုက် ဆောင်ရွက် အကောင်အထည်ဖော်ပေးနေပါတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ လက်ရှိ နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာနမှ ရည်ရွယ်ချက်(၅)ရပ်နဲ့အညီ နိုင်ငံတော်မှ သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ဘတ်ဂျက်ငွေကြေးအပြင် ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းများ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ဒေသဆိုင်ရာ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ပြည်ပနိုင်ငံများ၊ အစိုးရမဟုတ်တဲ့ အဖွဲ့အစည်း များနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များထံမှလည်း အကူအညီရယူပြီး လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက် ပေးလျက်ရှိပါတယ်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတရုံး ဝန်ကြီးဌာန(၄)နဲ့ ဝန်ကြီးဌာန(၆)မှလည်း တိုင်းရင်းသား ရေးရာကိစ္စရပ်များကို ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရတိုင်း/ဒေသအထိ သွားရောက်ပြီးတော့ တိုင်းရင်းသား များရဲ့ တင်ပြချက်များကို ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိပါတယ်။ ထပ်မံပြီးတော့ လိုအပ်ချက် များ ရှိရင်လည်းပဲ ပြည်နယ်နဲ့တိုင်းဒေသကြီး အစိုးရအဖွဲ့ဝင်၊ လူမှုရေးဝန်ကြီးများနဲ့ တိုင်းရင်းသား ရေးရာဝန်ကြီးများအနေဖြင့် နယ်စပ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာနနဲ့ သမ္မတရုံးဝန်ကြီးဌာန(၄)နဲ့ (၆)တို့အထိ ညှိနှိုင်းပြီးတော့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သွားနိုင်ပါတယ်။

လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်တော်ကြီးရဲ့ အဆိုမှာပါတဲ့အတိုင်းပဲ တိုင်းရင်းသားများအတွက် လိုအပ်ချက်များကို နိုင်ငံတော်ရဲ့စီးပွားရေး အခြေအနေပေါ်မူတည်ပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု လွန်စွာ ကွာခြားမှု မရှိစေရေးအတွက် ထိန်းသိမ်းကြပ်မတ် ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိနေတဲ့အတွက် နောက်ပြီးတော့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဘတ်ဂျက်အခြေအနေအရတိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာနကို ထပ်မံ တိုးချဲ့ဖွဲ့စည်းရန် မလိုအပ်ပါ၍ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် ဦးကျော်ဒင် ရဲ့ အဆိုကို မှတ်တမ်းသာ တင်ထားပေးပါရန် တင်ပြအပ်ပါတယ်ခင်ဗျား။ အားလုံးကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ (သြဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၄း၂၆။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အဆိုက ပြည်သူ့လွှတ်တော် တိုင်းရင်းသားရေးရာနဲ့ ပြည်တွင်း ငြိမ်းချမ်းရေးဖော်ဆောင်မှုကော်မတီနဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ကော်မတီ နှစ်ရပ်ရဲ့ တာဝန်ပေးချက်အရ တင်တာ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ မူလအဆိုရှင်က မှတ်တမ်းတင်မယ်၊ မဲခွဲမယ် ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသလား။

အချိန်၊ ၁၄း၂၇။

ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ်၊ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂)။ ။ လေးစားအပ်ပါတဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အမျိုးသားလွှတ်တော် က ဆုံးဖြတ်တဲ့အတိုင်း နာခံပါမယ်ခင်ဗျား။

အချိန်၊ ၁၄း၂၇။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား။ ကယားပြည်နယ် မဲဆန္ဒနယ်အမှတ်(၂) မှ ဦးကျော်ဒင်(ခ)ဦးထေးရယ် တင်သွင်းတဲ့ နိုင်ငံတော်တွင် ပြည်ထောင်စုအဆင့် တိုင်းရင်းသားရေးရာဝန်ကြီးဌာန ဖွင့်လှစ်ပေးရန် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တိုက်တွန်းကြောင်း အဆိုကို အတည်ပြုရန် သဘောတူ/မတူ လွှတ်တော်ရဲ့ အဆုံးအဖြတ် ရယူပါမယ်။

လွှတ်တော်ရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ရယူရာတွင် အမျိုးသားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ နည်းဥပဒေ ၁၇၊ နည်းဥပဒေခွဲ(တ)၊ နည်းဥပဒေခွဲငယ်(၁)အရ စက်ခလုတ် အသုံးပြု၍ လျှို့ဝှက်စွာ ဆန္ဒပြုတဲ့ နည်းလမ်းနဲ့ ဆောင်ရွက်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ယခု လွှတ်တော်ရဲ့ ဆန္ဒရယူပါမယ်။ ဆန္ဒမဲပေးကြဖို့ အသင့်ရှိစေလိုပါတယ်။ ဆန္ဒမဲပေးနိုင်ကြပါပြီ။ ထောက်ခံ(၇၆)၊ ကန့်ကွက်(၈၇)၊ ကြားနေ(၁)မဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကန့်ကွက်မဲ များတဲ့အတွက် ဦးကျော်ဒင် (ခ) ဦးထေးရယ် ရဲ့ အဆိုကို အတည်မပြုကြောင်း ကြေညာပါတယ်။ (ဩဘာသံများ)

အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌက အမျိုးသားလွှတ်တော် (၂၁)ရက်မြောက်နေ့ အစည်းအဝေး ရပ်နားကြောင်းနှင့် (၂၂)ရက်မြောက်နေ့ အစည်းအဝေး ဆက်လက်ကျင်းပမည့် နေ့ရက်နှင့်အချိန်ကို ကြေညာခြင်း

အချိန်၊ ၁၄း၂၉။

ဥက္ကဋ္ဌ။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ်များခင်ဗျား။ ယခု အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး (၂၁)ရက်မြောက်နေ့ကို ရပ်နားပါမယ်။ ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး (၂၂)ရက်မြောက်နေ့ ကျင်းပမည့် နေ့ရက်နှင့် အချိန်ကို ကြိုတင်အသိပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာပါတယ်။ (ဩဘာသံများ)

အချိန်၊ ၁၄း၃၀။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အမျိုးသားလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပြန်လည်ထွက်ခွာပါပြီ ခင်ဗျား။

အခမ်းအနားမှူး။ ။ အားလုံးပြန်လည် ထွက်ခွာနိုင်ပါပြီခင်ဗျား။

[ပထမအကြိမ် အမျိုးသားလွှတ်တော် ဆဋ္ဌမပုံမှန်အစည်းအဝေး (၂၁)ရက်မြောက်နေ့ အစည်းအဝေးကို ၁၄း၃၀ နာရီအချိန်တွင် ရပ်နားပါသည်။]